

௩
இ து.

காசு க்கு வந்த கம்.

11. சி யு வ ன் னில ன்.

காசிக் கலம்பகம்.

[காசியென்பது *எழுபுண்ணிய நகருள் ஒன்று ; கலம்பகம் - ஓரா பிரபந்தம்; எனவே காசியைக்குறித்துப் பாடிய ஒர்பிரபந்தமென்பது பொருள்.]

காப்பு.

[காப்பு - இரகஷிப்பு ; அது இங்குரகஷகவிஷயமான வணக்கத்துக்கு ஆகு பெயர் ; ஆகவே, கவி தமக்குநேரிடத்தக்க இடையூறுகளைக்கித் தமது எண்ணத்தை முடிக்கவல்லதோபொருளின் விஷயமாகச் செய்யுந் தோத்திரமென்பது கருத்து.]

[நேரிசைவெண்பா.]

பாசத்தனையறுத்துர்பாவக் கடல்கலக்கி
நேசத்தனைப்பட்டுகிற்குமே—மாசற்ற
காரார்வரையின்றகன்னிப்பிடியளித்த
ஓராணைவந்தெனுளத்து.

(இ-ள்.) மாசஅற்ற - குற்றமில்லாத, கார்ஆர்வரை - மேகங்கள் நிறைந்து தங்குகின்ற இமயமலையால், ஈன்ற - பெறப்பட்ட, கன்னியிடி - இளமையை யுடைய பெண்யானை [பார்வதி], அளித்த - பெற்ற, ஓர்.ஆணை - ஒப்பற்றயானை [விராயகக்கடவுள்], என்உளத்து - என்னுடையமனத்தில், வந்தது—, பாசம் தனை - (என்னுடைய) பாசமாகிய பந்தத்தை, அதுத்து—, பாவம்கடல் - பாவமாகியகடலை, கலக்கி—, நேசம்தனைபட்டு - (என்னுடைய) நேசமாகியதனை யிலே [கட்டிலே] யகப்பட்டு, நிற்கும் - நிற்கின்றது, (எ-று)

இது தியானமென்னும் மனவணக்கம். இதனால் தாம்எடுத்துக்கொண்ட இப்பிரபந்தம் இடையூறின்றி இனிது முடிசற்பொருட்டு இந்துலாகிரியர் தமது வழிபடுகடவுளாகிய விராயகர்வணக்கஞ்செய்தமை சொல்லப்பட்டது. பாசம் - ஆணவம், காமியம், மாயைஎன்பன. நேசத்தனைப்பட்டுகிற்குமென்பதை “நேயத்தேநின்றிமலன்” என்றும், “பத்திவலையிற்படுவோன்” என்றும் நிகுரவாசகத்துட் கூறியவாற்றானுமுணர்க. பிடி - பெண்யானை ; அது “பிடியென்பென்பெயர் யானைமேற்றே” என்னும் மரபியற் சூத்திரத்தாலறிக. எல்லாவயயவகளினும் முதன்மையாகியதலை யானைகதலையாயிருத் தல்பற்றி விராயகக்கடவுளை ‘ஆணை’ என்றார். “மழைமதக்களிறு” என்றும் பிறரும்.

* அயோத்தியை, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அயந்திரை, துவாரவதி என்பன.

[மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.]

- க. நீர்கொண்டகடலாடைநிலமகருக்கணியான
கார்கொண்டபொழிற்காசிக்கடிநகரங்குளிர்நூங்க
இடமருங்கிற்சிறுமருங்குற்பெருந்தடங்கணின்னமிர்தஞ்
சடைமருங்கினெடுத்திரைக்கைப்பெண்ணமிர்தந்தலைசிறப்பக்
கண்கதுவுகடவுண்மணிதெரிந்தமரர்கம்மியன்செய்
விண்கதுவுபொலங்குடுமிவிமானத்தின்மிசைப்பொலிந்தோய்
- உ. நிற்பனவுந்தவழுவனவுநடப்பனவுமாய்நிலத்துக்
கற்பமளவிலகண்டுமுறுகளைகண்காணுமே
பழங்கணுறுமுயிர்கடுயர்க்கடனீத்துப்பரங்கருளை
வழங்குபரமாநந்தமாக்கடலிறிநீத்தாட
உரையாதபழமறையின்புதலெழுத்தினென்பொருளை
வரையாதுகொடுத்திடுநின்வள்ளன்மைவாழ்த்துதுமே
- க. நீரெழுத்துக்கொத்தவுடனீத்தார்க்குநீநவில்வ
தோரெழுத்தேழுமுதுமவரெவ்வண்ணமுணர்வதுவே
- உ. என்பணிவதுப்பதுதோலெம்பிரான்றமர்களவர்
முன்பணியும்பேறுடையார்திசைமுகனுமுகுந்தனுமே
- ங. செடிகொண்முடைப்புமுக்கூடேசிறற்றடியோமிடுதிறைமத்
றடிகளடியார்க்களிப்பதாநந்தப்பெருவாழ்வே
- ச. பற்பகளைற்றருந்தவரும்பெற்றகரியபரந்தாமம்
ஏற்புடல்விறறளியேமுங்கொளப்பெறுவதிறும்பூதே
- ரு. நிணம்புணர்வெண்டலைக்கலன்கொனேரிழைமுத்தித்திருவை
மணம்புணர்வார்க்கையனருண்மணவாளக்கோலமே
- கா. முடைத்தலையிற்பலிகொள்வான்முவுலகுமவரவர்தங்
கடைத்தலையிற்பிரிவதுகொல்யாம்பெறுநின்காணியே
- க. உளதெனவிலதெனவொருவரொளவையின்
அளவினிலளவிடலரியதொருருவினை
- உ. இதுவெனலருமையினெழுதருமொழிகளும்
அதுவலவெனுமெனிலெவருளையறிபவர்
- ங. அவனவளதுவெனுமவைகளினுளனலன்
எவனவனிலெனவெதிர்தருதகைமையை
- ச. அறிபவரறிவினுளறிவுகொடறிவுறு
நெறியலதொருவருமறிவருநிலைமையை

- க. ஆனெடுபெண்ணுருவமைந்துநின்றனை
 உ. பூண்முலைகலந்துமைம்புலனும்வென்றனை
 ஈ. எண்வகையுறுப்பினோருருவெடுத்தனை
 ச. தொன்மறைப்பனுவலின்றொடைதொடுத்தனை

- க. வடவரைகுழையவளைத்தனை
 உ. மலைமகண்முலைகடினைத்தனை
 ஈ. விடமயிர்தமரவினைத்தனை
 ச. விசயனெடமாச்செய்தினைத்தனை
 ரு. வரிசிலைமதனையெரித்தனை
 ஈ. மதகரியுரிவைதரித்தனை
 எ. அருமறைதெரியவிரித்தனை
 அ. அலகில்பல்கலைகடெரித்தனை

க. அழல்விழித்தனை	கூ. அலகிறந்தனை
உ. பவமொழித்தனை	கூ. தலைகிறந்தனை
ஈ. ஆறணிந்தனை	கக. அருள்கரந்தனை
ச. மாறணிந்தனை	கஉ. இருமொந்தனை
ரு. மழுவலத்தினை	கங. உலகளித்தனை
கூ. முழுநலத்தினை	கச. தமிழ்தெளித்தனை
எ. மானடத்தினை	கரு. ஒன்றுமாயினை
அ. மானிடத்தினை	ககூ. பலவுமாயினை

- க. அலகில்பலபுவனங்களடங்கலுமுண்டொழிப்பாய்க்குக்
 கொலைவிடமுண்டனையென்றுகூறுவதோர்விறுமே
 உ. பயின்முன்றுபுவனமுங்கட்பொறிக்கிரையாப்பாவிப்பாய்க்
 கெயின்முன்றுமெரிமடுத்தாயென்பதுமோரிசையாமே
 ஈ. அடியவரேழுக்குறும்புமறவெறிந்தாரெனிலடிகள்
 விடுகணைவிற்காமனைநீவென்றதுமோர்வியப்பாமே
 ச. இக்கூற்றின்றிருநாமத்தொருகூற்றுக்கிலக்கென்றால்
 அக்கூற்றங்குமைத்தனையென்றிசைப்பதுமோரற்புதமே

எனவாங்கு

உலகுநும்கொண்டதலைவியுநீயு
 மலைபகவெறிந்தமழவிளங்குழவியை
 அமிர்தமுற்றிருக்குங்குமுதவாய்த்தேறல்
 வண்டிகெனைப்பமடித்தலத்திருத்திக்

கண்களிற்பருகியக்காமருகுழவி
எழுதாக்கிளவியின்கவைபழுத்த
மழலைநாதமிர்தம்வாய்மடுத்துண்ணச்
செஞ்செவிறைத்த நுய்மஞ்செவிக்கயுகளென்
புன்மொழிக்கடிகொளப்புகட்டினன்
இன்னருள்விழைகுவாயினும்பூதுடைத்தே. (க)

க.—நீர்கொண்ட பொலிந்தோய்.— (இ-ள்.) நீர் கொண்ட கடல் ஆடை நிலம் மகளுக்கு - புனலை மிகுதியாகக்கொண்டிருக்கின்ற கடலைச் சேலையாகவுடைய பூமிதேவிக்கு, அணி ஆன - அழகைத்தருவதாகிய, கார் கொண்ட பொழில் காசி கடி நகரம் - மேகங்கள் தங்கப்பெற்ற சோலையை யுடைய காதியென்கின்ற காவலையுடையநகரம், குளிர்தூங்க - குளிர்ச்சி பெற, இடம்மருங்கில் - இடப்பக்கத்தில், சிறுமருங்குல் பெருந்தடங்கண் இன்னமிர்தம் - சிறிய இடையையும் பெரியகண்களையுமுடைய இனியதேவா மிர்தம்போன்ற பார்வதிதேவியும், சடைமருங்கில் - ஐடையினிடத்தில், நெடும்நிரை கை பெண் அமிர்தம் - நீண்ட அலைகளின் ஒழுங்கையுடைய கங்கா தேவியும், தலைசிறப்ப - மேன்மைப்பட்டு வீற்றிருக்க, கண்கதுவுகடவுள்மணி- (காண்பவர்) கண்களைக் கவருகின்ற தெய்வத்தன்மையையுடைய [சிறந்த] ரத்தங்களை, தெரிந்து - ஆராய்ந்தெடுத்து, அமரர்கம்மியன் - தேவரதச்சனாகிய விசுவகர்மா, செய் - நிருமித்த, விண்கதுவுபொன் குடுமிவிமானத்தின்மிசை- ஆகாயத்தைத்தொடுகின்ற பொன்றாற்செய்த சிகரங்களையுடைய கோயிலில், பொலிந்தோய் - விளங்குகின்ற விசுவநாதா, (எ-று.)

பூமிக்கு அப்திமேகலா என்னும் வடமொழிப் பெயருண்மையின் நீர்கொண்டகடலாடை நிலமகன்னொர். கார் - பண்பாகுபெயர். காரிற்கும் பொழிற்குஞ் சம்பந்தமில்லாமலிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்பு யாவு நவீர்சியணி, இதனைவடநூலார் சம்பந்தாதியோக்தியென்பர்; விண்கதுவு பொலங்குடுமியென்பதுமது. கடி - காவல்; உரிச்சொல். இனிக்கருமைகொண்ட [இருண்ட] பொழிலென்றுமாம். குளிர் - முதனிலைத்தொழிற் பெயர். சிறுமருங்குற் பெருந்தடங்கண் - சொல்லானும் பொருளானுமறுதலைப்படத் தொடுத்த தொடைமுரண். “அகலங்குறேன்கண்ணென மூவழிப் பெருகி, துதலடிதுசுப்பென மூவழிச்சிறுகி” என்றாகலித்தொகையினும். கண்ணுக்கினியவளாயிருத்தலால் பார்வதியை இன்னமிர்தம் என்றார்; அமிர்தம் - இறத்தவின்மைக்குக் காரணமானது. பெண்ணமிர்தம், அமிர்தப்பெண், நீர்த்தெய்வம், கங்கை. தலைசிறத்தல் - ஒருசொல்; தலை - உபசர்க்கம்; “செயிரிற்றலைப்பிரிந்தகாட்சியாருண்ணு, நயிரிற்றலைப்பிரிந்தவுண்” என்றவிடத்திற்போல. இனித் தலைச்சடைமருங்கிற்பெண்ணமிர்தஞ்சிறப்ப எனக் கூட்டலுமாம். மணியைக்கண்டகண் பிறிதிற் செல்லாமையால் கண்கதுவு என்றார்; “கண்வாளறுக்குங் கமழ்தாரவன்” என்றிற்போல. அமரர் - இறவாதவர். கம்மியன் - கர்மாரகனென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; கருமான், கம்மானன் என்பனவுமது. பொன் + குடுமி = பொலங்குடுமி, “பொன்னென்கிளவி” என்னுஞ் சூத்திரத்தானமைந்தது. விமானம் - தேவர் கோயில். பொலிந்தோய் - பொலிந்தான் என்பது இறுதியவ்வாதலாகிய விளியுருபேற்று ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று.

உ.—நிற்பன *** வாழ்த்துதாம்.—(இ-ன்) நிற்பனவும் - அசரங்கனும், தவழ்வனவும் - ஊர்வனவும், நடப்பனவும் - நடப்பனவகளும, ஆய் - ஆகி, நிலத்து - உலகத்தில், கற்பம் அளவில் - எல்லையில்லாத [அநேக] கல்பகாலங்களை, கண்டும் - பார்த்தும், உறுகளைதான் - தமக்குப்பொருந்திய சகைகவந்துவை, காணுமே - காணாமல், பழங்கண்டறும் - துன்பத்தையடைகின்ற, உயிர்கள் - ஆத்துமாக்கள், துயர்க்கடல் - பிறவித்துன்பமாகிய சமுத்திரத்தை, நீத்து - தாண்டி, பரங்கருணைவழங்கு பரமானந்தமாக்கடலில் - சிறந்த அருளிஞல் அளிக்கப்படுகின்ற பேரின்பமாகிய பெரியசமுத்திரத்தில், தினைத்து ஆட - அழுந்திவிளையாடும்படி, உரையாதபழமறையின் - ஒருவராலுஞ்சொல்லப்படாத அநாதியாகிய வேதங்களினுடைய, முதலெழுத்தின் - முதலகையரமாகிய பிரணவத்தினது, ஒன்பொருளை - சிறந்த அர்த்தத்தை, வரையாது கொடுத்திடும் - வரையாமற்கொடுக்கின்ற, நின் - உன்னுடைய, உள்ளன்மை - வள்ளற்றன்மையை [சகைக்குணத்தை], வாழ்த்துதாம் - துதிப்போம், (எ-று)—ஏ-ஈற்றைச.

மறையாவன; தைத்திரியமும் பெனடியமும் தலவகாரமும் சாமவேதமுமாம்; இனி வேதவியாசர் வரையறைப்படுத்திய காலத்தோதுகின்ற இருக்குயசு சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதமுமாம். தேவர், மக்கள், விலங்கு, புன், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னும் எழுபிறப்புகளுள் தாவரங்களும் ஊர்வனவும் நீங்கிய பிறவற்றை நடப்பனவற்றுடைக்கிட்கூற்றினர். கற்பம் - பிரமஞாயி. உறு - மிருதி, உரிச்சொல். காணுமே - மேயிற்றுவினையெச்சம். வேதம் கடவுளைப்போல நித்தியமாதலால் உரையாதபழமறையென்றார். மறை-சிலவருணத்தார்க்கு மறைக்கப்படுவது; மறைந்தபொருளை யுடையதுமாம். வரையாதுகொடுத்தல் - கைம்மாறுவேண்டாது கொடுத்தல். வள்ளன்மை, மை - தன்மைப்பொருண்மைவிகுதி. வாழ்த்துதாம் - தன்மைப்பன்மை முற்று. யாம் என்னும் பயனிலை குறைந்துநின்றது; இனி யாமென்பது தோன்றா எழுவாயெனக்கொண்டு வாழ்த்துதுமென்னும் வினைப்பயனிலை கொண்ட தெனினும் அமையும். துயர்க்கடல், ஆந்தமர்க்கடல் என்பன உருவகவணி. எழுத்து - எழுதப்படுவதென்னும் பொருட்கண் எழுதென்னு முதனிலை யுரிச்சொல்லின்முன்னர்ச் செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்தும் ஐகாரவிகுதிபுணர்ந்து, “செய்யாயென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்” என்னுஞ் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின்மொழியாததனை முட்டின்று முடித்தலென்னு முத்தியால் அவ்வைகாரங்கெட்டுக், கெட்ட வழித் தகரமிரட்டித்து எழுத்தெனமுடிந்தது. இவ்வாறன்றி எழுதென்னு முதனிலை எழுத்தெனத்தானேநிந்ததென்றும், அஃதாருபெயரார் செயப்படுபொருளை யுணர்த்திற்றென்றுங்கூறுவாருமுளர். அது பொருந்தாது, ஒருகாரணியின்றித்திரிதல் கூடாமையானும், நடவா கரு சே முதலியமுதனிலை யெல்லாம் விருதியோடன்றித் தனித்தியங்கலாற்றாமையானும், இம் முதனிலைகளுரிச்சொல்லாகவிற் பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழியல்லது ஆகுபெயராதற் கேலாமையானுமென்பது. பிறவித்துன்பங்களாவன,—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமாம். இவற்றை வடநூலார் ஆத்யாத்தமிகம், ஆதிபௌதிகம்க, ஆதிதைவிகம் என்பர். ஆத்யாத்தமிகமென்பது - சரீரத்தைப்பற்றி வருந்தலைநோய் முதலியவும், மனத்தைப்பற்றிய காமக்ரோதம் முதலியவுமாம். ஆதிபௌதிகமென்பது - மனிதர், விலங்கு, பிசாக முதலியவற்றால் நேர்வதாம். ஆதிதைவிகமென்பது - காற்று, மழை, இடி, வெயில் முதலியவற்றால் நேர்வதாம். இவையிரண்டும் ஆறடித்தரவுகள்.

க.—நீரெழுத்து***உணர்வதுவே.—(இ-ள்.) நீர் எழுத்துக்கு ஒத்தஉடல்-நீரிலெழுதிய எழுத்துப்போன்றநிலையில்லாத உடம்பை, நீத்தார்க்கு - விட்ட முக்தர்களுக்கு, நீநவிலவது - நீஉபதேசிப்பது, ஓர் எழுத்தே - ஏகாக்ஷரமான பிரணவமொன்றே, (ஆயினும்), அவர் - அம்முக்தர், முழுதும் உணர்வது - எல்லாவற்றையும் ஒருங்கறிதல், எவ்வண்ணம் ஏ - எப்படியோ (அது வியக்கத்தக்கது), (எ-று.)

“ நீரில் எழுத்தாகும்யாக்கை” என்றார் நீதிநெறிவிளக்கத்தினும்.

உ.—என்பு***முகுந்தனுமே —(இ-ள்.) எம்பிரான் - எங்கன்தலைவனே, அணிவது - நீ ஆபரணமாகப்பூணுவது, என்பு - எலும்பு, (ஆகும்), உடுப்பது - ஆடையாகச்சாத்திக்கொள்வது, தோல் - யானைத்தோலும் புலித்தோலும் (ஆகும்), தமர்களவர் - (உன்னுடைய) பக்தர்கள், திசைமுகனும் - நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனும், முகுந்தனும் - விஷ்ணுவும், முன்பணியும் பேறுஉடையார் - எதிரில் வந்துவணங்கத்தக்க பாக்கியத்தையுடையவர்கள், இது என்னவியப்பு? (எ-று.)

அவர்-பகுதிப்பொருள்வருதி. இனி, எம்பிரானுடையதமர்கள் சாரூப்பியத்தால்அணிவதுஎன்பு, உடுப்பது தோல், (ஆயினும்), அவரைச்சிறப்பாகப்பணியும்பேற்றையுடையவர்கள் திசைமுகனுமுகுந்தனுமேயன்றி எம்போவியரல்லர்; இதுஎன்னவியப்பெனக்கூட்டியுரைத்தலுமாம். திசை - நான்கென்னும் எண்ணையுணர்த்துகின்றது. முகுந்தன் என்னும் பகத்துக்குத்தன்னையடைந்தவர்களுக்கு இவ்வுலகவின்பத்தையும், வீட்டுலகவின்பத்தையுங்கொடுப்பவனென்பதுபொருள். இதனால் இவன்பெருமை தெற்றெனவிளங்குகின்றது.

ஈ.—செடி.கொள்***வாழ்வே.—(இ-ள்.) சிற்றடியோம் - அற்ப அடிமைகளாகிய நாங்கள், இடுதிறை - சமர்ப்பிக்கின்றபொருள், செடி. கொள்முடைபுமுகுடே - மிகுதியைக்கொண்ட முடைநாற்றத்தையுடைய புழுக்களுக்கு இருப்பிடமாகிய (அற்ப) வடம்புதான், (ஆயினும்) அடிகள் - தலைவனாகிய நீ, அடியார்க்கு - பக்தர்களுக்கு, அளிப்பது - கொடுப்பது, ஆநந்தப்பெருவாழ்வே - பேராநந்தத்தோடு கூடிய வீட்டுலகவாழ்க்கையே, இதுஎன்னவியப்பு? (எ-று.)

மற்று - வினைமாற்றில் வந்தது. இனிசெடிபாவமுமாம்; “செடியாராகை” என்றார் பெரியாரும்.

சு.—பற்பகல்***இறம்புதே.—(இ-ள்.) அருதவரும்-செய்தற்கரியதவத்தையுடைய முனிவர்களும், பற்பகல் நோற்று - பலகாலம் தவஞ்செய்து, பெற்றகரிய - அடைவதற்கருமையான, பரந்தாமம் - பரமபதத்தை, அளியேழும் - எளியவராகிய நாங்களும், என்பு உடல் விற்று - எலும்பிலாகிய சரீரத்தைக்கிரயமாகக்கொடுத்து, கொளப்பெறுவது - அடையப் பெறுதல், இறம்புதே - அதிசயமே, (எ - று.)

பற்பகல் = அகரங்கடெ லகரம் நகரமாயிற்று. நோற்று, நோல் - பகுதி. பரந்தாமம் - மேலானஇடம். எற்புடல் - மென்றொடர் வன்றொடராயிற்று, அருந்தவரும், அளியேழும் என்பவற்றும்மை முறையே உயர்வுசிறப்பும், இழிவு சிறப்பும் ஆம்.

ரு.—நிணம்***கோலமே.—(இ - ள்.) நேரிழை முத்தித்திருவை - அழகிய ஆபரணங்களையணிந்த முத்திச்செல்வியை, மணம் புணர்வார்க்கு - கல்

யாணஞ்செய்பவர்களுக்கு [முத்தர்களுக்கு], ஐயன் அருள் மணவாளக்கோலம் - பெருமையிற்சிறந்த நீகொடுக்கின்ற கல்யாணத்துக்குரிய வலங்காரம், நிணம் புணர் வெண்டலைக்கலன் கொல் - கொழுப்புப்பொருந்தியவெள்ளிய தலையோடாகியவாபரணமோ, இது என்ன வியப்பு? (௭ - து.)

கொல் - ஐயப்பொருளது. மணவாளக்கோலம் - புதுமணவாளப்பிள்ளைக் குரியவாபரணம்.

சு.—முடை***காணியே.—(இ-ள்.) யாம் பெறு நின்காணி - நாங்கள் அடைகின்ற உன்னுடைய உரிமை [காணியாட்டி], முடைத்தலையிற் பலிகொள் வான் - நாற்றத்தையுடைய தலையோட்டில் பிச்சையெடுக்க, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களிலும், அவர் அவர்தம் கடைத்தலையில் - அவரவர்தலையாயில், திரிவதுகொல் - அலைவதுவோ? (௭ - து.)

மூவுலகாவன - சுவர்க்கலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகம் என்பன ; அல்லது, கிருதகம், அகிருதகம், கிருதகாகிருதகமென மூவகைப்பட்ட வுலகமுமாம். கிருதகம் என்றால் செய்யப்பட்டது, பூரிபாதாள முதலாயின. அகிருதகம் என்றால் செய்யப்படாதது, தபோலோக சத்தியலோகங்கள். கிருதகாகிருதகம் என்றால் செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமாயிருப்பது, சொர்க்கலோக முதலியன.

கொள்வான் - வானீற்று வினையெச்சம்.

ஏகரங்கள் வியப்பைக்குறிக்கின்றன.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசைகள்.

க.—உளதென***ருருவினே.—(இ-ள்.) உளதுஎன - உள்ளதென்றும், இலதுஎன - இல்லாததென்றும், ஒருவர் - ஒருத்தர், ஓர்அளவையின் - ஒருபிரமாணத்தினால், அளவினில் - வரையறையில், அளவிடலரியது - மதித்தற்கருமையான, ஓர் உருவினே - ஒருருபத்தை யுடைத்தாயிருக்கிராய், (௭ - து.)

அளவைகளாவன-பொறிகளாற்காணுங்காட்சியும், குறிகளான் உய்த்துணருமதுமானமும், கருத்தாமொழியாகியவாகமமும் ஏன மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும்உவமையும், இங்ஙனம் அன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென இவற்றையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுள். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே யடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. ஐதிகம், சம்பவம் என்பனவற்றையுங்கூட்டி எட்டென்பாரும் உள். அவையாவன, காணல் - காட்சி ; புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டெனல் - அதுமானம் ; மரை பசப்போலெனல் - உவமானம் ; பெரியோர் வாய்ச்சொல் - ஆகமம் ; பகலுண்ணான் பருத்திருப்பா நென்புழி இரவிலொளித்துன்பாடுமெனவுணர்தல் - அருந்தாபத்தி; முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை, ஒன்றினொன்றில்லை, ஒருகாலத்து மில்லையெனல் - அபாவம்; இம்மரத்திற் பேயுளதென்பது - ஐதிகம் ; ஆயிரத்தில்தூறுண்டெனல் - சம்பவம். உரு-ருபமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. என என்னும் இடைச்சொல் எண்ணோடியைந்தது. ஓரளவை - விகாரம்.

உ.—இதுவென***அறிபவர்.—(இ - ள்.) இதுஎனல் அருமையின் - (குடத்துள்விளக்கும் உறையுள்வாரும்போல்) இது வென்றறிவிக்க முடியாமையால், எழுதருமொழிகளும் - எழுதமுடியாத வேதங்களும், அது அல எனும் எனில் - அது (அது) வல்லென்றுகூறுமென்றால், உனைஅறிபவர் - உன்னை

யறியுந்தன்மையை யுடையவர்கள், எவர் - வேறேயாவரோ? (ஒருவருமில்லை), (எ - று.)

எழுநாக்கினவியென வேதத்திற் கொருபெயருண்மையான் எழுதருமொழியென்றார். உம்மை - சிறப்பு. வினாவடியாகப்பிறந்த எவரென்னும் பெயர் இங்கு இன்மைகுறித்து நின்றது.

ந.—அவனவ * * * தகைமையை.—(இ - ள்.) அவன் அவன் அது எனும்வைகளின் - அவன் அவன் அது என்னும் ஆண்பால் பெண்பால் ஒன்றன்பால்களில், உளன் அலன் - உள்ளவனல்லாதவன், எவன் - யாவனோ, அவன் இவன் - அப்படிப்பட்டவன்தான் இக்கடவுள், என எதிர்த்தருதகைமையை - என்றுதோன்றுகின்ற தன்மையை யுடைத்தாயிருக்கிறாய், (எ - று.)

கடவுள் ஒருவராதலின் ஒருமைப்பாட்களைக் கூறினார். என - என்னெனும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தசெயவெனெச்சம் ; அதுஇங்கேவினையோடியையந்தது. தகைமை - பெருமையுமாம்.

ச.—அறிபவ* * * நிலைமையை.—(இ - ள்.) அறிபவர் - அறியத்தொடங்குமவர், அறிவினுள் - அறியுங்காலத்தில், அறிவுகொடு - (தமது) அறிவைக்கருவியாகக்கொண்டு, அறிவுறுதெறியலது - அதனளவாக அறிகின்ற வழியல்லாமல், ஒருவரும் - ஒருத்தரும், அறிவரும் நிலைமையை - (பூர்ணமாக) அறிவதற்குசாத்தியமானதன்மையை யுடைத்தாயிருக்கிறாய், (எ - று.)

அறிவுகொடு - அறிவினால். கொண்டென்னுஞ்சொல்லுருபு கொடுவெனத்தொக்கு நின்றது. ஒருவரும் - முற்றும்மை.

இவைநான்கும் ஈரடி அராகங்கள்.

க.—ஆனோடு * * * நின்றனை.—(இ - ள்.) ஆண் (உரு) ஓடு - ஆண் மகனுடைய ரூபத்தோடு, பெண்உரு - பெண்மகளுடையரூபமும், அமைந்துநின்றனை - பொருந்திருக்கிறாய், (எ - று.)

உரு என்பதனை ஆனோடுங்கூட்டுக. பரமசிவன் அர்த்தநாரீசுவரனாகலால் இவ்வாறு கூறினார். ஆணுரு - வலப்பாகமாகியசிவரூபம்; பெண்ணுரு - இடப்பாகமாகிய சத்தி [பார்வதி] ரூபம்.

உ.—பூண்முலை * * * வென்றனை.—(இ - ள்.) பூண்முலை - ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களை யுடைய பார்வதியோடு, கலந்தும் - சேர்ந்தும், ஐம்புலன் உம் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், வென்றனை - சயித்தாய், (எ - று.)

பூண்முலை - இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஐம்புலன் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

ந.—எண்வகை * * * எடுத்தனை.—(இ - ள்.) எண்வகை உறுப்பின் - எட்டு விதமான அவயவங்களையுடைய, ஒருரு - ஒருரூபத்தை, எடுத்தனை - தரித்தாய், (எ - று.)

எண்வகையுறுப்பாவன:—நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசம்பு என்னும் பஞ்சபூதங்களும், சூரியனும், சந்திரனும், ஆத்துமாவும் ஆம் ; “நிலநீர்நெருப்புயிர் நீள்விசம்புநிலாப்பகலோன், புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாய்ப்புணர்ந்து நின்றான்” என்றார் திருவாசகத்தினும். அஷ்டமூர்த்தியென்னும்வடமொழிப்பெயரும் இதுபற்றியேவந்ததெனவறிக.

சு.—தொன்மறை***தொடுத்தனை.—(இ - ள்.) தொல்மறைபனுவல் - பழைய வேதநூலாகிய, இன்தொடை - இனியமாலையை, தொடுத்தனை - கட்டினும், (எ - று.)

பனுவலின்றொடை - நூலினதுதொகை யென்றுமாம். வேதங்கள் நித்திய மாயினும் கடவுள் வெளிப்படுத்தினமைபற்றி இவ்வாறுகூறினார். தொடை - தொடுக்கப்படுவது ; ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி.

இவைநான்கும் நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்.

க.—வடவரை***வளைத்தனை.—(இ - ள்.) வடவரை - மேருபர்வதத்தை - குழைய - (வில்லாக) வளையும்படி, வளைத்தனை - வளைத்தாய், (எ - று.)

வடவரை - மேருபர்வதம்; வடக்கிலுள்ளமலை. இது திரிபுரசம்ஹாரநிமித் தமாக வளைக்கப்பட்டது. மலையைவளைத்தல் அகழ்தகடநாசாமர்த்தியம்.

உ.—மலைமகண்***டினைத்தனை.—(இ - ள்.) மலைமகள்முலைகள் - பார்வதிய னுடைய தனங்களை, தினைத்தனை - அனுபவித்தாய், (எ - று.)

இமையமலையின் மகளாதலின் மலைமகளென்றார். இது பார்வதியென்னும் வடசொல்லின்மொழிபெயர்ப்பு.

ங.—விடமமிர்***விளைத்தனை.—(இ - ள்.) விடம் - (திருப்பாற் கடலைக்க டையுங்காலத்துண்டாகிய) விஷம், அமிர்துஅமர - அமிர்தம்போல (சிங் குசெய்தலின்நிக் கழுத்தில்) பொருந்தி நிற்கும்படி, விளைத்தனை - செய் தாய், (எ - று.)

அமிர்து - அம்ருதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; அது அமிழ்தம், அமிழ்து, அமுதம், அமுது என்றும்சிதைந்து வழங்கும்.

சு.—விசயனெ***தினைத்தனை.—(இ - ள்.) விசயனெடு - அர்ச்சனனெடு, அமர்செய்து - யுத்தஞ்செய்து, இளைத்தனை - இளைத்தாய், (எ - று.)

விசயன் என்பது அருச்சனன்பெயர்களுள் ஒன்று; மிகுந்த ஜயத்தையு டையவனென்பதுபொருள். அது சிவனைவென்றமையானும், காண்டவ த்நரத்தில் அக்கிக்குத்துணையாய்த் தேவரைவென்றமையானும்உண்டானது.

ரு.—வரிசிலை***யெரித்தனை.—(இ - ள்.) வரிசிலைதனை - கணுக்கோடுக ளையுடைய கருப்புவில்லைத் தாங்கிய மன்மதனை, எரித்தனை - (நெற்றிக் கண்ணினெருப்பால்) எரியச்செய்தாய், (எ - று.)

மதன் - மதநனைப்பதன் விகாரம் ; மன்மத நனைப்பதன்விகாரமுமாம்.

ஈ.—மதகரி***தரித்தனை.—(இ - ள்.) மத கரி உரிவை - மதத்தையுடைய யானையின்தோலை, தரித்தனை - உடுத்திக்கொண்டாய், (எ - று.)

கரம் - கை, துதிக்கை; அதனையுடையது கரி. உரிவை - உரிக்கப்படுவது. நாருகாவனத்து முனிவர்கள் பரமசிவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று செய்த யாகத்திலுண்டாகிவந்த யானையைத் தோலையுரித்தாரென்பது புராணகதை.

எ.—அருமறை***விரித்தனை.—(இ - ள்.) அருமறை - (அறிதற்கு) அரிய வேதங்களை, தெரிய - (எல்லாரும்) அறியும்படி, விரித்தனை - விவரித்தாய். (எ - று.)

அ.—அலகில்பல்***டெரித்தனை.—(இ - ள்.) அலகுஇல்பல்கலைகள் - அளவி ல்லாத பலசாஸ்திரங்களை, தெரித்தனை - தெரிவித்தாய், (எ - று.)

இவையெட்டும் முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.

க.—(இ - ள்.) அழல்விழித்தனை - (மதனைக்காய்வதற்கு) அக்கினிமயமாகியநெற்றிக்கண்ணைத்திறந்தாய், (எ - று.)

உ.—(இ - ள்.) பவமொழித்தனை - பிறப்பை விட்டாய், (எ - று.)

கடவுள் பிறப்பிறப்பில்லாது நித்தியராதலின் இவ்வாறுகூறினார். இனி உன்னை யடைந்தவருடைய பிறப்பைப்போக்கி முத்தியளித்தாயென்றுமாம்.

ங.—(இ - ள்.) ஆறு அணிந்தனை - கங்காநதியை (சடையிலே) தரித்தாய், (எ - று.)

சு.—(இ - ள்.) மால்நணிந்தனை - மயக்கநீங்கப்பெற்றாய், (எ - று.)

மால் என்பது மற்றைக் காமம் வெகுளியென்னுங் குற்றங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

ரு.—(இ - ள்.) மழுவலத்தினை - மழுவென்னும் ஆயுதத்தை வலக்கையிலுடைத்தாயிருக்கிராய், (எ - று.)

சு.—(இ-ள்.) முருகலத்தினை - எல்லாநன்மையையும் உடைத்தாயிருக்கிராய், (எ - று.)

எ.—(இ-ள்.) மால்நடத்தினை - பெருமையையுடைய திருநடனத்தையுடைத்தாயிருக்கிராய், (எ - று.)

திருமாலையிடமாக்கொண்டு செலுத்தினாய் எனவும்பொருள் கொள்ளலாம்.

அ.—(இ-ள்.) மான்இடத்தினை - மானை இடக்கையிலுடைத்தாயிருக்கிராய், (எ-று.)

மான் - தாருகாவனத்து முனிவர்களால் ஏவப்பட்டது.

க.—(இ-ள்.) அலகு இறந்தனை - தியானிப்பவரெண்ணத்தைக்கடந்திருக்கிராய், (எ - று.)

அளவற்ற குணங்களையுடைத்தாயிருக்கிராயென்றுமாம்.

கௌ.—(இ-ள்.) தலைநிறந்தனை - மிகவும்மேன்மைப்பட்டிருக்கிராய், (எ-று.)

கக.—(இ-ள்.) அருள்சுரந்தனை - கிருபை நிறைந்திருக்கிராய், (எ - று.)

அருளாவது-தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ்செல்வதாகியகருணை.

கஉ.—(இ-ள்.) இருள்துரந்தனை - உன்னையடைந்தவர்க்கு நரகத்தை ஒட்டினாய், (எ - று.)

கீழுலகத்துள் திணிந்த இருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்டிக்கார்க்குத்துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை ஆகுபெயரால் இருளென்றார்; அது தாமிஸ்ரம்.

கங.—(இ-ள்.) உலகு அளித்தனை - உலகங்களை (சத்தியாய்ப்) படைத்தாய், (எ - று.)

கச.—(இ-ள்.) தமிழ்தெளித்தனை - (அகத்தியனார்க்குத்) தமிழ்ப்பாஷையைத்தெரிவித்தாய், (எ - று.)

திரமிளமென்பது தமிழெழுத்திரிந்தது. தனிமைப்பொருள்குறித்த தமிழென்னும் வினையடியாற்பிறந்து, வினைமுதற்பொருண்மை உணர்த்திய விசுதி குன்றித், தனக்கிணையிலாப் பாஷையெனப்பொருள் பயப்பதென்பாரும், செவிக்விளிமைபயத்தலான் மதுரமென்னுப்பொருட்பெறுடைத்தாகித் தமிழெழுனவழங்கியதென்பாரும் உளர். “ஆகியிற்றமிழ்தூலகத்தியர்க்குணர்த்திய, மாதொருபாகனைவழுத்தாய்” எனவும்; “வடமொழியைப்பாணிநிக்குவகுத்

சுருளியதற்கிணையாத், தொடர்புடைய தென்மொழியையுலகமெலாந் தொழு தேத்தக், குடமுனிக்குவற்புறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகர்” எனவுந் தமிழிற்சு சவ்வோத்பத்தி கூறப்படுதலால் இவ்வாறு கூறினார்.

கநு.—(இ-ள்.) ஒன்றும் ஆயினே - ஒன்றாகவும் ஆனாய், (எ - று.)

தனக்கொப்பது வேறொன்றிலெனப்பதுகருத்து. உம்மை-எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை.

ககா.— (இ - ள்.) பலவும் ஆயினே - அநேகமும் ஆனாய், (எ - று.)

எல்லாவற்றிலுமந்தாயாமியாயிருத்தலால் இவ்வாறு கூறினார். உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை.

இவைபதினாறும் இருசீரோரடி அப்போதரங்கம்.

க.—அலகில்***வீரமே.—(இ-ள்.) அலகில்பலபுனனங்கள் - அளவில்லாத பல வுலகங்களை, அடங்கலும் - முழுதும், உண்ம் ஒழிப்பாய்க்கு - புசித்து அழிக்கிறவுனக்கு, கொலைவிடம் - கொல்லுதற்றொழியுடைய விஷத்தை, உண்டினை - புசித்தாய், என்று கூறுவது - என்று சொல்லுவது, ஓர் வீறு ஆம் ஏ - ஒருபெருமையாகுமோ? (எ - று.)—[ஆகாதென்றபடி.]

உ.—பயில்***இசையாமே.—(இ-ள்.) பயில் மூன்று புனனமும் - பொருந்திய மூன்று உலகங்களையும், கண்பொறிக்கு - நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள அக்கினிக்கு, இரையா - ஆகாரமாக, பாலிப்பாய்க்கு - செய்விக்கிற வுனக்கு, எயில் மூன்றும் - திரிபுரங்களையும், எரிமடுத்தாய் - தீநிறையச்செய்தாய், என்பதும் - என்றசொல்லுவதும், ஓர் இசைஆம்ஏ - ஒரு பெருமையாகுமோ? (எ - று.)—[ஆகாதென்றபடி.]

இருப்புமதில், வெள்ளிமதில், பொன்மதில் இவையேமுப்புரமாதவின் எயிள்மூன் மென்றார்.

கூ.—அடியவரே***வியப்பாமே.— (இ-ள்.) அடியவரே - (உன்னுடைய) பத்தர்களே, முக்குறும்பும் - மூன்றுகுறும்புகளையும், அற எறிந்தார் எனில் - நீங்கும்படி. வெட்டினாரென்றால், அடிகள் - சுவாமியே, (அவற்றுள் ஒன்றைப் பற்றிய) விடுகலாவில்காமனை - எய்கின்ற புஷ்பபாணங்கையுடைய கருப்பு வில்லையுடையமன்மதனை, வென்றதும் - (நீ) சயித்ததுவும், ஓர்வியப்புஆம் ஏ - ஒருஅதிசயமாகுமோ? (எ - று.)—[ஆகாதென்றபடி.]

ஏகாரங்கள் - முறையே இழிவுசிறப்பும், எதிர்மறையுமாம். முக்குறும்பு - காமம், வெகுளி, மயக்கம்.

ச.—இக்கூற்றின்***அற்புதமே.—(இ-ள்.) இக்குஊற்று இன்திருகாமத்து - கருப்பஞ்சாற்றுப்பெருக்குப்போலினிய (கினது) ஆயிரத்திருப்பெயர்களுள், ஒருகூற்றுக்கு - ஒருசொல்லுக்கு, இலக்கு என்றால் - எதிரென்றால், அக்கூற்றம் - அந்தயமனை, குமைத்தனை - குழையப்பண்ணினாய், என்று இசைப்பதும் - என்று சொல்லுவதும், ஓர் அற்புதம்ஏ - ஒருவியப்புபோ? (எ - று.)—[அன்றென்றபடி.]

திருநாமங்களுள் ஒன்றையோகினவர் யமனை வென்று முத்திபெறுகின்ற மையால் ஒருகூற்றுக்கிலக்கென்றார். இலக்கு - லக்ஷ்யம்என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. கூற்றம் - கூற்று, உடலையும் உயிரையும் வேறுபிரித்துக்கூறுபடுத்துவது; ஆம் - அசை.

ஏகாரங்கள் எதிர்மறைப் பொருளன.

இவைநான்கும் ஈரடித் தாழிசைகள்.

எனவாங்கு—அசை. [இது தனிச்சொல்.]

உலகு***உடைத்தே.—(இ-ள்.) உலகு குல் கொண்ட தலைவி உம் - உலகங்களைக்காப்பத்கிலே கொண்டபார்வதியுள், நீ உம் - நீயும், மலைபகறிந்த மழிளமையுடைய கிரௌஞ்சமலையைப்பிளவுபடும்படி அம்பெய்தமிகவும் இளமையையுடைய குழந்தையாகிய சுப்பிரமணியனை, அமிர்தம் ஊற்று இருக்கும் குமுதம்வாய்தேறல் - அமிர்தம்போன்ற இனிமை ஊறியிருக்கின்ற ஆம்பல் மலர்போன்ற வாயிலிருந்து வழிகின்ற தேன்போலினிய எச்சில், வண்டுதில் நனைப்ப - வளத்தையுடைய ஆடையை நனைக்கும்படி, மடித்தலத்து இருத்தி - மடியினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, கண்களில் பருகி - கண்களாற்குடித்து, அகாமரு குழவி - அந்த விரும்புகின்ற குழந்தையினுடைய, எழுதாக்கிளவி இன்கவையழுத்த - வேதங்களின் இனிய இரசம் பொருந்திய, மழலை நாறு அமிர்தம் - குதலைச்சொல்லாகிய மணக்கின்ற அமிர்தத்தை, வாய்மடுத்த உண்ண - நிறையப்புகிக்கும்படி, செம் செவி நிறைத்தமிகவும் அழகாக நிறையச்செய்த, நும் அம் செவிக்கு - உங்கன்அழகிய காதுகளுக்கு, அடிகள் - சுவாமியே, என் புன்மொழிகடு - எனது அற்பச்சொற்களாகிய விஷத்தை, கொளபுகட்டினன் - ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பருகச்செய்தேன், இன் அருள் விழைகுவாய் - (அதனை) இனியகிருபையினால் விரும்புவாய், இறும்புதுடைத்து உடைத்தே - (நான்செய்ததொழில்) அதிசயத்தையுடையதே, (எ-று.)

உலகமென்பது பலபொருளொரு சொல்லாய் நிலத்தையு முயிற்களையு மொழுக்கத்தையு முயாந்தோரையு முணர்த்தி நிற்குமெனும், ஈண்டுக்குற் கொண்டவென்றதனால் உயிர்கண்மேனின்றது. உலகு - உலகமென்பதன் விகாரம். உலகமாதாவாதலால் பார்வதியை உலகுருற்கொண்ட தலைவியென்றார். பரசராமனும் சுப்பிரமணியனும் சிவபெருமானிடத்தில் வில்வித்தை கற்றபின்பு உயர்வுதாழ்வறிதற்குக் கிரௌஞ்சமலையைத் துளைத்ததனால் மலைபகவெறிந்தமழவிளங்குமழவி யென்றார். மழவிளம் - ஒரு பொருட்பன்மொழி. குழந்தைகளுக்கு வாயிலிருந்து எச்சில்வழியுமாதலால், அமிர்தமூற்றிருக்குங்குமுதவாய்த்தேற லென்றார்; “தாலியைம்படைதழுவுமா ர்பிடை, மாலையாமுதொழுகுமக்களை” என்றார் கம்பரும். கண்களிற் பருகுதல் - ஆசைநீரோக்குதல். காமரு - காமர் என்பதன் விகாரம்; காமமரு என்பதன் விகாரமுமாம். ஒருவராலும்செய்யப்படாத தென்பதுதோன்ற எழுதாக்கிளவி யென்றார். மழலை - நிரம்பா மென்சொல். வாய்மடுத்துண்ணல் - நிரம்பக்கேட்டல்; வாய் - உபஸர்க்கம். “மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற் கின்பமற்றவர், சொற்கேட்டவிற்பஞ்செவிக்கு,” “குழலினிதியாழி னிதென்பதம்மக்கண், மழலைச்சொற்களாதவர்” என்று நிறப்பித்துச்சொல் லப்படுதலால் மழலைநாறுமிர்தம் என்றார். செஞ்செவி, செவி - செவ்வியென்பதன் விகாரம். செம்செவி - ஒருபொருட்பன்மொழி. பாற்கட்லுட்பிறந்த விஷத்தை யமிர்தம்போ லுண்டலால் இன்னருள்விழைகுவா யென்றார். இறும்புதுடைத்து என்பதற்கு அதிசயத்தைப்போக்கியென்றுமாம்.

இது பத்தடிநேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இப்பாட்டு தரவும் தாழிசையும் அராகமும் அப்போதரங்கமும் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும்பெற்றுவந்த மயங்கிசைக் கொச்சுக்கலிப்பா.

[நேரிசைவெண்பா.]

உடையாளகிலேசர்க்கோங்குமுலைக்கோட்டின்
அடையாளமிட்டுவையாளானால்—கடையிலவர்
செவ்வண்ணம்பெற்றார்திரளொடுநிற்கின்றாரை
எவ்வண்ணங்கண்டி. தைஞ்சுவேம்.

(இ-ள்.) அகிலேசர்க்கு - விசுவநாதருக்கு, உடையான் - சேவியாகிய விசாலாட்சி, ஒங்குமுலைக்கோட்டின் - உயர்ந்தமலைச்சிகரம்போன்ற தனது தனத்தினால், அடையாளம் இட்டுவையாள்ஆனால் - அடையாளம் அணிந்து வைக்காதவளாயினால், கடையில் - முடிவில், அவர்செவ்வண்ணம் பெற்றார் திரளொடு - (சாரூப்பியத்தால்) அவருடைய நல்லதன்மையைப் பெற்றமுக்தர்களுடைய கூட்டத்தோடு, நிற்கின்றாரை - நிற்கின்ற அக்கடவுளை, எவ்வண்ணம் - எப்படி, கண்டு - பார்த்து [வேறுபாடறிந்து], இறைஞ்சுவோம் - (நாம்) வணங்குவோம், (எ - று.)

அகிலேசர் = அகில + ஈசர், குணசந்தி. கோடு - யானைக்கொம்பும், நுளியுமாம். அடையாளம் - தழும்பு. இட்டுவைத்தல் - ஒருசொல்லின்றன்மையது. ஆனால் - ஆயினாலென்பதன் விகாரம். செவ்வண்ணம் - செந்நிறமுமாம். கடையிலவர் - அழிவில்லாதவருமாம். எவ்வண்ணம் - வினா எதிர்ப்பறையையுணர்த்தியின்றது. (உ)

[நாரைவிடுவது. கட்டளைக்கவித்துறை.]

இறைவனைக்காகப்பரிந்தளித்தாரகிலேசர்கொன்றை
நறைவனைக்கும்முடியாபடிக்கேகங்கைநன்னதியின்
துறைவனைக்குங்குருகிருருகீரென்றுதுமொழிகைக்
குறைவனைக்கும்முங்கன்பேரிட்டதாற்சென்றுகூறிடமே.

(இ-ள்.) கங்கைநன்னதியின் - கங்கையென்னுஞ்சிறந்த [புண்ணிய] நதியினுடைய, துறைவனைக்கும் - கரையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற, குருகீர் - நாரைகளே, தாமொழிகைக்குஉறைவனைக்குடம் - பரிசுத்தமாகிய சொற்களையுடைய இப்பெண்ணினது கையிலுள்ள வளையலுக்கும், உங்கன்பேர் - உங்களுடைய (குருகென்னும்) பெயர், இட்டது - இடப்பட்டது, ஆல் - ஆதலால், இறைவனைக்கு - முன்கையிலணிந்த வளையல்களையுடைய பார்வதிதேவிக்கு, ஆகம்-பாதிவடிவத்தை, பரிந்து - விரும்பி, அளித்தார் - கொடுத்தவரும், கொன்றைநறைவனைக்கும் முடியார் - கொன்றைப்புக்களின் வாசனைசூழ்ந்த திருமுடியையுடையவருமாகிய, அகிலேசர் - விசுவநாதருடைய, அடிக்கே - திருவடிகளிடத்திலே, சென்று - போய், உருகீர் என்று - (இப்பெண்ணினிடத்தில்) மனமிரங்கக் கடவீரென்று, கூறிடும்-தூதுசொல்லுங்கள், (எ - று.)

இறைவனை - வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. நறை - மதுவுமாம். ஏகாரம் - தேற்றம். துறை - இடமுமாம். குருகீர் - என்பது சம்போதனம் [பன்மைவிளி.] தூமொழி - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. கைக்கு - உருபுமயக்கம். குருகென்பது - வளைமுதலியபலபொருள்கொண்ட ஒருசொல். ஆல் - ஆதலால் என்பதன்விசாரம்; அசையுமாம். ஏ - ஈற்றசை. (க)

[புவவகுப்பு. இரட்டை ஆசிரியச் சந்தவிரூபம்.]

(முதலடி.)

இடமறமிடைதருகடவுளர்மடவிய
ரெறிதருகவரிநிழற்கட்டுயின்றை
இனவளைகொடுமதனிசெயவிருதென
வினையவளொழுதுசுவட்டுக்கிசைந்தன

இருவருநிகரெனவரிநிலைவிசயனெ
 டெதிர்பொருசுமரினினைப்புற்றிருந்தன
 இணையடிபரவியமலடிமுனுதவிய
 விடியலினுணவொருதடடைப்பரிந்தன
 (இரண்டாமடி.)

படவாவுமிழ்தருமணிவெயில்விடவளர்
 பரிதியொடெழுமுதயத்திற்பொலிந்தன
 பருகுமினமிர்தெனவுருநிகருகவிஞர்கள்
 பனுவலின்மதுவிசைக்குக்குழைந்தன
 படரொளிவிடுசுடர்வலயம்தெனவொரு
 பருவரைநெடுவிலெடுத்துச்சுமந்தன
 பார்புரமெரியொடுபுகையெழமலர்மகள்
 பணைமுலைதழுவுசரத்தைத் துரந்தன
 (மூன்றாமடி.)

மடலவிழ்தடமலரிதழியினிழிதரு
 மதுமழையருவிசுளித்துக்கிளர்ந்தன
 வழிதரவுதிரமுநின்மொடுகுடர்களுந்
 வருநாகரியின்மதத்தைத்தடிந்தன
 மதகரியுரியதன்குலகிரிபுதுகிளின்
 மழைமுகிவழ்வதெனப்பொற்பமைந்தன
 மலையுமிழ்நிலவொடுமடுதிதல்வெயிலெழ
 மதிகதிர்வலம்வருவெற்பொத்துநின்றன
 (நான்காமடி.)

குடவளைதுறைதொறுமுடுகிறையெனவிரி
 குளிரிலவெழவுமிழ்முத்தத்தடங்கரை
 குலவியபடர்சிறைமடவனமொடுசில
 குருகுகள்சினையொடணைத்துத்துயின்றன
 குரைபுனல்வாரநிகர்த்தருமுருகவிழ்
 கொழுமலர்சிதறவிழுத்தத்துவிண்டொடு
 குலகிரியுதவியவளரிளவனமுலை
 கொழுநர்தமழுகியகொற்றப்புயங்குளே.

(இ - ள்.) இடம் - அற - வெற்றிடமில்லாமல், மிடைதரு - நெருங்கிய, கடவுளர் - மடவியர் - தெய்வமகளிர், எறிதரு - வீசுகின்ற, கவரிநிழற்கண் - சாமரை நிழலில், துயின்றன - தங்கின; இனவளைகொடு - கூட்டமாகிய கைவளையினால், மதன் இடுசயவிருது என - மன்மதன்கட்டிய வெற்றிக்கொடிபோல், இறையவள் எழுதுகவட்டுக்கு - பார்வதிதேவி எழுதுகின்ற சித்திரத்திற்கு, இசைந்தன - சம்மதித்திருந்தன; இருவரும் நிகர் என - இரண்டுபேர்களும் ஒப்பென்னும்படி, வரிசிலை விசயனெடு - கணக்கையுடைய (காண்டியமென்னும்) வில்லைத்தாங்கிய அருச்சுனனோடு, எதிர்பொருசும

ரின் - எதிர்த்துச்செய்த யுத்தத்தில், இளைப்புஉற்று இருந்தன - மெலிந்துநி
ன்றன; இணைஅடி - உபயபாதங்களை, பரவிய - வணங்கின, மலடி - மலடி
யானவள், முன் உதவிய - முன்னே கொடுத்த, இடியலின் - மாவாகிய,
உணவு ஒருதட்டை - ஒருதட்டு ஆகாரத்தை, பரிந்தன - விரும்பிச்சுமந்தன;
படம் அரவு உமிழ்தரும் மணி - படத்தையுடைய பாம்புகள் கக்குகின்ற
இரத்திநங்கள் [நாகரத்தினங்கள்], வெயில்விட - (சூரியகிரணம் போன்ற)
கிரணங்களை வீசுவதினால், வளர்பரிதியொடு - உதிக்கின்ற சூரியனோடு [பா
லசூரியனோடு], எழும் உதயத்தின் - விளங்குகின்ற உதய பருவத்தைப்
போல, பொலிந்தன - விளங்கின; அமிர்துபருகியின்ன - அமிர்தத்தை
உண்ணுமென்று, உருகு இருகவிஞர்கள் - உருகுகின்ற இரண்டு கவிஞர்களு
டைய, பணுவலின் - பாட்டுக்களின், மதுரம் இசைக்கு - இனிப்பாகிய இ
ராகத்திற்கு, குழைந்தன - இளகின [தளிர்த்தன]; படர்ஒளிவிடு - மிகுந்த
காந்தியை வீசுகின்ற, சுடர்வலயமது - சூரியமண்டலம்போல, ஒருப
ருவரைநெடுவில் - ஒருபருத்த மேருமலையாகிய பெரியதனுவை, எடுத்து சு
மந்தன - எடுத்துத்தாங்கின; பரப்புரம் - சத்துருக்களுடைய (முப்) புரங்கள்,
எரிஒடி புகை எழ - நெருப்பும் புகையும் கிளம்பும்படி. [தீப்பற்றியெரியும்
படி], மலர்மகள் முலைகள்சமுவுசரத்தை - இலக்குமியினுடைய தனங்களை
ஆவிங்கனஞ்செய்கின்ற [விஷ்ணுவாகிய] பாணத்தை, துரந்தன - எய்தன;
இதழி - கொன்றையினது, மடல் அவிழ் தட மலரின் - இசைக்கள்விரிந்த
பெரியபுஷ்பங்களினின்றும், இழிதரு மது - பெருகுகின்ற தேனாகிய, மழை
அருவி - குளிர்ச்சியையுடைய வெள்ளத்தில், குளித்துக்கிளர்ந்தன - மூழ்கி
விளங்கின; நின்மொடி - இரணியாகுமனுடைய கொழுப்போடு, உதிரமும் -
(அவனுடைய) ரத்தமும், குடர்களும் - குடல்களும், வழிதர - மிகுந்துவடியும்
படி, வரும் - (துணிய்) தோன்றிய, நரகரியின் - நரசிங்கத்தினுடைய, மதத்
தை - செருக்கை, தடிந்தன - குறைத்தன; மதகரி உரி அதன் - மதயானையை
உரித்ததோல், குலகிரிமுதுகினில் - குலபர்வதத்தின் புறத்திலே, மழைமுகில்
தவழுவதுஎன - நீர்கொண்ட மேகந்தவழ்தல்போல, பொற்பு அமைந்தன -
(தம்மேலே) பொலிவுபெறுதற்குக் காரணமாயிருந்தன; மலி உமிழ் நிலவு
ஒடு-நிறைந்த (ஒளியை)வீசுகின்ற சந்திரகிரணமும், மடுநிறல்வெயில் - நிறை
ந்ததன்மையையுடைய சூரியகிரணமும், எழ - எழுந்துவீசுதலால், மதிககிர்
வலம்வருவெற்பு ஒத்துநின்றன - சந்திர சூரியர்கள் வலம்வருகின்ற மேரு
மலையை யொத்திருந்தன; (அவையெவையெனில்) குலவிய படர்சிறைம
டம் அனம் ஒடி - விளங்குகின்ற பரந்த இறகுகளையுடைய இனைய அன்
னங்களோடே, சிலகுருகுகள் - சிலநாரைகள், சினையொடு - தம்முட்டைக
ளை, அணைத்துத்துயின்றன - தழுவித் தூங்கப்பெற்றனவாகிய, குடவளை -
குடம்போன்ற சங்குகள், துறைதொறும் - இடங்கள்தொறும், விரிகுளிர்
நிலவு எழ - பரந்தகுளிர்ந்த சந்திரகிரணம்போன்ற காந்தி வீசும்படி, உடுநிரை
என - நகைத்திரங்களின் கூட்டம்போல், உமிழ்முத்தம் - கக்குகின்றமுத்
துக்கையுடைய, தடகரை - பெரியகரைகளையுடைய, குரைபுனல்வரநதி -
ஒலிக்கின்ற நீரையுடைய சிறந்த கங்காநதியானது, சுரந்தரும் முருகு
அவிழ்கொழுமலர் சிதறு - தேவர்கள்பெய்கின்ற வாசனைவீசுகின்ற செழித்த
பூக்களைச்சொரிகின்ற, அவிழுத்தத்த - காசியிலே (எழுந்தருளி யிருக்கின்ற),
விண்டொடுகுலகிரி உதவிய - ஆகாயத்தை யளவுகின்ற (இமவானென்னும்)
மலையரசன் பெற்ற, வளர் இள வனமுலை - மேன்மேல் வளர்கின்ற இளமை
நையும் அழகையுமுடைய தனங்களையுடைய பார்வதி தேவியினது, கொழு
நர்தம் - கணவராகிய சிவபெருமானது, அழகிய - அழகையுடைத்தாகிய,
கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, புயங்கள் - திருத்தோள்கள், (எ - று.)

கவரி - ஓர்மான், அதன்வாலின்மயிராற்செய்தகற்றைக்கு ஆகியது. விருது- அடையாளம்; அது கொடிக்காகியது. பொருசமர் - சேற்றிற்பங்கயம் என்றும்போலநின்றது. சமர் - ஸமரமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. மலடி- பின்னையில்லாதவன். படவரவு - ஆபரணமாயணிந்தநாகங்கன், தாருகாவ னத்து முனிவரேவியவை. எண்ணிறந்தகிரணங்கனையுடைத்தாயிருத்தலால் சூரியனைப்ப்டரொளி வீசுகடரென்றார். திருமால் அம்பாய்கிற்தலால் அவரை மலர்மகன்பிணைமுலேதழுவசுரமென்றார். இதழிமலர் - சடையில் சூடப்பட்டன. நரகரியின் மதத்தைத்தழந்தனவென்றது - சரபாவதாரமாய் நரசிங்க த்தை வென்றதோர்கதையையுட்கொண்டு. நரஹரி - சுழுத்து வரையிலும் மானிடவுருவமும், அதன்மேல் சிங்கவுருவமுமானவிஷ்ணுவின் ஓர்திருவவ தாரம். [சரபம் - என்கால்விலங்கு, அது சிங்கத்தையடக்கும் வலியினது.] குலகிரியேழு - கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி; அன்றிக் கந்தமாதனங்கூட்டி யெட்டென்பது மொன்று. ஈண்டுச் சந்தர்ப்பத் தால் இமயத்தை யுணர்த்தியது. மழை முங்கிலென்றார், அதுவேகருநிறமுடையதாகலின். நிலவும், வெயிலும் - பரமசிவனது இடக்கண்ணாகிய சந்திரனினின்றும், வலக்கண்ணாகிய சூரியனினின்றும் உண்டாயின. தடங்கரை - உயிரீற்றுரிச்சொன்முன் மெல்லெழுத்து மிக்கது. துயின்றனகரை - இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது.

இது புயவகுப்பு; அதாவது - பிரபந்தத்தலைவனது தோளழகை வர்ணித்து அவனது பெருமையை யெடுத்துக்கூறுவது; புயம் - தோள், வகுப்பு - அழகு.

[நேரிசைவெண்பா.]

புயலார்பொழிற் காசிப்பூங்கோயின்மேய
கயலார்தடங்கணுள்காந்தன்—செயலாவி
உய்யத்துதியாருதிப்பாந்துதிப்பாரேல்
வைபத்துதியார்துத்து.

(இ - ள்.) புயல் ஆர் பொழில் காசி - மேகங்கள் பொருந்திய சோலைகளை யுடைய காசிகரத்தில், பூகோயில் - அழகியவாலயத்தில், மேய - எழுந்தருளிய, கயல் ஆர் தடகணுள் காந்தன் - கெண்டைமீன்போன்ற பெரிய கண்களையுடையவனது [விசாலாட்சியினது] கணவாகிய பரமசிவனது, செயல் - திருவியோடல்களை, ஆவிஉய்ய - உயிர்தந்தையடையும்படி, துதியார் - தோத்திரஞ்செய்யாதவர்கள், உதிப்பார் - (வையத்துப்) பிறப்பார், துதிப்பாரேல் - தோத்திரஞ்செய்வாரானால், வையத்து - உலகத்தில், மறுத்து உதியார் - மீண்டும் பிறவார் [முத்தியடைவர்], (எ - று.)

கோயில் - இலக்கணப்போலி. மேய - மேவிய வெண்பதன் விகாரம். பூங்கோயில் - பூப்பெயர்முன் இனமென்மைதோன்றிற்று. துதியார் - எதிர் மறைவினையாலணயும்பெயர். எல் - எனிலென்பதன் மருஉ. (இ)

[சந்திரோபாலம்பனம். கட்டளைக்கலித்துறை.]

மறைக்கோலங்கொண்டவகிலேசரேயின் ழுமாதர்முன்னே
பிறைக்கோலங்கொண்டுபுறப்பட்டவாமுன்பிறைமுடித்த
இறைக்கோலமோலமெனத்தேவரோலமிடவிருண்ட
கறைக்கோலங்கொண்டுணுங்கண்டத்தொளித்தகனல்விடமே.

(இ-ள்.) மறைக்கோலம் கொண்ட அகிலேசரே - வேதங்களினுருவத்தைக் கொண்ட விசுவநாதரே, முன் - பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில், தேவர் -

நெகிரன் முதலிய தேவர்கள், பிறைமுடித்த இறைக்கு - மூன்றாம் பிறைச்சக் திரணைத்தலையிற்குடிய சிவபெருமானுக்கு, ஒலம்ஒலம் என - அபயம் அபயம் என்று, ஒலமிட - முறையிட, (அதற்கிரங்கி) இருண்டகறைகோலம் கொண்டு - கறுத்தகளங்கத்தினுருவத்தைக் கொள்ளும்படி, உஜ்ஜம் - புசிக்கப்பட்டதும், கண்டத்து - திருமிடற்றிலே, ஒளித்த - மறைக்கப்பட்டதுமான, கனல் விடம் - அக்ரிச்சுவாலையை விசுசின் லிவதமானது, இன்று - இப்பொழுது, மாதர் முன்னே - (என்போன்ற) பெண்களின்முன்னே, பிறைகோலம்கொண்டு - சந்திரனுருவத்தைக்கொண்டு, புறப்பட்டது - வெளிப்பட்டவிதமென்?

அகிலேசரே - விளி. ஆ - ஆறென்பதன் விகாரம். என்னென ஒருசொல் வருவிக்க. ஒலமோலம் - அச்சத்தினால் இரண்டடுக்கிற்று. [இதுசந்திரோ பாலம்பனம்என்னுந் துறை; அந்நாவது தலைவன்பிரவாற்றுதலைவி விரக தாபத்தால்வருந்திச் சந்திரனைநிந்தித்தல்.] (கூ)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

விடுத்தவாளிக்கும்விரகிலாக்கருப்புவிஸ்வீணன்மீளவும்வாளாத் தொடுத்தவாளிக்குமேபகைமூண்டறித்தாயநன்மொழிக்கென்னும் அடுத்தநான்மறைமுனிவரநால்வார்க்குமம்மறைப்பொருள்குற விடுத்தகாலமாயநந்தவனத்துமெம்மியயத்துமிருந்தோனே.

(இ-ள்.) அடுத்த நால்மறை முனிவரநால்வார்க்கும் - பொருந்திய நான்கு வேதங்களையுடைய முனித்தலைவர் நான்குபேர்களுக்கும், அ மறைப்பொருள் கூற - அந்தவேதங்களின் அர்த்தத்தைச்சொல்லுதற்கு, எடுத்தகாலமாய - தாங்கினவருமாய், ஆந்தவனத்தும் - ஆந்தவனத்திலும், எம் இதயத்தும் - எமதுமனத்திலும், இருந்தோனே - இருந்தபரமசிவனே, விடுத்தவாளிக்கும் - (திரிபுரஸம்ஹாரகாலத்தில் நீர்) விடுத்தபாணத்துக்கும் [திருமாலுக்கும்], விரகுலிலாகரும்புவில் வீணன் - உபாயமறியாதகருப்புவிஸ்வீணத்தாங்கிய பயனில் லாதமன்மதன், மீளவும் - மறுபடியும், வாளா - வீணைதொடுத்தவாளிக்குமே - எய்த அம்புக்குமே, பகை மூண்டது - விரோதமூண்டாயிற்று; (அதுவே அவ்வாறாயின்), இ தூயநன்மொழிக்கு - இந்த சுத்தமான இனியசொற்களையுடையபெண்ணுக்கு, என்ஆம் - என்னகேடாகும்? [அதனைச் சொல்லவேண்டுமோ], (எ - று.)

சிவபெருமான் திரிபுரஸம்ஹாரஞ் செய்தகாலத்தில் திருமாலே அம்பாகிய யதனால் அவரை விடுத்தவாளியென்றது. திருமால் மோகினிவேஷங்கொண்டு துர்மை மயக்கவர், அப்பொழுது ஸ்ரீமேல் எய்ய மனமதன் தொடுத்த பாணத்துக்கும் அம்மோகினிக்குமே துர்மை வசப்படுத்தமுடியாது பகையுண்டாயிற்றென்றால் இத்தூயநன்மொழிக்கு என்னொருமெனத்தாயுரைத்தது; அன்றி இப்பெண்ணின்மேல் மனமதன்விடுத்து வெற்றிபெற்றவாளிக்கும், நும்மேல்விட வாளாத்தொடுத்த வாளிக்கும் பகைமூண்டதேயன்றி பயனடையவில்லை யாதலின் நீர் இவ்விடத் திரங்கவேண்டமென்றா என்னவாமாம். இவன்தொடுத்தது பயன்படாமைபற்றி வாளாவென்றும், முன்தொடுத்து பங்கப்பட்டதறியாது மறுத்துத்தொடுத்ததென்பார் மீளவுமென்றும், இதனையறிந்தும் தொடுத்தனென்பது தோன்ற வீணென்னுங்கூறினார். கருப்புவிஸ்வ - மென்றொடர்க் குற்றுகரம் தனக்கினமாகிய வன்றொடர்க்குற்றுக

ரமாயிற்று. நால்வர் - ஸநகர், ஸநத்தனர், ஸநத்ருமாரர், ஸநத்ஸுஜாதர். அம்மறை - அகரச்சுட்டு உலகறிபொருளின்மேலது. இருந்தோன் - ஆவாயிற்று. (எ)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

இருப்பாவிழுத்தத்தெங்கேகண்மூடுவரென்றும்வெள்ளிப்
பொருப்பாளரோடித்திரிவதெல்லாமிப்புவனங்களை
உருப்பாதியிற்படைத்தோர்பாதியிற்படைத்தாழிதொறும்
விருப்பாருயிர்களின்மேல்வைத்துத்தாஞ்செயும்வேலைகண்டே.

(இ-ள்.) அவிழுத்தத்து - காசியில், இருப்பார் - எழுந்தருளியிருப்பவராகிய, வெள்ளிபொருப்புஆளர் - கைலாசகிரிநாதராகியசிவபெருமான், என்றும் - எப்பொழுதும், ஒடிதிரிவது எல்லாம் - (பலவிடங்களிலும்) அலைந்து ஓடுகின்றதெல்லாம், இப்புவனங்களை - இவ்வுலகங்களை, உருப்பாதியிற்படைத்து - பாதிருபத்தால் சிருட்டித்து, ஒர்பாதியில் ஹடைத்து - மற்றொருபாதியால் அழித்து, ஊழிதொறும் - யுகங்கள்தோறும், விருப்பு - அருளை, ஆர்உயிர்களின்மேல்வைத்து - நிறைந்த ஆத்துமாக்களின்மேல் வைத்து, தாம் செய்யும் வேலை கண்டே - (அவ்வுயிர்கள்) தாஞ்செய்கின்ற தொழிலைக் கண்டதான் (வேறுபயனைக் கருதியன்றாதலால்); எங்கேகண்மூடுவர் - எப்பொழுதுஇமை குவிப்பார், (எ - று.)

கண்மூடுவர் - இது இலக்கணையாய் ஒழிந்துநிற்பதற்கு வந்தது. பொருப்புமலை. உருப்பாதி - சக்திருபமானபாதி. ஒர்பாதி - சிவரூபமானபாதி. தாம் - சிவனார் தாமென்றுமாம். அவர் ஒழிவில்லாத வினையாட்டையுடையரென்பது கருத்து. (அ.)

[இரங்கல். அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

கண்ணென்றுநிருநுததலிற்கனலுருவ
மாப்படைத்தகாசிகாதா
தண்ணென்றுநறையிதழித்தாரென்றா
ணெட்டியிர்த்தாடரைமேல்வீழ்ந்தாள்
எண்ணென்றுமுணராமேகிடக்கின்றா
ரிதுகண்டாலெழுத்தொன்றோதத்
துண்ணென்றுவருவரெனத்துணிந்தனளோ
வரியேனித்தோகைதானே.

(இ-ள்.) கண்ஒன்று - ஒருநெத்திரத்தை, நிருநுதலில் - அழகிய நெற்றியில், கனால் உருவம் ஆக - அக்நிருபமாக, படைத்த-பெற்ற, காசிகாதா-காசிகரத்துக்குத்தலைவனாகிய சுவாமீ, தண் ஒன்று நறை இதழி தார் என்றாள் - குளிர்ச்சி பொருந்திய வாசனையையுடைய கொன்றைமாலே என்று சொன்னாள், நெட்டியிர்த்தாள் - பெருமூச்சுவிட்டாள், தரைமேல் வீழ்ந்தாள் - நிலத்தில் வீழ்ந்தாள், எண் ஒன்றும் - ஒருநினைவும், உணராமே - அறியாமல், கிடக்கின்றாள் - இருக்கின்றாள், இது கண்டால் - இதனைநோக்குமிடத்து, இதோகை - இப்பெண், எழுத்து ஒன்று ஒக - ஒற்றையெழுத்தாகிய பிரணவத்தைச் சொல்ல

(அதற்கு), துண்ணென்று வருவர்-(விசுவநாதர்) விரைந்துவருவார், எனதுணைந் தனனோ - என்றுநிச்சயித்தானோ? அறியேன் - தெரியேன், (எ - று.)

தான் - அசை. ஏ - ஈற்றசை. தன்மை யென்னும் பண்புச்சொல் ஈறு போய்நின்றது. 'நெட்டியிர்த்தான் - நெட்டியர்' என்னும் பெயர்ச்சொல்லடி யாகப்பிறந்தவினமுற்று. தரா - தரைபென ஆவீறையாயிற்று. துண்ணெ னல் - விரைவுக்குறிப்பு. தோகை - உவமவாகுபெயர். (க)

[இரங்கல். நேரிசைவெண்பா.]

தோகையுயிர்முடிப்பான் னும்பைமுடித்தான்மதவேள்
வாகைமுடித்திடவும்வல்லனே—ஆகெடுவீர்
காமாந்தகர்காசிக்கண்ணுதலார்க்கோதீர்மற்
றேமாந்திராமலெடுத்து.

(இ-ள்.) தோகை உயிர்முடிப்பான் - இப்பெண்ணின்பிராணனை நீக்குவ தற்கு, மதம்வேள் - மதத்தையுடைய மண்மதன், தும்பைமுடித்தான் - தும்பை மாலையைச் சூடினான், வாகை முடித்திடவும் - வெற்றிமாலையைச் சூடவும், வல்லனே - சமர்த்தனே, (ஆதலால்) ஆகெடுவீர் - ஒபாவிக்களே, காமாந்தகர் - காமனுக்கு யமனானவராகிய, காசிக்கண்ணுதலார்க்கு - காசியிலெ முந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு, ஏமாந்திராமல் - தமொராமல், எடுத்து ஒதீர் - இச்செய்தியை எடுத்துச்சொல்லுங்கள், (எ-று.)

முடிப்பான் - பானீற்றெதிர்கால வினையெச்சம். மதம் - செருக்கு. உம்மை- இறந்ததுதழீஇய வெச்சம்; உயர்வுசிறப்புமாம். ஏ - தேற்றம். ஆ - இரக்கச் சொல். அந்தகன் - அந்தத்தைச்செய்கிறவன், யமன். மற்று - வினைமாற்று; அசையுமாம். (க0)

[இரங்கல். கட்டளைக்கலித்துறை.]

எடுக்கச் சிவந்தசிலம்படியாரகிலேசர்நறைக்
கடுக்கைச்சடைமுடியாரடியார்க்குக்கலைகள் கொய்து
கொடுக்கக்கொடுக்கவளர்கின் றவாவெறுங்கூட்டிலெரி
மடுக்கக்குறையுயிர்மாதரைத்தேடுமதிக்கொழுந்தே.

(இ-ள்.) வெறுகூட்டில் - வெறுமையாகிய கூண்டில், எரிமடுக்க - தீயை நிறைப்பதற்கு, குறை உயிர்மாதரை - குறைகின்ற உயிரையுடைய மகளி ரை, தேடும் - நாடுகின்ற, மதிக்கொழுந்து - இளம்பிறையானது, எடுக்கசிவ ந்த சிலம்பு அடியார் - (திருநடமாடுவதற்கு) எடுத்துவைப்பதனால் சிவந்தி ருக்கின்ற சிலம்பென்னும் அணியையணிந்ததிருவடிசையுடையவரும், நறை கடுக்கை சடைமுடியார் - வாசனையையுடைய கொன்றைமலரை யணிந்த சடைமுடியையுடையவருமாகிய, அகிலேசர் - விசுவநாதர், அடியார்க்கு - (தமது) பத்தர்களுக்கு, கலைகள் - சந்திரனைதுகலைகளை, கொய்து - பறித்து, கொடுக்ககொடுக்க - தினந்தோறும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க (குறையாமல்), வளர்கின்ற ஆ (று) - (அவை) வளர்ந்துவருகின்றவிதம் (என்), (எ-று.)

சிவந்த அடியெனக்கூட்டுக. சிவனடியார்கள் சாரூப்பியத்தால் இளம் பிறையை முடியிற்குடிலால் அடியார்க்குக் கலைக்கொய்து கொடுக்கக் கொடுக்கவென்றார். கணவனைப்பிரிந்து களிப்பில்லாத காரிகையாருடலை வெறுங்கூடென்றார். (கக)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

கொழுதிவரிவண்டுமுதுமக்குங்குழலீர்நறுங்கட்கோதையிவள்

அமுதவிழிநீர்முந்நிரையுவுநீராக்குமதுகூறீர்

எழுதவரியதிருமார்பிலிளஞ்சேய்சிறுசேவடிச்சுவடும

முழுதுமுடையாண்முலைச்சுவடுமுடையார்காசிமுதல்வர்க்கே.

(இ-ள்.) வரிவண்டு - இசைப்பாட்டுக்களையுடைய வண்டுகள், கொழுதி - (மலர்களைத்) துளைத்து, உழுது—, உழக்கும் - மிதிக்கின்ற, குழலீர் - கூந்தலையுடைய மாதர்களே, நறு கள் கோதை இவள் - மணக்கின்ற தேனையுடைய மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய இந்தப்பெண்ணினது, அமுத - அமுததனாலுண்டாகிய, விழிநீர் - கண்ணீரானது, முந்நிரை - கடலை, உவரநீர் - ஆக்குமது - உப்புநீராகச்செய்தலை, எழுத அரிய திருமார்பில் - (சித்திரத்திலும்) எழுதமுடியாத அழகையுடையமார்பில், இளயசேய்சிறுசேவடிசுவடும் - இளையமகனாகிய சுப்பிரமணியனுடைய சிறியபாதங்களின் தழும்பையும், முழுதும் உடையாள் - எல்லாவற்றிற்குந்தலைவியாகியபார்வதியினது, முலைசுவடும் - முலைகளின் தழும்பையும், உடையார் - உடையவராகிய, காசிமுதல்வர்க்கு - காசிநாதருக்கு, கூறீர் - சொல்லுங்கள், (எ-று.)

வரி - பாட்டு; புன்னியுமாம். உழுக்குதல்- கலக்குதலுமாம். கோதை-மலை; அது கூந்தலுக்காகி, பின் பெண்ணுக்காதல் இருமடியாகுபெயர். அமுதவிழிநீர் - சங்குசுட்டசுண்ணும்பென்பதுபோல் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளதாய் நின்றது. முந்நீர் - உலகத்தைப் படைத்தலுங் காத்தலு மழிந்தலுமாகிய மூன்றுதன்மையையுடையகடல், ஆகுபெயர்; ஆற்றநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் [மழைநீர்] என்னும் மூன்றுநீரையுடையதென, அன்மொழித்தொகையுமாம். மனதிற்குத்திருப்தியாகும்வரையிலும் அவித்தலித்தெழுத்தக்க சித்திரத்திலும் எழுதவரியதென அழகின்பெருமை விளக்கிற்று. திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மைநோக்கம், அதாவது அழகு. சேய் - செம்மைநிறத்தையுடையவன், பண்பாகுபெயர்; சேவடி - செம்மைநறு போய் ஆகிவிட்டு முன்னின்ற மெய்திரிந்தது. (௧௨)

[நேரிசைவெண்பா.]

வரைவளைக்கும்பொற்றடந்தோண்மைந்தர்க்கிவரார்

நிரைவளைக்கையார்நகைக்குநேராக்—கரையிற்

குவிமுத்தம்வெண்ணிலவுகொப்புளிக்குங்கங்கை

அவிமுத்தஞ்சென்றிறைஞ்சாதார்.

(இ-ள்.) நிரைவளைகையார் - கூட்டமாகியவளையல்களையணிந்த மாதர்களுடைய, நகைக்கு - புன்சிரிப்புக்கு, நேரா - ஒப்பாகி, கரையில் - தீரத்தில், குவிமுத்தம் - தன்னுற் குவிக்கப்பட்ட முத்துக்கூட்டம், வெள்ளிலவு - வெண்மையாகிய சந்திரகாந்தியை, கொப்புளிக்கும் - வீசுகிற, கங்கை - கங்கானதிக் கரையிலுள்ள, அவிமுத்தம் - காசியை, சென்று-அடைந்து, இறைஞ்சாதார் - (அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதரை) வணங்காதவர், வரைவளைக்கும் பொந்தடதோள்மைந்தர்க்கு - மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த அழகிய பெரிய தோள்களையுடைய அச் சிவபெருமானிடத்தில், இவரார் - ஆசைப்படார், (எ - று.)

மைந்தர் - வலியையுடையவர், மைந்து - வலி, அழகுமாம். மைந்தர்க்கு - உருபுமயக்கம், மைந்தர்க்கு இவரார் என்பதற்குச் சிவபெருமானுக்கு அன்பராகாருென்றுநாம். கங்கையானது கரையில்லுவிக்கின்ற முத்துக்கள் வெண்ணிலவைக்கொப்புளிக்கும் அவிமுத்தமெனக்கூட்டியுரைப்பினும் அமையும். ()

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்]

ஆர்க்கும்படைவேளரகிருப்பென்றஞ்சாதிகுளருட்காசி, ஊர்க்கும்புதுத்தோரணம்வந்தாலுமக்கிங்கிவள்பேச்சுரைப்பாரார், வார்க்குங்குமப்பூண்முலைச் சுவட்டைவளையென்றோடிவளைந்துசுற்றிப், பார்க்குந்தொனாமுள்ளெயிற்றுரகப்பணியிர்மோகத்தணியீரே.

(இ-ள்.) வார்க்கும்புண்முலைச் சுவட்டை - கச்சாந்தட்டிய குங்குமத்தையும் ஆபரணங்களையும் அணிந்த(பார்வதியினுடைய) தனங்களின் தழும்பை, வளை என்று-தாமதுவையும் வளையென்றுமயங்கி, ஓடிவளைந்து-விரைந்துசென்று அதைச்சூழ்ந்து, சுற்றிப்பார்க்கும்-எல்லாப்பக்கங்களினும்பார்க்கின்ற, தொனாமுள் எய்து உரகம்பணியீர் - உட்டுளையுள்ள கூரியபற்களையுடைய பாம்புகளாகிய ஆபரணங்களையுடைய பரமசிவனே, ஆர்க்கும்படையேன் அரசு இருப்பு என்று - ஆரவாரிக்கின்றதேனையையுடையமன்னதனது இராச்சியபாரஞ்செய்யுமிடமென்றுசொல்லி, அம.கள்அருள் காசிஊர்க்கும் - சுவாமியாகிய நீர் அருள்புரிவதற்கிடமாகிய காசிகரத்திற்கும், அஞ்சாது - பயப்படாமல், புதுதோரணம்வைத்தால் - புதியதோரணங்களைக்கட்டினால், உமக்கு-உமக்கு, இங்கு - இவ்விடத்தில் வந்து, இவள்பேச்சு - இப்பெண்ணினுடைய வார்த்தையை, உரைப்பார் ஆர் - சொல்பவரீயாவர், (ஒருவருமில்லை ஆதலால்), மோகம் - இப்பெண்ணினது காமநோயாகிய நெருப்பை, தணியீர் - குளிரச்செய்யக்கடவீர், (எறு.)

பேச்சு - வார்த்தை, விருத்தாந்தம். வார்முலை, குங்குமமுலை, பூண்முலையெனக்கூட்டுக. முலைச்சுவட்டை வளையென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. உரகம்-மாப்பினால்நகர்த்துசெல்வது, பாம்பு. தணியீர்-சாண்டுப்பிறவினே. (கசு)

[பிச்சியார். கட்டளைக்கலிப்பா.]

தண்ணுலாம்பொழிந்தகாசித்தெருவினீர்தரித்திடுந்தவக்கோலமுஞ் சூலமும், பெண்ணொடாநிமப்பிச்சனுக்கொத்தலாற்பிச்சியாரெனும் பேர்தரித்தாடுவீர், வெண்ணிலாமுகிழ்க்குங்குறுமுரலால்வீணிலே யெம்புரத்தெரியிட்டநீர், கண்ணினாலுமிக்காமனைக்காய்ந்திடின்கடவுணீரென்றிறைஞ்சுதுங்காணுமே.

(இ-ள்.) தண் உலாம்பொழில் காசித்தெருவில் - குளிர்ச்சிபொருந்தியசோலைகளையுடைய காசிகரத்தின் வீதிகளில், நீர் - நீவீர், தரித்திடும் தவக்கோலமும் - அணிந்ததவத்திற்குரிய அலங்காரத்தாலும், சூலமும் - சூலாயுத்தினாலும், பெண் ஓடு ஆடும் அ பிச்சனுக்கு - பெண்ணோடு நர்த்தனஞ்செய்கின்ற அந்தச்சிவபெருமானே, ஒத்தலால் - ஒத்திருத்தலால், பிச்சியார் எனும்பேர்தரித்து - பிச்சியாரென்கிற நாமத்தை வகித்து, ஆடுவீர் - ஆடுகின்றவரே, வெள்ளிலாமுகிழ்க்கும் குறுமுரலால் - வெள்ளியரிலாவை அரும்புகின்ற புண்

சிரிப்பினால், வீணிலே - பயனில்லாமல், எப்புரத்து எரியிட்டநீர் - எமது புரத்தில் [சுரத்தில்] நெருப்பைவைத்த நீவிர், கண்ணினால் - நேத்திரத்தால், இகாமனையும் - இந்தமனமதனையும், காய்ந்திடில் - எரித்துவிட்டால், நீர் கடவுள் என்று - நீவிரே சிவபெருமா நென்றெண்ணி, (நும்மை) இறைஞ்சுதும் - வணங்குவோம், (எ-று.)

பிச்சன் - பித்தனென்பதன்போலி. முகிழ்த்தல் - தோற்றுவித்தல். வேடத்திற்குத்தக்க செயலு மிருந்தால் உம்மைக் கடவுளென்றெண்ணுவோம் என்றொரன்பதுகருத்து. புன்சிரிப்பினால் எமது உடம்பிற்காமநோயாகிய அக்ரியையிட்டவென, உள்ளுறைப்பொருளுங் கொள்க. காணும் - முன்னிலையசை. தரித்திடுமென்பதனைச் சூலமென்பதனேயும் ஒட்டிக. (கரு)

[கட்டளைக்கலிப்பா.]

காணுங்காணுநதிகளெல்லாம்புனற்கங்கையெயங்குளதெய்வம் யாவையுந், தாணுவெங்களகிலேசரேமற்றைத் தலங்கள் யாவுந் தடம திற்காசியே, பூணுமாசைமற்றென்றேயுடல்விடும்போது நம்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறை, பேணுமாறுபெறவேண்டுமப்புறம்பேயொடாடினுமாடிப்பெறுதுமே.

(இ-ள்.) காணும் காணும் நதிகள் எல்லாம் - பார்க்கின்ற பார்க்கின்ற ஆறுகளெல்லாம், புனல்கங்கையே - நீரையுடைய கங்காநதியே; அங்கு உளதெய்வம் யாவையும் - அவ்வநதிகளுக்கடுத்த அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள எல்லாக் கடவுளும், தாணு எங்கள் அகிலேசரே - சிவபெருமானாகிய எங்கள் கடவுளே; மற்றை தலங்கள் யாவும் - அக்கடவுளரிருக்கும் பிறஇடங்களெல்லாம், தடமதிஸ்காசியே - பெரியமதிலையுடைய காசிகரமே; (ஆயினும்) பூணும் ஆசை - அடையவேண்டிய விருப்பம், ஒன்றே - ஒன்றுதான் (வேறொன்றுமில்லை, அதுஎது வென்றால்), உடல்விடும்போது - உயிர் உடலைவிட்டு நீங்குங்காலத்தில், நல் மணிகர்ணிகை பூ துறை - சிறந்த மணிகர்ணிகையென்னும் அழகியதுறையை, பேணும் ஆறு - அடைகின்ற விதத்தை, பெறவேண்டும் - அடைதல் வேண்டும் (என்பதே), அப்புறம் - அதனைப்பெற்றபின்பு, பேயொட ஆடினும் - பேயுடன் கூத்தாடினாலும், ஆடி - நர்த்தநஞ்செய்து, பெறுதும் - (யாம்விட்டுலகத்தை) அடைவோம், (எ-று.)

தாணு - ஸ்த்தாணுவென்னும் வடமொழிச்சிசைவு; பிரளயத்திலும் இருக்கின்றவரென்பது அதன்பொருள். மணிகர்ணிகாகட்டம் என்பது கங்கையின் ஓர்சிறந்ததுறை; இதன் சிறப்பைக் காசிகாண்டத்துத் காண்க. பேணுதல் - விரும்புதலுமாம். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருளது. (கக)

[இதுவுமது.]

பெற்றமூர்வதும்வெண்டலையோட்டினிற்

பிச்சையெற்றுத்திரிவதும்பேய்களே

சுற்றமாகச்சுடலையில்வாழ்வதும்

தோலுடுப்பதுந்தொண்டார்க்கரிதன்றும்

கற்றைவாரச்சடைக்காசிப்பதியுளீர்
கற்பநீதாறுங்கடைநாளுலகெலாஞ்
செற்றுமீளப்படைக்கவும்வேண்டுமே
தேவரீர்பதஞ்சுந்திப்பதில்லையே.

(இ-ள்.) பெற்றம் ஊர்வதும் - சாரூப்பியத்தால் விருஷபத்தையேறுவதும், வெந்தலைத்தெனில் - வெண்மையாகிய கபாலத்தில், பிச்சை ஏற்று திரிவதும் - பிச்சையெடுத்து அலைவதும், பேய்களே - பிசாசங்களே, சுற்றம் ஆக - உறவாக, சுடலையில் வாழ்வதும் - மயானத்தில் வசிப்பதும், தோல் உடுப்பதும் - யானைத்தோல் புலித்தோல்களை யுடுத்துக்கொள்வதும், தொண்டர்க்கு - (உமது) பத்தர்களுக்கு, அரிது - அன்று - அருமையானதன்று, கற்றைவாரச்சடை காசிப்பதியுளீர் - கூட்டமாகிய நீண்ட (கபர்த்தமென்னும்) சடையையுடைய காசிகரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரே, கற்பந்தோறும் - பிரமநாயுத்தோறும், கடைநான் - முடியுங் காலத்தில், உலகு எலாம் - உலகங்கனையெல்லாம், செற்று - அழித்து, மீள - மறுபடியும், படைக்கவும் - சிருஷ்டிப்பதும், வேண்டுமே - (அதனையறிந்தும்), தேவரீர்பதம் - தேவரீருடைய திருவடியை, சிந்திப்பது இல்லை - சிலர்தியானிப்பது இல்லை (அதற்குக்காரணமென்றோ), (எ-று.)

உமது அடியார்களுக்கு ஸாரூப்பியத்தால் மற்றவைகளுடன் சிருஷ்டிஸம்ஹாராதிகாரமு முண்டாகுமென்பது கருத்து.

ஆவைப்பெற்றமென்பது தென்பாண்டிநாட்டார் வழக்கு; திசைச்சொல். பிச்சை - பிசாசு என்னும் வடசொற்றிரிபு. சுற்றம் - உறவு, சுற்றுவது என்னும்பொருளில் அம் என்னும் வினைமுதற் பொருண்மைவிருதி புணர்ந்த பெயர். செற்று, செறு - பகுதி. (கௌ)

[நேரிசைவெண்பா.]

இல்லாளே முப்பத்திரண்டறமுஞ்செய்திருப்பச்
செல்லார்பொழிற்காசிச்செல்வனார் - மெல்லப்
பரக்கின்ற புண்ணீர்படுதலே நொண்டையம்
இரக்கின்றவாறென்சொல்கேன்.

(இ-ள்.) இல்லாள் ஏ - மனைவியாகிய பார்வதிதேவியே, முப்பத்து இரண்டு அறமும் - முப்பத்திரண்டு தர்மங்களையும், செய்து இருப்ப - செய்திருக்க, செல் ஆர் பொழில் காசி செல்வனார் - மேகங்கள் தங்குகின்ற [உயர்ந்த] சோலையையுடைய காசிகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான், மெல்ல பரக்கின்ற புண்ணீர்படு தலேகொண்டு - மெல்லப்பரவுகின்ற ரக்தம்பொருந்திய கபாலத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, ஐயம் இரக்கின்ற ஆறு - பிச்சையெடுக்கின்ற விசுத்தை, என்சொல்கேன் - என்னவென்று சொல்லுவேன், (எ-று.)

இல்லாளன் - அகமுடையான், மனையாட்டி. முப்பத்திரண்டறமாவன - ஆதலாக்குச்சாலையமைத்தல்முதலியன. செல்வனார் - தம்மையடைந்தோர்க்கு இராச்சியம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்னும் அஷ்டடைசுவரியத்தையுங் கொடுப்பவர். சொல்கேன், கு - எதிர்காலமுணர்த்திற்று, (கஅ)

[இரங்கல். கொச்சகக்கலிப்பா.]

சொல்லாவதுமறையேசொல்லுவதுநல்லமே

இல்லாவதுமுத்திக்கேதுவாமித்தலமே

அல்லார்குழலளவுமாகொன்மனம்வயிரக்

கல்லாயிருந்தவாகாசிப்பிரானுர்க்கே.

(இ-ள்.) சொல்லுவது - இவர் சொல்லுகின்ற சொல்லாவது, மறையே - மீவதந்தான், சொல்லுவது - இவர் சொல்லுவது, நல் அறமே - நல்லதரும்ந்தான், இல்லுவது - இவர்க்கு இருப்பிடமாவது, முத்திக்கு ஏது ஆம் இ தலமே - வீடுபெறுவதற்குக் காரணமாகிய இந்தத்திருப்பதிதான், (இங்ஙனமாக) காசிப்பிரானுர்க்கு-காசியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானுக்கு, மனம் வைரக்கல் ஆம் இருந்த ஆ (று) - நெஞ்சம் வயிரக்கற்போலிருந்தது, அல்-ஆர் குழல் அளவும் ஆ கொல்-இருளையொத்த [கரிய] கூந்தலையுடைய இந்தப் பெண்ணளவுமா? (எ-று.)

காசிப்பிரானாது சொல்லாவது மறையே, அவர்சொல்லுவது நல்லமே, அவரது இல்லாவது முத்திக் கேதுவாமித்தலமே, அவர்க்குமனம்வயிரக் கல்லாயிருந்தவாறு இவ் அல்லார்குழலளவுக்கொல்? இது இரங்கத்தக்க தென்பதுகருத்து. காசி முத்திதரு நகரமேழு ளொன்றாகலின் இல்லாவது முத்திக்கேதுவா மித்தலமே என்றார். முத்திதருநகரேழாவன - அயோத்தி முதலியன. தன்னை அடைந்தவரிடத் திரக்கமில்லாதிருந்தமையால், மனம் வயிரக்கல்லாயிருந்தவா என்றார். பிரான் - எப்பொருட்குமிறைவன், இது ஆண்பால்; பிராட்டி - பெண்பால். ஆ - இரக்கச்சொல். இதுவும்நற்றாயிரங்கலாம். (கக)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பிரானென்றவர்க்கொருபெண்ணொடுமோடிப்பெருங்கருணை

தராரின்றகாசித்தடப்பதியார்வந்தென்றன்னகத்தே

இராரின்றனைரைம்புலக்கள்வர்கொள்ளையிட்டேகுதற்கே

வராரின்றபோதுள்ளமாதனங்காத்துவழங்குதற்கே.

(இ-ள்.) பிரான் என்றவர்க்கு - எம்பிரானே (எம்மைக்காப்பாயாக) என்றசுரணடைந்தவர்க்கு, ஒருபெண்ஒடிப் புடி - ஒப்பற்ற பார்வதிதேவியோடுஞ் சென்று, பெருகருணை - மிக்கவருணை, தராரின்ற - கொடுக்கின்ற, காசி தடபதியார் - காசியென்னும் பெரியதிருப்பதியிலுள்ளவர், ஐம்புலக்கள்வர் - ஐம்புலன்களாகிய திருடர்கள், உள்ளம்மாதனம் - மனமாகிய மிக்க செல்வத்தை, கொள்ளையிட்டு - பறித்துக்கொண்டு, ஏகுதற்கு - செல்லுதற்கு, வராரின்றபோது - வருகிறகாலத்தில், காத்து - அதனைப்பறியாமல் காவல்செய்து, வழங்குதற்கு - எனக்குக்கொடுத்தற்காக, என் தன் அகத்து - என்னுடையமனதிலே, வந்து இராரின்றனர் - வந்து எழுந்தருளியிருக்கின்றனர், (எ-று.)

ஆகின்ற - நிகழ்கால இடைநிலை. அண்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்தவுடையோடு விரைந்துசேறலால் இவ்வாறுகூறினர்; “மலர்மிசையேகினுன்” என்றார் நாயனரும். (உ0)

[கொற்றியார். அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

வழுத்துமவர்க்கானந்தவாழ்வையருள்வார்காசிவளமையெல்லாங்
பொழுத்ததமிழாற்பாடித்துளசிமணிதரித்தாடுங்கொற்றியாரே
பழுத்தவக்கோலமுங்கைச்சங்கமுமாழியுங்கண்டுபணிந்தேமாகி
முழுத்தவத்தால்யாமுமாலாயினேங்கூடிமுயங்குவினே. [ன்

(இ-ள்.) வழுத்துமவர்க்கு - தம்மைத்துதிப்பவர்க்கு, ஆனந்தவாழ்வை - வீட்
லெகவாழ்க்கையால், அருள்வார் - கொடுக்குந் சிவபெருமானது, காசி - காசி
நகரத்தினது, வளமை எல்லாம் - வளங்களுெல்லாவற்றையும், கொழுதமிழி
ழால் - செழிப்பாகிய தமிழ்ப்பாஷையினால், பாடி - துளசிமணி தரித்து -
துளசிமணிமாலையை யணிந்து, ஆடும் - கூத்தாடுகின்ற, கொற்றியாரே -
(உம்முடைய) பழுத்த தவம் (காலமும் - முதிர்ந்த தவவேடந்தையும், கை
சங்கமும் - கையிலுள்ளசங்கையும் [சங்கு வளையல்களையும்], ஆழியும் - ஆழியை
யும்) [மோதிரத்தையும்], கண்டு - பார்த்து, பணிந்தேம் ஆகில் தவணங்கினேமா
னால், முழுத்த தவத்தால் - முற்றின தவத்தினால், யாரும் - நாங்களும்,
மால். ஆயினோம் - மாலாயினோம் [மயக்கமாணோம்], (ஆதலால்) கூடிமுயங்கு
வீர் - எம்மோடு சேர்ந்துதழுவுவீராக, (எ-று.)

பாலேய்தமிழாதலாலும், தமிழென்னுந் சென்றது இனிமை யென்னும்
பொரு ளுண்மையாலும், தொண்டர் கடவுளைத் துதித்ததெல்லாம் அப்பா
ஷையினாலே யாதலாலும், சிவபெருமான்நீருந் துதித்தியுரைக்கருளியதா
தலாலும், வடமொழியோடொப்புமை இப்பாஷைத்தகையன்றிப் பிறபாஷை
களுக்கின்மையாலும், கொழுத்ததமிழென்றார். துளசிமணி - துளசிச்செடியி
ன் அடிக்கட்டைகளாற் கடைந்துசெய்யப்படும் ஓர்வகைமணி. கையிலுள்ள
சங்கத்தையும், சக்கரத்தையும் புரத்தொப்புணிந்தேமாகில் புரணமானபாக்கி
யத்தால் யாரும் (சாருப்பியமடைந்து விண்ணுவானோம்; ஆதலால் எம்
மோடுகூடி (சிவபெருமான்மோகின்பங்கொண்ட விண்ணுவோடு புணர்ந்
ததுபோல்) தழுவுவீரென உள்நுறைப்பொருளுங்கொள்க. (உக)

[தவம். கட்டளைக்கவித்துறை.]

முயலாமலே தவமுத்தித்திருவைமுயங்கநல்குங்

கயலார்பெருந்தடங்கண்ணிபங்காரருட்காசியிலே

செயலாவதொன்றிலைவாளாநெடுந்துயில்செய்யுமுங்கள்

பயலாகவேபணிசெய்வார்புவனம்படைப்பவரே.

(இ - ள்.) தவம்முயலாமலே - தவம்புரிய முயற்சிசெய்யாமலே, முத்தி
திருவை - மோக்ஷலக்ஷ்மியை, முயங்கநல்கும் - அடையும்படி அருள்கின்ற,
கயல்ஆர் பெருதடகண்ணிபங்கார் - கெண்டைமீனையொத்த பெரியநீண்ட
கண்ணையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்கொண்ட விசுவநாதர், அருள்
காசியிலே - எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற காசி நகரத்திலே, செயலாவது
ஒன்று இல்லை - நீங்கள்செய்யத்தக்கது ஒருகாரியமுமில்லை, வாளாநெடுது
யில் செய்யும் - சம்மா நெடுங்காலம் துங்கிக்கொண்டிருங்கள், (அப்படி து
ங்கிக்கொண்டிருப்பினும் தேகமுடிவில்) புவனம்படைப்பவரே - உலகங்களை
யெல்லாம் படைக்கும் பிரமதேவரும், உங்கன்பயலாகவே - உங்களுடைய

வேலைக்காரப் பையனாகவே, பணிசெய்வார் - நீங்களேவிய வேலையைச்செய்வார், (எ-று) - முத்தியில் சிவசாரூப்பியமடைவீரென்றபடி.

தவமாவது - மனம்பொறிவழிபோகாது நின்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலே நின்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நின்றலும் முதலிய செயல்களைமேற்கொண்டு அவற்றற்றம் முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களை யோம்புதல். செயலாவதொன்றிலே யென்பது அவ ரருள்கொள்ளுதற் கேதுவாக நீங்கள் செய்யுந் திருப்பணியொன்றுமில்லை யென்றபடி. வாளா - அத்தவத்தைச் செய்நாமல், பயல் - சிறுவன். (௨௨)

[பதி. கட்டளைக்கலிப்பா.]

படுத்தபாயுடனேபிணிமுற்கினும்

பல்விழுந்துநரைத்தமழப்பினும்

அடுத்ததிங்கிவர்க்கேபெருவாழ்வென

மப்பெரும்பதியென்பதியென்பிரேல்

விடுத்தவிட்டிந்திரதிருவும்புவி

வெண்குடைக்குளிமேரசாட்சியுந்

கடுத்ததும்புகளத்தரைத்தேடுவார்

காதலித்துவருந்துருக்கரசியே.

(இ-ள்.) படுத்தபாய் உடனே - படுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பாயலோடு, பிணிமூழ்கினும்-வியாதியாகியகடலிலே ஆழ்ந்தாலும், பல்விழுந்து - பல்குழன்று, நரைத்து - மயிர்வெளுத்து, அறமூப்பினும்-மிகவும் முதுமையடைந்தாலும், அடுத்தது இங்கு இவர்க்கு ஏ பெருவாழ்வு எனும் - இந்நகரத்தார்க்கு இப்பொழுதே வீட்டுலக வாழ்க்கை பொருந்திற்று என்று சொல்லப்படுகின்ற, அ பெரு பதி - அப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய நகரம், எ பதி என்பிர் எல் - எந்நகரமென்று கேட்பீராகில், இந்நிரதிர உம் - தேவேந்திரனாகவீற்றிருந்து சுவர்க்குத்தையானஞ் செல்வத்தையும், புவி - பூமியிலிருந்து, வெண்குடைக்குள் - வெண்கொற்றக் குடைநிழலில்நின்று, இடம் - அரசாட்சியும் - ஆளுகின்ற இராச்சிய பாரத்தையும், விடுத்துவிட்டு - நீக்கி, (அவர்கள்) கடுத்ததும்புகளத்தரை - விஷம் நிறைந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே, தேடுவார் - தேடுபவர்களாய், காதலித்துவரும் - விரும்பிவருகின்ற, திருகாசியே - அழகிய காசீநகரமே, (எ-று.)

எழுந்திருக்கவுஞ்சக்தியில்லாமலென்பார்படுத்தபாயுடனேயென்றும், நோய், மேல் நோயென்பார் பிணிமூழ்கினுமென்றும், வீட்டுலகவாழ்க்கையென்பார் பெருவாழ்வென்றும், சீவன் முக்தராவரென்பார் இவர்க்கிங்கே பெருவாழ்வென்றும், இது எல்லாவலகத்தாருஞ் சொல்லும் பிரசித்தமான விஷயமென்பார் எனும் என்றும், இப்பெருமை பிற திருப்பதிகட்கில்லை யென்பார் அப்பெரும்பதியென்றும், விடுத்தலரிதாகலாலும், இவ்வாழ்வை நோக்குமிடத்து அவை நகமெனலாந் தன்மையவாகலாலும் விடுத்து விட்டென்றும், தேவர்வேண்டுகோளை வீணாக்காது அருளால் செயற்கருஞ் செயலைச்செய்தவரென்பார் கடுத்ததும்புகளத்தரென்றுங் கூறினார். மூப்பு, மூ - பகுதி. அக ரச்சுட்டு உலகநிபொருண்மேற்று. தேடுவார் - வினையெச்சமுற்று. (௨௩)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

திருக்கோலங்கொண்டநற்றேன்மொழியாளெண்டிசையினுநின்
உருக்கோலமேகண்டுங்கண்டிலன் போலுமொழுநுநறை
மருக்கோலநீலக்குழல்சேரவிழுத்தவாணதொல்லை
இருக்கோலமிட்டுணராயெங்குமாகியிருப்பதுவே.

(இ-ள்) ஒழுகும்நறை - வீசுகின்ற செயற்கைவாசனையையும், மரு - இயற்
கைவாசனையையும், கோலம் - அழகையும், நீலம் - கருமையையு முடைய,
குழல் - கூந்தலையுடைய பார்வதி தேவியானவள், சேர் - (ஒருபக்கத்தில்)
பொருந்திய, அவிழுத்தவாண - காசி நகரத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே,
தொல்லை இருக்கு ஒலமிட்டு உணராய் - பழமையான வேதங்களாலும் துதி
க்கப்பட்டு அறியாமலிருப்பவனே, திரு கோலம்கொண்ட நல் தேன் மொழி
யாள் - இலக்குமியினுடைய உருவம்போன்ற உருவத்தைக்கொண்ட இனிய
தேன்போன்ற சொற்களையுடைய இந்தப்பெண், எண்திசையினும் - எட்டுத்
திக்குகளிலும், நின் - உரு கோலமே - உன்னுடைய அழகையுடைய திரு
வுருவத்தையே, கண்டும் - (உருவெளித்தோற்றத்தால்) பார்த்தும், எங்கும்-ஆகி
இருப்பது - எல்லாவிடங்களிலும் அந்தாயாமியாயிருப்பதை, கண்டிலன்
போலும் - அறியான்போலும், (எ-று.)

அறிந்தானாயின் தன்னிடத்திலுமிருக்கிறாரென்று மகிழ்வாளென்பது கரு
த்து. திரு - திருமகள். புதுத்தேனென்பார் நற்றேனென்றார். எண்டிசையா
வன;—கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு,
வடக்கு, வடகிழக்கு என்பன; பூமி ஆகாய மிரண்டுடன் சேர்ந்து பத்து
திக்கு எனவும்படும். திசை - திசா என்னும் வடமொழி ஆவீறையாயிற்று.
ஒழுநுநறை - சூடப்பட்ட பூவிலிருந்து பெருகு மதுவுமாம். ஒழுநுநறைமருக்
கோல நீலக்குழல் - அன்மொழித்தொகைப் பன்மொழித்தொடர்; ஆகு
பெயருமாம். வாண - வாழ்நவென்பதன் மருஉ. தேன்மொழி - அவ்வழியில்
இயல்பாயிற்று. (உச)

[இதுவுமது.]

இருகுங்குமக்குன்றும்பீர்பூப்பக்காமவெரியினினின் [துச்
றுருகும்பசும்பொன்னுக்கோர்மாற்றுண்டேலுரையாய்தொடுத்
செருகுநறுங்கொன்றைதேன்பிழிந்தூற்றச்சிறைச்சுரும்பர்
பருகும்பொலஞ்சடையாய்காசிவாழ்முக்கட்பண்ணவனே.

(இ-ள்.) தொடுத்து செருகும் நறு கொன்றை - மாலையாகத் தொடுத்துச்
சூட்டிய மணக்கின்ற கொன்றைமலர், தேன் பிழிந்து ஊற்ற - மதுவை
வடித்துக்கீழேயொழுக்க, சிறைசுரும்பார்பருகும் - (அதனை) இறகுகளையுடைய
வண்டுகள் குடிக்கின்ற, பொலஞ்சடையாய் - பொன்போற் சிவந்த சடை
யையுடையவனே, காசிவாழ் - காசினகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, முக்
கட்பண்ணவனே - (சூரியசந்திராக்கிற்றிடமென்னும் முச்சுடர்களாகிய) மூன்று
திருக்கண்களையுடைய கடவுளே, இரு குங்குமம் குன்றும் - குங்குமத்தை
யணிந்த இரண்டு மலைபோன்ற முலைகளிலும், பீர்பூப்ப - பசிலைநிறம் பரவும்
படி, காமம் எரியினில் நின்று - காமமாகிய அக்கினியில் தங்கி, உருகும் -

கரைகின்ற, பசம் பொன்னுக்கு - (இப்பெண்ணாகிய) பசம் பொன்னுக்கு, ஓர்மாற்று உண்டு ஏல் - ஒரு எதிர் உண்டானால், உரையாய் - சொல்வாயாக.

குன்று - உவமவாகுபெயர். ஆகுபெயர்ப் பொருளுக்கேற்பக் குங்குமமென்னும் அடைமொழிகொடுத்தார். இருகுன்றெனக்கூட்டிக், பீர் - காமத்தாறுண்டாகும் பசலையென்னும் ஓர்நிறம்; அது அழகைத்தருதலால் பூப்பவென்றார். பூத்தல் - பொலிவுபெறப் பரவுதல். கிடைத்தற் கருமையால் பெண்ணைப் பொன்னென்று உருவகப்படுத்தினார். பெண்ணிற்கு உருகுதல் - மனங்கரைந்து வாடுதல். மாற்று - மாற்றுவது; பொண்ணின் தாமுமாம். உண்டு - ஐம்பான் மூலித்துக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைமுற்றுப்பகாப்பதம். உரையாய் - உடம்பாட்டு எவன்முற்று. சுரும்பர், அர் - ஈற்றுப் போலி. பொன்னென்பது பொலமென ஈறுதிரிந்தது. (உரு)

[கவிநிலைத்தறை.]

பண்ணோர்வேதம்பாடியகாசிப்பதியாயிப்

பெண்ணேரொருவனெய்க்கணையெந்தும்பெய்தானால்

உண்ணோர்நின்றயின்னருளாலென்னுயிரன் னுள்

கண்ணோர்நிறற்கொல்கியொழிந்தகழுநீரே.

(இ ள்.) பண்ணார் வேதம்பாடிய காசிபதியாய் - இசைபொருந்திய வேதத்தால் பாடிப்புகழப்படுகின்ற காசீநகரத்திலெழுந்தருளியிருப்பவனே, இன் அருளால் - இனியகருணையினால், உள்கேர்நின்றாய் - அடியாரது உள்ளத்தில் முன்னாக வீற்றிருப்பவனே, இ பெண் - இந்தப் பெண்ணிற்கு, நேர் - விசேஷமாக, ஒருவன் - ஒப்பற்ற மன்மதன், எய்க்கணை ஐந்தும் - எய்தற்குரிய ஐந்து பாணங்களையும், பெய்தான் - சொரிந்தான்; ஆல் - ஆதலால், என் உயிர் அன்னான் - என்னுயிரையொக்கும் இப்பெண்ணினது, கண் - நேத்திரங்களாகிய, கழுநீர் - செங்கழுநீர் மலர்கள், நேர்நிறற்றரு-நீ எதிரேவந்து சேவை சாதித்தற்காக, ஒல்கி - தளர்ந்து, ஒழிந்த - அழிந்தன, (எ - று.)

பண்ணோர் வேதமென்றது - சாமவேதத்தை. பாடிய என்பது பதியானுக்கு அடை. கருப்புவில்லையும் புஷ்பபாணங்களைந்தனையுங்கொண்டே மும்மூர்த்தி முதலாக மூவுலகங்களையும் பெய்தலால் ஒப்பற்றவனென்றார் மன்மதனை. ஒருவன் - ஒருத்தனுமாம். எய்க்கணையைந்தாவன;—வனசம், சூதம், அசோகு, மூலலை, நீலம்; இவற்றின்பெயர் - முறையே உன்மத்தம், மதனம், சம்மோகம், சந்தாபம், வசிகரணம். இவை செய்யுமவத்தை, சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம்; அவையாவன - சுப்பிரயோகம், சொல்லும்நினைவும்,—விப்பிரயோகம், வெய்துயிர்ச்சிரங்கல்,—சோகம், வெதுப்புந்துய்ப்பன தெவிட்டலும்,—மோகம், அழுங்கலு மொழிபலவிதற்றலும், மரணம், அயர்ப்பு டயக்கமும். இவ்வைவகையம்புகளையுங்கூட்டங்கூட்டமாகச் சொரிந்தானென்பார், பெய்தானென்றார். அருளால் நேர்நிறற்றகென்றுங்கூட்டலாம். ஒழிந்த - வாடினவென்றபடி. வேதம் - நன்மைதிமைகளை அறிவிப்பது. இனி, பதியாய், அருளால் உள் நின்றாய், கழுநீர் மலர் என்னுயிரன் னுள் கண்களின் முன்னிறற்றற்குத்தளர்ந்து தோற்றன, இத்தகைய அழகிணையும் மென்மையிணையுமுடைய பெண்ணிற்குநேராய் ஒருவன் கலையைந்தும் பெய்தான், இனி இம்மகளிடத்துத் தலையளிசெய்வாயாக எனவு முரைக்கலாம். (உரு)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

கழியுந்தலைக்கலன்பூண்டாடுங்காசிக்கடவுணுதல்
விழியுமிடக்கண்ணும்வெண்ணெருப்பேயவ்விழியிரண்டிற்
பொழியுங்கனல்விழிகாமனைக்காயந்ததப்போரினுடைந்
தொழியும்படைகளென்றாவெமைக்காயுமற்றோர்விழியே.

(இ-ள்.) கழியும் தலைகலன்-இறந்ததலைகளாகிய ஆபரணங்களை, பூண்டு - அணிந்து, ஆடும் - நர்த்தனஞ்செய்கின்ற, காசிக்கடவுள் - காசிகரத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது, துதல்விழியும் - நெற்றிக்கண்ணும், இடக்கண்ணும் - இடதுகண்ணும், வெள்ளெருப்பே - வெள்ளிய நெருப்புத்தான், அவிழி இரண்டில் - அந்தவிரண்டுகண்களில், பொழியுங்கனல் விழி - சிந்துகின்ற அக்நிச்சுவாலையை யுடையநெற்றிக்கண், காமனை - மன்மதனை, காயந்தது - எரித்தது ; மற்று ஒர்விழி - மற்றொருகண் [இடதுகண்], அப்போரில்-அந்தயுத்தத்தில், உடைந்து ஒழியும் படைகள் என்ற - தோற்றுப்போகின்ற அம்மன்மதன்சேனையென்று எண்ணியோ, எமைகாயும் - எம்மையிப்பொழுது எரிக்காவின்றது, (எ - று.)

இறந்தவர்தலையைக்கழியுந்தலையென்ற ரிலக்கணியால் சழியும் - மிக்கவென்றுமாம். கடவுள் - எல்லாவற்றையுங்கடந்தவர், தொழிலாகுபெயர் ; கடவுள் - கடத்தல் ; கட - பகுதி, உள் - தொழிற்பெயர்விதுதி. காமநோய்கொண்டதன்னை யெரித்தலால் சந்திர ரூபமாகிய இடக்கண்ணையு நெருப்பேயென்றான். கனல் பொழியும் விழியென்றுங்கூட்டலாம். அப்போர் - முன் மன்மதனுக்கும் சிவனுக்கும் நடந்தபோர். எமை - தனித்தன்மைப்பன்மை.

[மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

விழைகுருவதன்பரகஞ்சுகமேவெங்கரியின்னுரிஞ்சுகமே
தொழிலடிசுட்குளமாலயமே தூமுனிவோருளமாலயமே [ணியே
அழகமரும்பணியென்பணியேயாட்கொளமேற்கொள்வதென்ப
மழகனிநின்றவளம்பழியேவாழ்வதுகாசிவளம்பழியே.

(இ-ள்.) மழகளிறு ஈன்றவள் - இளமையையுடைய யானையை [விநாயகரை] பெற்றபார்வதிதேவியினது, அம்பதியே-அழகிய தலைவர், (நீ), சுகம்-இன்பமாக, விழைகுருவது - விரும்புவது, அன்பர் அகம் - பக்தர்களின் மனம் ; கஞ்சுகம் - (உனது) சட்டை, வெங்கரியின் உரி - கொடியயானையின் தோல் ; அடிகட்கு உளதொழில்-சுவாமியாகிய வுனக்கு உள்ளகிருத்தியம், மாலயம் - பெருமைபொருந்தியலயம்[சர்வசங்காரம்];ஆலயம்-(உனக்கு)இருப்பிடமாகிய கோயில், தூமுனிவோர் உளம் - பரிசுத்தமான இருடிகளது மனம் ; அழகு அமரும் பணி - (உனது)அழகு பொருந்திய ஆபரணம், என்பு அணி - எலும்புக்கூட்டம் ; ஆட்கொளமேற்கொள்வது - (நீ) அடிமையாகக்கொள்ளும்படி தலைப்படுவது, என்பணி - எனது வேண்டுகோள் ; வாழ்வது - (நீ)உகந்து எழுந்தருளியிருக்குமிடம், காசிவளம்பதி-காசி யென்னும் வளமையை யுடைய நகரம், (எ - று.)

உரி - உரிக்கப்படுவது, செயப்படுபொருள் காட்டும் ஐகார விருதி புணர்ந்து கெட்டது ; கெடாக்கால் உரிவை யென்றிருக்கும். லயம் - மறைத்தல்,

என்றது திரோபவத்தை, அது சங்காரம், அனுக்கிரகம் என்பவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். முனிவர் - ஓரோவழி அகரம் ஓகாரமாயிற்று. ஈன்றவன், ஈன் - முதனிலை. மழகளிற்றின்றவனம்பதியே, ஏகாரம் - விளியுருபு. மற்றவை - அசையும், இசைநிறையும், ஈற்றசையும். இது மடக்கென்னு மலங்காரம்; அஃதாவது வந்தமொழியே மடங்கி மீண்டிருவது. இனி விழைகு வதன்பாகஞ்சுகமே என்பதற்கு அன்பர்மனம் விரும்புவது நிரதிசயானந்தமே எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். (உஅ)

[மடக்கு. கட்டளைக்கலிப்பா.]

வண்ணமேனியரும்புவனங்களே வாசம்வாசமரும்புவனங்களே, நண்ணுமாலயமாதவரங்கமேஞாலமேழ்தருமாதவரங்கமே, தண்ணென்மலைதருமருக்கொன்றையேதருவதையர்தருமருக்கொன்றையே, கண்ணினிற்பர்மனத்திருக்கோயிலேகாசியேயவர்க்கோர்திருக்கோயிலே.

(இ-ள்.) (சிவபெருமானது) வண்ணம் மேனி - அழகிய திருமேனியாவது, அரும் புவனங்கள் - அருமையாகிய உலகங்கள்; வாசம் - இருப்பிடம், வாசம் அரும்பு வனங்கள் - வாசனைபொருந்தியகாடுகள்; நண்ணும் ஆலயம் - பொருந்திய கோயில், மாதவர் அங்கம் - மிகுந்தவத்தையுடைய இருமுகனது மனம்; ஞாலம் ஏழ்தரும்மாத - ஏழலகங்களையும் பெறுகின்றபார்வதி, அவர் அங்கம் - அவருடைய உடலினது ஒருபாகம்; தண்ணென்மலை-குளிர்த பூத்தொடை, தருமருக்கொன்றை - வாசனையையுடைய கொன்றைமரத்தினது மலர்கள்; ஐயர் - அக்கடவுள், ஒன்றை தருவது - ஒன்றைக்கொடுப்பது, தருமருக்கு - தருமி யென்னும் பிராமணனுக்கு; மனம்திருக்கு-நெஞ்சிலுள்ள தீமை, ஓயில் - ஒழிந்தால், கண்ணில் நிற்பர் - (அவர்) கண்களுக்கெதிராக வந்து சேவைகொடுப்பார்; அவர்க்கு ஓர் திரு கோயில் - அவரது ஒப்பற்ற அழகிய ஆலயம், காசி - காசீநகரம், (எ - று.)

புவனங்களென்றது-ஈண்டு உலகங்களையும், அவற்றிலுள்ள சராசரங்களையும். அவைதாம் அளவிலவாய்ச் சொல்லற்கும் எண்ணற்கும் அரியவாகலின் அரு என்னும் அடைமொழிகொடுத்துக் கூறினார். அவற்றினுள் உடலுக்குள் உயிர்போல் அந்தர்யாமியாயிருத்தலால், வண்ணமேனி யரும்புவனங்களென்றார். வனங்களென்றது ஆநந்தவனமுதலியவற்றை. மாதவரங்கமென்றது - அவரங்கங்களுட்சிறந்தமனத்தை. ஞாலமேழ் ஆவன;—பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம் என்னும் மேலுலகுஎழு. இவற்றுள் பூலோகம் என்றதனுள் அதலம், விதலம், சுதலம், தலாதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம் என்னுங் கீழுலகேழும் அடங்கின வென்பர் வடதூலார்; ஆகவே பதினாலைகமுமடங்கின; அன்றி, ஞாலமேழ் என்றதனைக் கீழுலகேழிற்கும் மேலுலகேழிற்கும் பொதுவாகவுங் கொள்ளலாம். மாத - மாதரென்பதன் விகாரம், மாதர் - அழகென்னும் பொருளினையுடையசோருரிச்சால்; அது இங்கு ஆகுபெயராய்ப் பெண்ணையுணர்த்திற்று. தண்ணெனல் - சீதக்குறிப்பு. மருத்தருக்கொன்றை யெனக்கூட்டுக, மருத்தருக்கொன்றையென்றும் உரைக்கலாம். சிவபெருமான் தமதன்புகிய தருமியென்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு “கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி, காமஞ்செப்பாது கண்டது

மொழிமோ, பயிலியது தெழீஇயநட்பின், மயிலியற்செறியெயிற்றிரைவு கூந்தலி, நறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே” என்னுந்திருமுகப் பாசுரத்தை அருளிச்செய்து கொடுத்தலால், தருவதையாதருமருக்கொன்றையே யென்றார். ஐயர் யமனுக்குக்கொடுத்தது ஒருஉதையை யென்றுஞ்சொல்லலாம். அப்பொழுது தருமன் - யமன், நல்லன சீயன செய்தார்க்கு அவற்றின் பயனைப் பகைபாதிமின்றி நடுவு நோக்கிக் கொடுத்தலால் தருமனைப்பெயர்; மங்கல வழக்கென்பாரு முளர். தருமனைன்னது தருமரென்றது இகழ்ச்சி; தோற்றுவிட்டதனால், உயர்வாகாது. திருக்கு - சாமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பன. அவர்க்கு - உருபுமயக்கம். ஏகாரங்கள் - இசைநிறை. (உக)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

திருகுசினக்கூற்றினெயிற்றிடைக்கிடந் துங்கடைநாளிற்றிரையே
மொன்றாய்ப், பெருகுமுழுநீத்தத்திற்றினைத்தாட்புணைதேடும்பே
தைநெஞ்சே, உருகிலைநெக்குடைந்திலைமொண்டாந்தவனத்தேனை
யோடியோடிப், பருகிலைகண்ணரும்பிலைமெய்ப்பொடித்திலைமற்றுனக்
கென்னபாவந்தானே.

(இ-ள்.) திருகுசினம்கூற்றின் - முறுகுகின்ற கோபத்தையுடைய யமனது, எயிற்றிடை - பற்களில், கிடந்தும் - அகப்பட்டுக்கிடந்து, கடைநான் - யுகாந்தகாலத்தில், துரைஎழ் - எழுசமுத்திரங்களும், ஒன்றாய் - ஒன்றாகிச்சேர்ந்து, பெருகும் - பாய்கின்ற, முழுநீத்தத்தில் - பெருவெள்ளத்தில், தினைத்து ஆட - மூழ்கிவிளையாடுதற்கு, புணைதேடும் - செப்பத்தைத்தேடுகின்ற, பேதை நெஞ்சே - அறிவினமையையுடையமனமே, (நீ) உருகிலை - (சிவபெருமான் விஷயமாக) கரைந்தாயில்லை, நெக்கு உடைந்திலை - நெகிழ்ந்துவிண்டாயில்லை, ஆந்தவனம்தேனை - ஆனந்தவனத்திலுள்ள (பரமசிவத்தின் பேராணந்தமாகிய) மதுவை, ஒடி ஒடி - விரைந்துசென்று சென்று, மொண்டு - முகந்து, பருகிலை - குடித்தாயில்லை, கண்ணரும்பிலை - கண்களினின்றும் ஆந்தக்கண்ணிர் பெருகப்பெற்றாயில்லை, மெய்ப்பொடித்திலை - உடம்பினில் மயிர்க்கூச்செறியப்பெற்றாயில்லை, (ஆதலால்) உனசகு என்னபாவம் - (இப்படிப்பட்ட நற்றொழிலைச்செய்யவொட்டாமற்றடுக்க) உனக்குநேரிட்டதிலினையாது? (எ-று.)

திரை - அலை; அது இங்கு ஆகுபெயராய்க் கடலையுணர்ந்திற்று. கடலேழாவன;—உவரீர், நன்னீர், பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன் என்பன. மகாபிரளயமென்பார், முழுநீத்தமென்றார். பரமசிவனிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம், அவரது உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல்செய்தபொழுதே தன்வசம் அழிதலும், மயிர்க்கூச்செறிதலும், ஆந்தக்கண்ணிர் பெருக்கலும், விம்மலும், நாத்தழும்பலும், உரைதடுமாறலும், ஆடலும், பாடலும், அவர் உவப்பனசெய்தலும், வெறுப்பன ஒழிதலும், பிறவும் ஆதலின், அவ்வன்பு மனத்தினிடத்திலை யென்பார் “உருகிலை...பொடித்திலை” என்றார். புண்ணிய முண்டாயின் அன்பு உண்டாகுமாதலால், ‘உனக்கென்னபாவம்’ என்றார்; உனக்கு அபிப்பிராயம் என்னவென்றும்பொருள் கொள்ளலாம். மற்று - வினைமாற்று; அசையுமாம். ஒடியோடி - விரைவால் இரண்டடுக்கிற்று; உவகையாலுமாம். மெய்யல்லாதவுடலை மெய்யென்பது மங்கலவழக்கு. தான், ஏ - அசைகள். நெக்கு - வினையெச்சம், நெகு-

முதனிலை. மொண்டு, மொன் - முதனிலை. தேனென்றார், அன்பர்க்குத்தித் தித்தலால். (௩௦)

[நேரிசைவெண்பா.]

பாவலருநாவலரும்பண்மலரக்கண்மலருங்
காவலருமேடவிழ்க்குங்காசியே—திவளருங்
கஞ்சக்கரத்தான்கலைமறைக்குநாயகமாம்
அஞ்சக்கரத்தானகம்.

(இ-ள்.) தீவளரும்-நெருப்புப்போன்ற மழுப்பொருந்திய, கஞ்சக்கரத்தான்-தாமரைமலர்போன்ற திருக்கையையுடையவனும், கலை மறைக்கு - சாத்திரங்களுக்கும் வேதத்திற்கும், நாயகம்-ஆம்-தலைமையாகிய, அஞ்சக்கரத்தான் - பஞ்சாக்ஷரத்தையுடையவனுமாகிய சிவபெருமானது, அகம் - இடம், பாவலர்உம் - கவிகளும், நாவலர்உம் - கற்றவரும், பண்மலர - பாட்டுப்பாட, கண்மலரும் - பூக்கின்ற, கா அலரும் - சோலைகளிற்பொருந்திய, ஏடு - மலர்கள், அவிழ்க்கும் - மலருகின்ற, காசி - காசினகரம் (ஆகும்); (எ-று.)

பா - பாட்டு; அதிவல்லவர் - பாவலர். கண்மலர்தல் - பூத்தல், கண்-உபசர்க்கம். கண்மலரும் - விளங்குமென்று உரைத்துக் காவோடு கூட்டலுமாம். இசைப்பாட்டினால் மரத்தளிர்க்குமென்றல்லமாபு; இதனால் பண்மலரெடவிழ்க்கு மென்றார். இனி, கண்மலரும் ஏடு அவிழ்க்கும் அருங்காவற்காசியென்றுங் கூட்டியுரைக்கலாம்; அருங்காவல் - கடப்பதற்கரியகாவல். ஏ - அசை. ஏடு - இதழ்; அது ஈண்டு ரூகுபெயர். நீ - உவமவாகுபெயர். கஞ்சம் - சலத்தில் உண்டாவது; காரணவிடுகுறிப்பெயர். அஞ்ச - ஐந்தென்பதன்போலி. (௩௧)

[இதுவுமது.]

அகமேயவிழுத்தமையரிவர்க்காகஞ்
சகமேழுமீன்றெடுத்தாயே—மிகமேவும்
எண்ணம்பரமேயெமக்களித்தன்முச்சுடருங்
கண்ணம்பரமேகலை.

(இ-ள்.) ஐயர் இவர்க்கு - இந்தச்சிவபெருமானுக்கு, அகம் - இருப்பிடம், அவிழுத்தம் - காசி; ஆகம் - உடம்பிலொருபாகம், சகம் எழும் - ஏழு உலகங்களையும், ஈன்று எடுத்த - பெற்றுவளர்த்த, தாய் - தாயாகியபார்வதி; எமக்கு அளித்தல் - எங்களுக்குக் கொடுப்பது, எண்மிகமேவும் - தியானித்தல் மிகவும்பொருந்திய, அம் பரம்-அழகியபரமபதம்; கண்-நேத்திரங்கள், முச்சுடரும் - (சந்திர சூரியாக்கிரிக ளென்னும்) மூன்று ஒளிகள்; கலை - வத்திரம், அம் பரம் - திக்குக்கள், (எ-று.)

எண்ணம்மிகமேவும் பர மென்றலுமாம்; பரம் - மோக்ஷம். எமக்கெனப் பண்மையாற் கூறினார், தமது குலத்திலுள்ள பிதிருக்களையுங் கூட்டி. ஏகாரங்கள் - அசை. திகம்பரனென்பதோர் பெயர்பற்றி, அம்பரமே கலை யென்றார். சகம் - ஜகத் என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (௩௨)

[அம்மாணை. மடக்குத்தாழிசை.]

கலைமதியின்கீற்றணிந்தகாசியகிலேசர்
கிலைமதனைக்கண்ணமூலாற்செற்றனர்காணம்மாணை
கிலைமதனைக்கண்ணமூலாற்செற்றனரோயாமாகின்
மலைமடக்குப்பாகம்வழங்குவதேனம்மாணை
வழங்காரோவப்பாலுமாலானுலம்மாணை.

(இ-ள்.) கலைமதியின்கீறு அணிந்த - கலைகளையுடைய மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தலையிற்றூடிய, காசி அகிலேசர் - காசி விசுவநாதர், கிலைமதனை - கருப்புவில்லைத்தாங்கிய மன்மதனை, கண் அமூலால் - தமது நெற்றிக்கண் நெருப்பால், செற்றனர்காண் - அழித்தார்; அம்மாணை—; (அவர்) கிலைமதனைக்கண்ணமூலாற்செற்றனரோயாமாகின் - கருப்புவில்லைத் தாங்கிய மன்மதனை நெற்றிக்கண் நெருப்பால் அழித்தாராயின், மலைமடக்கு - பார்வதிக்கு, பாகம் - ஒரு பாதியை, வழங்குவது - கொடுப்பது, என் - எதனால்? அம்மாணை—; அப்பாலும் - பின்பும், மால் ஆனால் - மேலும் உண்டானால், வழங்காரோ - கொடாரோ? (எ-று.)

கலை - சந்திரன் பங்கு. கீறு-கீறல், பிளவு. ஏ, ஆம் - அசைகள். அப்பாலுமாலானால் என்பதற்கு அப்பாகமும் விஷ்ணுவாயினாலென்றும் பொருள்கொள்க.

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

அம்மாணைதம்மணையாத்திருக்கோயிலவிழுத்தமா
எம்மணையாய்த்தந்தையாயிருந்தாரடிக்கிழிதைஞ்சீர்
நம்மணைமக்களென்றேற்குறுப்பிருங்களுளலந்தாற்
சொம்மணைவைத்தெப்படிநடப்பீர்யமன் னாதரோடே.

(இ-ள்.) அம்மாணை - (உலகங்களுக்கெல்லாம்) தாயாகிய பார்வதி, தம்மாணை ஆ - தமது மனைவியாகவும், திரு கோயில் - அழகியஆலயம், அவிழுத்தமா - காசி நகரமாகவும், எம் அனை ஆய் - எமது தாயாகியும், தந்தையாய் - தந்தையாகியும், இருந்தார் - இருக்கும் பரமசிவனது, அடிக்கீழ்-திருவடிகளில், இறைஞ்சீர் - வணங்காதவராகி, நம்மாணை மக்கள் என்று - (நமதல்லாதவற்றை) நமது வீடு நமது பிள்ளைகள் என்று மயங்கி, ஏக்கறுப்பீர் - (அவற்றிற்காகத்) தாழ்ந்து நிற்பவர்களே! (நீங்கள்) உங்கள்தான் உலந்தால் - உங்களுடைய ஆயுணர் முடிந்தால், சொம்மாணை - உடைமையை, வைத்து - இங்கே வைத்துவிட்டு, யமன் தூதரோடு - யமதூதர்களோடு, எப்படி - எவ்வாறு, நடப்பீர் - செல்வீர்கள்?

மாணை - மனைவிக்கு ஆகுபெயர். அனை - அன்னை. ஏக்கறுத்தல் - அங்கலாய்த்தல், ஒருசொல். சொம் - உடைமை, உரிமைப் பொருள்; ஸ்வம் எனனும் வடமொழிக்கிதைவு: அன் - சாரியை. இறைஞ்சாதவர் நாகமடைதல் திண்ணமென்பதனை உறுதிப்படுத்த, யமன் தூதரோடு என்றார். நம்மாணை, மாணை - மனைவியுமாம். நம் என்பதனை மக்களென்பதனோடு கூட்டுக. (கசு)

[கட்டளைக் கலிப்பா.]

நூதுகொண்டுந்தமைத்தோழமைகொண்ட

தொண்டார்தண்டமிழ்ச்சொற்கொண்டருண்டலக்
காதுகொண்டெங்கினைதொண்டாட்கொண்ட

காசினாதர்கருத்தேதறிகிலேம்
போதுகொண்டொருபச்சிலைகொண்டுதான்
பூசைசெய்திலர்புண்டரிகப்பதம்
ஏதுகொண்டுகொடுப்பர்கொடுப்பரே
விருவருக்கும்ற்றென்படுநெஞ்சமே.

(இ-ள்.) தமை - தம்மை, தூதுகொண்டும் - தூதனாகக்கொண்டும், தோழமைகொண்ட - நண்பனாகவுங்கொண்ட, தொண்டர் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய, தண்தமிழ்சொல் - குளிர்ந்த தமிழ்ப்பாட்டை, கொண்ட - கேட்ட, குண்டலம்காதுகொண்டு - குண்டலங்களை யணிந்த திருச்செவி களினால், எம் கவிதைகொண்டு - எம்முடைய பாவைக்கேட்டு, ஆட்கொண்ட - அடிமை கொண்ட, காசினாதர் கருத்து - காசியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானது எண்ணம், ஏது - ஏதுவோ? அறிகிலேம் - (யாம்) அறியோம்; (அவர்), (ஒரு) போதுகொண்டு - ஒரு புஷ்பத்தினாலும், ஒரு பச்சிலைகொண்டு - ஒருபச்சையிலையினாலும், பூசை செய்திலர் - (எம்மால்) ஆராதனை செய்யப்பட்டவரல்லர்; (எமக்கு) புண்டரிகப்பதம் - திருவடித்தாமரைகளை, ஏதுகொண்டு - யாதா காரணத்தைக்கொண்டு, கொடுப்பர் - தருவர்? கொடுப்பரேல் - அவ்வாறு தருவாரானால், இருவருக்கும் - இரண்டு பேருக்கும், நெஞ்சம் - மனம், என்படும் - என்ன தோன்றப்பெறும், (ஏ-று.)

போது - கொன்றைப்பூ முதலியன. பச்சிலை - பில்வபத்திரமுதலியன. புண்டரிகப்பதங் கொடுத்தல் - திருவடிகளுக்கு மிடமாகிய முத்தியைக் கொடுத்தல். சுந்தரமூர்த்தி நாயனர், திருவாரூரில் வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடும்பொழுது, அவர்கேட்கும்படி வன்மீகநாதருடைய திருவருளினாலே, “நாம் உனக்குத்தோழரானோம், முன்னே நாம்உன்னைஆட்கொண்ட விவாககாலத்திலே நீ கொண்டமணக்கோலத்தை எப்பொழுதுங்கொண்டு பூமிமேல் விளையாடுவாய்” என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தமையாலும், சுந்தரமூர்த்திநாயனர், திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டிருந்தசங்கதியைக் கேள்வியுற்று அதிக துக்கமுங் கோபமுங்கொண்டிருந்த பரவையாரிடத்திற் பரமசிவனைத் தூதனாக அனுப்பினமையாலும், அவரை “தூதுகொண்டிருந்தமைத் தோழமைகொண்டதொண்டர்” என்றார்.

[சித்து. நேரிசைவென்பா.]

எடவிழ்பொற்கொன்றையகிலேசரன்பர்க்கேயிருப்பை
ஆடகமாக்கிக்கொடுத்தோமவ்வளவோ—நீடுதிநல்
காட்டுமிமையோக்கிருப்புகற்கனகமாக்கியண்ட
ஒட்டினையும்பொன்னாக்கினோம்.

(இ-ள்.) ஏடு அவிழ்பொன் கொன்றை அகிலேசர் - இத்தங்கள்விரியப்பெற்ற பொன்னிறமாகிய கொன்றைமலரையணிந்த விசுவநாதரது, அன்பர்க்கே - பக்தர்களுக்கு, இருப்பை - இரும்பை, ஆடகம் ஆக்கி கொடுத்தோம் - பொன்னாகச் செய்துத்தோம்; அவ்வளவோ - அதுமாத்திரமோ, நீடுதிநல்காட்டும் இமையோர்க்கு - மிக்கவல்லமையைக் காண்பிக்கின்ற தேவர்களுக்கும், இருப்பு - இருப்பை, கனகம் கல் ஆக்கி - பொற்கட்டியாகச்செய்து, அண்டம் ஒட்டினையும்பொன் ஆக்கினோம் - முட்டை ஒட்டினையுஞ் சுவர்ணமாகச்செய்தோம், (ஏ-று.)

இதுசித்து; அதாவது மாயவித்தை. ஹாடகம் - ஹகாரம் மொழி முதலில் அகாரமாகத் திரிந்து ஆடக மென்றாயிற்று; கெட்டதென்பாருமுளர். இருப்பை ஆடகமாக்கிக் கொடுத்தோமென்பதற்கு இருப்பிடத்தைப் பொன்னுலகமாக்கித் தந்தோமென்றும், இமையோர்க்கிருப்பு கற்கனகமாக்கியென்பதற்குத் தேவர்களுக்கு இருப்பிடத்தைப் பொன்மலையாகிய மேருமலையாகச் செய்தென்றும், அண்ட ஒட்டினையும் பொன்னாக்கினோமென்பதற்கு அண்ட முகட்டையும் அழகாகச்செய்தோமென்றும், உள்ளுறைப்பொருளுங்கொள்க.

[நேரிசையாசிரியப்பா.]

பொன்னுருக்கன்னபூந்துணர்க்கொன்றையும்
வெள்ளிமுனையன்னவிரிநிலாக்கொழுந்துங்
கார்த்தன்மலர்த்தன்னபார்த்தளினினாயுந்
தினாசுழித்தெறியும்பொருபுனற்கங்கையில்
வெள்ளிதழ்க்கமலம்வள்ளவாய்விரித்தென
முழுகைமுகிழ்க்குங்கழிமுடைவெண்டலைத்
தோலடிச்செங்காற்பால்புனாவரிச்சிறைக்
கிஞ்சுகமலர்த்தசெஞ்சூட்டெகினத்
துருவெடுத்தகல்வான்றுருவியுங்காணத்
தொன்மறைக்கிழுவசென்னிமற்றியானே
கண்டுகொண்டனனிக்கடவுண்மாமுடியெனப்
பெருமகிழ்சிறப்பக்ருரவையிட்டார்த்து
வெள்ளையிறிலங்கவினாவிற்சிரித்தெனப்
பெருவியப்பிழைக்குமெரிபுரைசடையோய்
ஆள்வழக்கறுக்கும்வாளமர்தடங்கண்
மின்னிழைமருங்குற்சின்மொழிமகளிர்
ஒழுகொளியிடற்றினமுகுவார்துண்டெனக்
கயிறுகொண்டார்க்குங்காட்சித்தென்ன
மரகதங்காய்த்துப்பவளம்பழுக்குங்
கமஞ்சூற்கமுகின்கழுத்திறயாத்து
வீசொளிப்பசம்பொனாசலாட்டயல்வர்ப்
பருமணிக்கமுகின்பசங்கழுத்துடைந்து
துரைபடுகுருதித்திரடெறித்தென்ன
முழுக்குமொரிந்துபழுக்காய்சிறு
மங்குலகண்படுக்குமதுமலர்ப்பொதும்பர்க்
கங்கைசூழ்கிடந்தகாசிவாண
ஐவளிப்பித்தெனுமவைதலையெடுப்ப
மெய்விட்டைவருங்கைவிடுமெல்வையின்
மாமுதறடிந்தகாமருகுழவியும்
பொழிமதங்கையுமழவிளங்கன்று
மூண்டெழுமானம்புண்டமுக்கறுப்ப

இடக்கையினனைத் துநின்மடித்தலத்திருத்தி
உலகமோரோமும்பலமுறைபயந்தும்
முதிராவினமுலைமுற்றிழைமடந்தை
ஒண்டொடித்தடக்கையின்வீசுநுண்டுகிற்
ரோகையிற்பிறந்தநாகினந்தென்றன்
மோகமுந்தளர்ச்சியுந்தாகமுந்தணிப்ப
மறைமுதற்பொருளினிறைசுவையமுதினை
அஞ்செவிமடுத்துணவூட்டிநீன்
குஞ்சிதவடிக்கீழ்க்குடியிருத்துகவே.

(இ-ள்.) பொன் உருக்கு அன்ன கொன்றை பூ துணரும் - பொன் உருக் குப்போன்ற கொன்றைப் பூங்கொத்தும், வெள்ளிமுனை அன்னவிரிநிலா கொழுந்தும் - வெள்ளியிருந்தெய்த அங்குரத்தையொத்த விளங்குகின்ற இளஞ்சந்திரனும், காந்தள் மலர்தன்ன பாந்தளின்நிலையும் - காந்தள் மலர்த் தாற்போன்ற பாம்புகளின் கூட்டமும், நிராகழித்து எறியும் பொருபுனல் கங் கையில் - அலைகள் சுருட்டி வீசும் மோதுகின்ற நீரையுடைய கங்காநதியில், வெள்ளிதழ்கமலம் வள்ளம்வாய்விரித்தென - வெண்மையாகிய இதழ்களையு டைய சாமமைமலர் கின்னம்போன்றவாயை மலர்த்திருந்தபோல, முழுநகை முகிழ்க்கும் - மிக்க ஒளியைவீசுகின்ற, கழிமுடை வெண்டலை - மிகுந்தமு டைநாற்றத்தையுடைய வெண்மையாகிய (சிவபெருமானது) தலையை, தோல் அடி - தோலாகிய அடியையும், செங்கால் - சிவந்தகால்களையும், பாஸ்புணா வரி சிறை - பாலையொத்த [வெளுத்த] இரேகைகளையுடைய சிறகுகளையும், கிஞ் சுநம் மலர்த் தெ செம்குடு - முருக்கமலர் மலர்த் தாற்போன்ற சிவந்த உச்சிக்கொ ண்டையையுமுடைய, எகினைத்து - அன்னத்தினுடைய, உரு எடுத்து - உருத்தரித்து, அகல்வாந்துருவியும் - பரந்த ஆகாயமுழுவதிலுந்தேறியும், காணு - காணாத, சொல்மறைநிலை - பழைய வேதங்களுக்குரிய பிரமனே! இக்கடவுள் மாமடிசென்னி - பெருமைபொருந்திய முடியையுடைய இந்தக் கடவுட்டன்மையையுடைய சிறத்தை, யானேகண்டுகொண்டனன் என - நானே பார்த்தேனென்று, பெருமகிழ்சிறப்ப-மிக்கஆநந்த முண்டாக, குரவை இட்டு ஆர்த்து-சத்தஞ்செய்து ஆரவாரித்து, வெள் எய்துஇலங்க-வெள்ளியபற் கள் வெளியில் விளங்கும்படி, வினாவின் சிறித்தென-வேகமாய்ச்சிரித்தாற்போ ல, பெருவியப்பு இழைக்கும் - மிக்க ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்குகின்ற, எரிபுரைச டையோய்-நெருப்பையொத்த (கபர்த்தமென்னுஞ்) சடையை யுடையவனே ! ஆள்வதற்கு அறுக்கும்-ஆடவரினது வழங்குசலைப்போக்குகின்ற, வாள் அமர்த டகண்-வாளாயுதத்தையொத்தபெரிய கண்களையும், மின் இழைமருங்குல்-மின் னையும் தாலிழையையுமொத்த இடையையும், சில்மொழி-குளிர்ந்தபேச்சுக்க ளையுமுடைய, மகளிர்-மாதர்களுடைய, ஒழுகு ஒளிமிடற்றின்-மிகுந்து விளங் குகின்ற காந்தியையுடைய கழுத்தினுடைய, அழகுசுவர்ந்து உண்டென - அழகைப் பறித்துக்கொண்டதென்று, கயிறுகொண்டு ஆர்க்கும் காட்சித்து என்ன - கயிற்றினற்கட்டிய தோற்றத்தையுடையதுபோல (விளங்குகின்ற), மரகதம் காய்த்து - மரகதம்போன்ற பசியகாய்கள் காய்க்கப்பெற்று, பவளம் பழுக்கும் - பவளம்போற் சிவந்த பழங்கள் பழுக்கப்பெற்ற, கம குல்கமுகின் - நிறைந்த குலையுடைய பாக்குமரத்தினது, கழுத்து இற- கழுத்து ஒழியும்படி, யாத்து - கட்டப்பட்டு, வீச ஒளி பசும்பொன் ஆடு ஊ சல் அயல்வர - வீசுகின்ற காந்தியையுடைய பசிய பொன்னுந்தெய்த அசை

கின்ற ஊஞ்சல் அருகிடத்திற் பொருந்துதலால், பருமணி பசு கழுக்கின் கழுத்து உடைந்து - பருத்த மாணிக்கம்போற் பசிய அப்பாக்கு மரத்தினது கழுத்து உடைதலால், துறாபடு குருதிதிரள் தெறித்தென்ன - துறாத்துவரு கின்றரத்தத்தினது கூட்டஞ் சிதறினற்போல, முழுசூலை முரிந்து - பெரிய தாறுகள் ஒடிதலால், பழுக்காய் சிதறும் - பழுத்தகாய்கள் சிந்துகின்ற, மங்குல் கண்படுக்கும் மதுமலர் பொதும்பர் - மேகங்கள் தங்குகின்ற தேன் பொருந்திய பூக்களுள்ள சோலையையுடைய, நங்கைகூழ்சிடந்த - கங்காநதியாற் சுற்றியிருக்கப்பெற்ற, காசிவாண - காசிகரத்திலெழுந்தருளியிருப்பவனே! ஐவளியித்து எனும் அவை தலையெடுப்ப - சிலேட்டுமம் வாதம் பித்தம் என்பவைகள் மிகுந்திருக்க, ஐவரும் - பஞ்சபிராணன்களும், மெய்விட்டு - உடம்பை விட்டு, கைவிடும் - நீங்குகின்ற, எவ்வையின் - காலத்தில், மாமுதல்தடிந்த கா மருகுமவியும் - மாமரத்தைவெட்டின அழகிய சுப்பிரமணியனும், பொழிமதம் களையும் மழ இளகளிறும் - பெருகுகின்ற மதம் வழிகின்ற மிகவும் இளமை பொருந்திய விநாயகனும், மூண்டு எழுமானம்பூண்டு - உண்டாகி வளர்கின்ற அபிமானத்தை மேற்கொண்டு, அழுக்கறுப்ப - பொறாமைப்படுமபடி, இடக்கையின் அணைத்து - இடது கையினுற்றமூவி, நின்மடித்தலத்து இருத்தி - உனது மடியினிடத்தில் இருக்கச்செய்து, உலகம் ஓர் ஏழும் பலமுறைபயந்தும் - ஏழலகங்களையும் பல தடவைபெற்றும், முதிரா இளமூலை - முதிர்ச்சி பெறாத இளைய தனங்களையும், முற்று இழை - நிறைந்த ஆபரணங்களையுமுடைய, மடந்தை - பார்வதியானவள், ஒன்றொடி தடகையின் வீசும் தோகைதுண்துகிலின் - விளங்குகின்ற வளையல்களையணிந்த பெரிய கையினால் வீசுகின்ற மயிலிறகுபோல துட்பமாகிய வத்திரத்தினின்றும், பிறந்த - உண்டாகிய, நாக இன தென்றல் - மிகவும் இளையதென்றற்காற்று, மோகமும் தளர்ச்சியும் தாகமும் தணிப்ப - மயக்கத்தையும் மெலிவையும் விடாயையும் போக்க, மறைமுதல்பொருளின் - வேதத்தினுடைய சிறந்த அர்த்தங்களாகிய, நிறைசுவை அமுதினை - நிறைந்த உருசியையுடைய அயிர்த்தத்தை, அம்செவி மடுத்துண - அழகிய காதுகள் நிறைய உண்ணும்படி, ஊட்டி - உண்பித்து, நின்னஞ்சித அடிக்கீழ் - உனது மடக்கிற்கின்ற திருவடிகளின் கீழே, குடி இருத்துக - (எந்நாளும்) வாழும்படிசெய்க, (எ-று.)

உருக்கு - முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர்; வழக்கென்பது மது; உருகு பொன் என்றுமாம். கொழுந்து - இளமை. காந்தள் - வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு முவமம். ராஜஹம்ஸமென்பார், “தோலடிச்செங்காற் பால்புரை வரிச்சிறைக் கிஞ்சகமலர்ந்த செஞ்சூட்டெகினம்” என்றார். கிஞ்சகம் - கிங்கமென்னும் வடமொழித்திரிபு; ஆகுபெயர். அலர்ந்த என்றும் பிரிக்கலாம். எகின் - அன்னம், மரமல்லெகின்மொழி; அத்து - சாரியை. அடியே வேதங்களுக்கும் எட்டாததானால் முடி தனக்கு எட்டுமோ? என்பதை ஆராயாது முயன்ற வேத ஐடனென்பார் ‘தொன்மறைக்கிழுவ’ என்றார். கொண்டனன், அன் - ஒருமைத்தன்மை விருதி, யானே, ஏ - பிரிநிலை; அது பிரமணைப் பிரித்து நின்றது. இழை - ஆகுபெயராய்ச் சீலையென்றுமாம். சின்மொழி - சில மொழியுமாம். உண்டென - உண்டதென வெண்பதன் விகாரம். மரகதம் - மரதக மென்பது எழுத்து நிலைமாறிற்று. மரகதம், பவளம் - உவம வாகுபெயர். கம - நிறைவாகிய குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல்; “கமநிறைந்தியலும்.” ஆட்டு - வீளை யாட்டென்றுமாம். பருமணிக் கழுகு - பருத்த முத்துக்களையுடைய கழுக்கென்றுமாம். பொதும்பர், அர் - ஈற்றுப்போலி. கங்கை-பூமியி விழிந்தது. பித்து - பித்தமென்பதன் விகாரம். ஐவர் - தொகைக்குறிப்பு. மாமுதறடிந்த காமரு

குழவியென்றது அசுரரெல்லாருந் தம்முடனெதிர்த்தார் வலியிலேபாதி தங்
கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்தொருமாவை
வெட்டினுனென்றவாறு. “கவிழினர், மாமுத நடிந்த மறுவில் கொற்ற
த்து” என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையிலும்; இம்மாவைச் சூரபன்மனென்பா
ருமுளர். குழவி - ஈண்டு இளம்பிள்ளை. மழவிள - ஒரு பொருட்பன் மொழி;
நாகிள என்பதும் அது. அழுக்கறுத்தல் - பிறராக்கம் பொருமை, எதிர்மறை
யிலக்கணை; ஒருசொல்லென்பாரு முளர். நாகிளந்தென்றல் - மந்த மாருதம்.
மறை முதற்பொருள் - வேதத்தின் முதலாகிய பிரணவத்தின் பொருளுமாம்.
ஊட்டி - பிறவினை விளையெச்சம்; உண்டு - தன்வினை. விரித்து, சிரித்து,
தெறித்து, இவை ஆலீற்றெதிர்கால விளையெச்சத் திரிபுகள். மடுத்து - மடு
ப்ப வென்பதன் விகாரம். ஆள் வழக்கறுக்கும் வாளாம் தடங்கண் - “வாளா
ந்துடைத்தவைவேவிரண்டென்மலைந்தவேபோ, வாளவழக்கொழியநீண்டவ
னிமலர்த்தடங்கண்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். தடங்கண், கமஞ்சூல், தடக்
கை, இவை - அகரவீற் றுரிச்சொல் பெல்லெழுத்து மிக்கும் வல்லெழுத்து
மிக்கும் முடிந்தன. கருங்கிலே முத்துப் பிறக்குமென்பது “தந்திவராகமருப்
பிப்பிபுகந்தழைகதலி, நந்துசலஞ்சலமீன்றலைகொக்குரளினமின்றார், கந்
தாஞ்சாலிகழைகண்ணலாவின்பல்கட்செவிகா, நிந்துவுடம்புகராமுத்தமீனுமிரு
பதுமே” என்பதனுலாக. வெண்டலை - வெள்ளியதலையையுடையவனே
என்றுங் கூறலாம். (௩௭)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

குடியிருக்கும்புன்சூரம்பைகூலந்திடுநாட்
கொலைக்கற்றங்குமைத்தசெம்பொ
னடியிருக்கும்பாந்தாமப்புக்கில்புகுந்
தானந்தவமுதகமாந்திக்
கடியிருக்குநதைக்குமுன்முத்தித்திருவை
முயங்கிடவுங்கடவேன்கொல்லோ
குடியிருக்குமிடையவளோடவிமுத்தத்
திருந்தபாஞ்சோதியானே.

(இ-ள்.) துடி இருக்கும் இடையவளோடு - உடுக்கையின் தன்மைபொருந்
திய இடையையுடைய பார்வதியோடு, அவிமுத்தத்து-காசிக்கரத்தில், இருந்த-
எழுந்தருளியிருந்த, பாஞ்சோதியானே - சுயம் பிரகாசத்தையுடைய கட
வுளே! குடியிருக்கும் - குடிகொண்டவசிக்கின்ற, புன்சூரம்பை - அற்பமான
உடலாகிய சிறுகுடில், கூலந்திடுநாள் - அழியுங்காலத்தில், கொலைக்கற்
றம் - கொல்லுதற்றொழிலையுடைய யமனை, குமைத்த - தோற்பித்த, செம்
பொன் அடி - சிவந்த பொன்போற் கிடைத்தற்கரிய திருவடிகள், இருக்கும் -
வீற்றிருக்கின்ற, பாந்தாமம்புக்கில் - முத்தியுலகமாகிய பெருவீட்டை, புகுந்து-
அடைத்து, ஆனந்தம் அமுதம்-பேரின்பமாகிய அமிர்தத்தை, மாந்தி-குடித்து,
கடிஇருக்கும் நறைகுழல் முத்திதிருவை - வாசனைவீசுகின்ற தேனையுடை
ய கூந்தலையுடைய மோகூலக்ஷமியை, முயங்கிடவும் கடவேன்கொல்லு -
ஆவிங்கருஞ்செய்யவுந் தருவேனோ? (எ-று.)

சூரம்பை - உடல் சிறுவீடு முதலிய பலபொருள்கொண்ட ஒருசொல்.
சூரம்பையாகிய சூரம்பையென உருவகப்படுத்துக. பொன் - ஆகுபெயராய்ப்

பொற்கழலுமாம். புக்கில் - புகு + இல். முத்தி-முத்தி. முயங்கிடவும், உம்மை-தனது இழிவை விளக்கிற்று. துடி - துடியின்றன்மை, அதாவது இருபுறமும் பருத்து நடுவில் துண்ணிதா யிருத்தல்; ஆகுபெயர். ஏகாரம்-விளியுருபு. (௩௮)

[களி. சந்தத்தாழிசை.]

சோதியென்றிலொருபாதிசந்த்யொருபாதியும்பரமசிவமெனத்

தொகுத்துவைத்தவளிமுதநாயகர் துணைப்பதம்பரவுகளியமேம்
ஒதியோதியினைப்பர்வேதமுணர்த்துதத்துவமுணர்கிலார்

உணரும்வண்ணமனுபவத்தில்வந்திமொருண்மைவாசகமுணர்த்து
எதினொலமனைத்தினும்பசவினைப்படுநதன்வளர்த்திடும் [கேம்]

யாகமேயதிகமென்பதன்பர்தமிறைச்சிமிச்சிலதிச்சையார்

ஆதியாரவிரதுகிடக்கவதுவருந்திலப்பொழுதிலேபெறற்

கரியதோர்பரமசுகம்வினைந்துவெதுமறுத்தவிரவிலையே.

(இ-ள்.) சோதி ஒன்றில் - சுயம்பிரகாசரூபமாகிய ஒரு திரு வருவத்தில், ஒருபாதி சத்தியும் - ஒருபாதி யுருவம் பார்வதியும், ஒருபாதி பரமசிவமும் - மற்றொருபாதி யுருவம் பரமசிவனும், என - என்னும்படி, தொகுத்து வைத்த-இரண்டுருவமுஞ்சேர்ந்த, அவிமுத்தநாயகர் - காசிக்குத்தலைவராகியவரது, துணைபதம் - இரண்டு திருவடிகளை, பரவுகளியமேம் - புக்கின்த களியர்கள் (யாம்); ஒதி ஒதி இளைப்பர் - உச்சரித்து உச்சரித்து மெலிபவரா யிருந்தும், வேதம் உணர்த்து தத்துவம் உணர்கிலார்-வேதங்கள் நிவிக்கின்ற உண்மைப் பொருளை யறியாதவர்கள், உணரும் வண்ணம் - அறியும்படி, அனுபவத்தில் வந்திடும் ஓர் உண்மைவாசகம் - அனுபோகத்தில் வருகின்ற ஒரு தத்துவமாகிய வார்த்தையை, உணர்த்துகேம் - சொல்லுவோம்; அறம் அனைத்தினும் - எல்லாத்தருமங்களிலும், பசவினைப்படுத்து - நாத்காற் சத்துவைக்கொன்று, அனல்வளர்த்திடும் - நெருப்பில் ஹோமஞ்செய்கின்ற, யாகமே - வேள்வியே, அதிகம் என்பது - சிறந்ததென்றுசொல்வது; எதனால் - எதனால்? அது-அவ் வேள்வியில் அக்நியில் ஹோமஞ்செய்வது, அன்பர்தம் இறைச்சிமிச்சில் - பக்தர்களுடைய மாம்ஸத்தினுடைய மிகுதி; இச்சை ஆர் ஆதியார் - பக்திபொருந்தியபெரியோர்கள், அறிவர் - அதனையறிவர்; அதுகிடக்க - அதுநிற்க, அது வருந்தில் - அப்பச வருத்தப்பட்டால், அப்பொழுதே பெறற்கு அரியது ஓர் பரமசுகம் வினைந்திவெது - அப்பொழுதே யாவராலும் பெறுவதற்கரியதான ஒரு பேரின்பம் உண்டாவது (என்பது சிலர் கொள்கை); அதுமறுதவிர இல்லையே - அதுபுதிதவிர வேறென்றமில்லை, (எ-று.)

சோதி - ஆகுபெயர். சத்தி - சக்தி. தொகுத்து வைத்த - ஈண்டுத்தன் வினை. களியர் என்பதற்குக் களிப்புடைய அடியவரென்றும், கட்டுடியரென்றும் பொருள்கொள்க. ஒதி யோதி - வினாவால் இரண்டடுக்கிற்று; மிகுதியாலுமாம். ஆடு, குதிரை முதலியவுடங்கப் பசுவென்பதற்கு நாத்காற்சந்து வென்றுணைக்கப்பட்டது. தத்துவம் - தத்துவம்; வகரத்திற்கு உகாரம் வந்தது. எல்லா உயிர்களும் பரமசிவனுக்கு அடிமையாதலால், பசுவினதிறைச்சியை அன்பர்த மிறைச்சியென்றார், மறுவெனவே பாவமுடங்கிற்று. ஆதியார் - முன்னோர். அறம் - (வேதங்களால்வரை) யறுக்கப்படுவது. (௩௯)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

இல்வாழ்வைவிட்டுக்கதிவேட்டடைபவர்க்கேழைபங்க
னல்வாழ்வையே நருங்காசிப்பிரான் நும்பூங்கடுக்கை
வல்வார்முலைக்கொம்பனுய்தநதைததாண்மழுவாலெறிந்து
கொல்வாரொருவருக்கல்லாதெவர்க்குங்கொளற்கரிதே.

(இ-ள்.) வார் - கச்சினாலிறுக்கிக்கட்டிய, வல்முலை - வலியதனங்களை யு
டைய, கொம்பு அனும்-பூங்கொம்பை யொத்தவனே! இல்வாழ்வை - மனையி
லிருந்து மனைவியோடு செய்யும் இல்லறத்தை, விட்டு - துறந்து, கதிவேட்டு -
நற்கதியை விரும்பி, அடைபவர்க்கு - (தன்னைச்சரணமாக) அடைபவர்
களுக்கு, நல்வாழ்வை ஏதரும் - (அவர்விரும்பின) நற்கதியையே கொடுக்கி
ன்ற, ஏழைபங்கன் - பார்வதியை ஒருபாகத்தி லுடையவனும், காசிப்பிரான் -
காசிக்குத்தலைவனும், நறு பூங்கடுக்கை - மணக்கின்ற கொன்றைமலையு
டைய, தந்தை - எல்லா உயிர்களுக்கும் தாதையுமாகும்வரது, தான் - திருவடி
கள், மழுவால் எறிந்து - பரசாயுதத்தினால் துணித்து, கொல்வார் ஒருவருக்கு
அல்லாது - (கூடித்திரியர்களைக்) கொல்பவராகிய ஒருபரசராமனுக்கல்லாமல்,
எவர்க்கும் - மற்றையாவருக்கும், கொளற்கு அரிது - அடைவதற்கு அரி
யது, (எ-று.)

வேட்டு, வேள் - பகுதி. சுப்பிரமணியனோடு விற்கல்வி பயின்ற மாணுக்
கராதலின், பரசராமனைக் கூறினார். விஷ்ணுவுக்கல்லாமல் மற்றையார்க்கு அரி
தென்பது கருத்து. பரசராமன் - விட்டுணுவின் ஆறாம் அவதாரம். வல்வார்
முலைக்கொம்பனும் - மகடேவ முன்னிலை. (௪௦)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

கொள்ளையிடச்சிலர்க்குமுத்திச்சரக்கறையைத்திறந்துகொடுத்
தனந்தகோடிப், பிள்ளைகள்பெற்றுடையபெருமனைக்கிழத்திக்கேசுடும்
பம்பேணுகென்னு, வுள்ளபடியிருநாழிகொடுத்ததி லெண்ணுன்கறமு
மோம்புகென்று, எள்ளல்வளவயற்காசியாண்டகையார் பெருந்தகைமை
யழுகிதாமே,

(இ-ள்.) கொள்ளையிட - கொள்ளைகொண்டு உண்ணும்படி, சிலர்க்கு -
சிலபேருக்கு, முத்தி அறையை - மோகூடமாகிய வீட்டை, திறந்து, சரக்கு-
பேரின்பமாகிய வியாபாரப்பொருள்களை, கொடுத்து, அனந்தகோடி
பிள்ளைகள் - அளவில்லாத [பல] பிள்ளைகளை, பெற்று உடைய - பெற்று அக்
குழந்தைகளை உடைத்தாயிருக்கின்ற, பெருமனைக்கிழத்திக்கு ஏ - பெரிய
குடும்பியாகிய பெண்டாட்டிக்கு, குடும்பம் பேணுக என்று - (உண்ணுடைய)
ஸம்ஸாரத்தைக்காப்பாற்றுவாயாகவென்று சொல்லி, உள்ளபடி - உண்மையாக,
இருநாழிகொடுத்து - இரண்டுநாழி அரிசியைத்தந்து, அதில் - அதனில், எண்
நான்கு அறமும் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும், ஓம்புக என்றார் - செய்க
வென்றுசொல்லினார் ; அள்ளல் வளவயல்காசி - குழம்புச் சேற்றையுடைய
பல வளப்பங்களை யுடைய காசி நகரத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற, ஆண் தகை
யார் - ஆண்டன்மையையுடைய சிவபெருமானது, பெருந்தகைமை - பெ
ருந்தன்மை. அழுகிது ஆம் ௪ - அழுகினையுடையதாகுமோ? (எ-று.)

கோடி - தூறுலட்சம். லோகமாதாவாதலால் அனந்தகோடிப்பிள்ளைகள் பெற்றுடைய பெருமனைக்கிழத்தி யென்றார். நாழி - காற்படி, அது இங்கு முகத்தலளவை யாகுபெயர். இருநாழி - அரை; உள்ளபடி தன்சரீரத்தில் ஒரு அணைப்பாகக் கொடுத்தென்ற உள்ஐயைப் பொருளுங்கொள்க. ஆண்டகையார் என்பதனை மத்திமதிப்பமாக்கி, ஆண்டகையார் என்றார், அவர் பெருமையழிதாமே, எனக்கூட்டிமுடிக்க. அயலார்க்கு எல்லாவற்றையுங் கொடுத்துத் தன் குடும்பத்திற்கொன்றுங்கொடாத வீண்டம்பனென்பார், ஆண்டகையாரென்றார்; அன்றி இகழ்ச்சியுமாம். அழகிது - குறிப்புமுற்று; இனி இது அழகாமே என்றும் பிரித்துமுடிக்கலாம். (சுக)

[குறம், அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

அழகுதுயில்குங்குமக்கொங்கையணங்கேயெங்களுநட்காசிக்
குழகர்மகற்குமகட்கொடுத்தகுடியிற்பிறந்தகுறமகள்யான்
ஒழுகுதொடிக்கைக்குறியுமுகக்குறியுந், நருமொள்வனோக்குறியும்
புழுகுமுழுகுமுலைக்குறியுமுடையாவர்பொற்புயந்தானே.

(இ-ள்.) அழகுதுயில் குங்குமம் கொங்கை அணங்கே - அழகு தங்குகின்ற குங்குமமணிந்த தனங்கையுடைய பெண்ணே! எங்கள் அருங்காசி குழகர்மகற்கு - எங்களுடைய காசியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற கருணையையுடைய சிவபெருமானது பிள்ளைக்கு [சுப்பிரமணியனுக்கு], மகள் கொடுத்த - (வள்ளியம்மை யென்னும்) பெண்ணைக்கொடுத்த, குடியில் - சாதியில், பிறந்த - குறமகள்யான் - குறத்தினான்; ஒழுகு தொடிக்கை குறியும் - கழன்று விழுகின்றவனையல்களையுடைய கையினது சகுனக்குறிப்பும், முகக்குறியும் - வதனத்தினது குறிப்பும், ஒள்வனையும் குறியும் - ஒள்ளியவனையல் காட்டுங் குறிப்பும், புழுகு முழுகும் முலைகுறியும் - கஸ்தூரிவாசனையிலெழுந்தியதனங்களின் குறிப்பும் [இவை குறிப்பாய்கூறுவது], உடையார் அவர் பொன்புயம் - எல்லாமுடையவராகிய அக்காசிநாதரது அழகிய தோள்களையே, (எ-று.)

அணங்கு - தெய்வப்பெண்; உவமவாகுபெயர். அழிவுமூப்புகளின்மையாலும், வீருப்பத்தினாலும், குழகநென்னுள்; குழகர் - இளமையையுடையவர். தன் சாதியைச்சிறப்பிக்க, எங்களுநட்காசிக் குழகர்மகற்கு மகட்கொடுத்த குடியென்றார். குடி - குலமுமாம். காடமிகுதியால் வளைகழலுதலால், ஒழுகு தொடிக்கையென்றார். தருமென்பதனை மற்றையவற்றோடுங் கூட்டலாம். இது குறம்; அஃதாவது குறிகூறுதல். பெண்ணே! நினது அங்கங்களின் குறியை நோக்குமிடத்து அது மிகவும் நன்றாயிருந்தது; ஆதலின், நின்னல் அடையப்படுவது காசினாதரின் பொற்றோளே, பிறவன்றெனக் குறித்தி குறிகூறினானென்க. (சஉ)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

புயல்வண்ணக்கண்ணற்றொளித்தவக்கள்வன்புணர்ப்பையெண்ணுள்
கயல்வண்ணக்கண்ணிதன்கண்ணினுட்புக்கதுகண்டிருந்தாஞ்
செயல்வண்ணங்கண்டிலன்வாளாப்புறத்தெங்குந்தேடுகின்றான்
வயல்வண்ணப்பண்ணையவிழுத்தத்தானைமனந்துள்வைத்தே.

(இ-ள்.) கயல்வண்ணக்கண்ணி - கெண்டைமீன்போன்ற வடிவத்தையுடைய கண்களையுடைய இப்பெண், வயல்வண்ணப்பண்ணை அவிழுத்தத்தானே - சமுநிகளையும் அழகிய நீர்நிலைகளையுமுடைய காசியிலெழுந்தருளி

யிருப்பவனை, மனத்துள்வைத்து - நெஞ்சில்நினைத்துக்கொண்டு, புயல்வண்
ணமகண்ணற்கு ஒளித்த அக்கள்வன் - மேகநிறத்தையுடைய திருமாலுக்குத்
தனது திருவடிகளை மறைத்த அவ்வஞ்சகனுடைய, புணர்ப்பை - தந்திரத்தை,
எண்ணாள் - அறியாதவளாய், தன் கண்ணினுள் புக்கதுகண்டு இருந்தும் -
(அவன்) தனது நேத்திரத்தினுள்புகுந்ததை அறிந்திருந்தும், செயல்வண்ணம்
கண்டிலன் - செய்யவேண்டியகாரியத்தின்விதத்தை யறியாதவளாய், வாளா -
வினாக, புறத்து எங்கும் - வெளியிலெல்லாவிடங்களிலும், தேடுகின்றாள் -

கண்ணென்பது - [சுருஷண்ண] கரியோனென்னும் பொருளதோர்
பாகதச்சிதைவு; அது அப்பண்புகுறியாது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றமையின்,
புயல்வண்ணங்கண்ணென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றாற்போல; இதனை
“கருங்கண்ணையறியாமை நின்றேன்” என்றுத் திருக்கோவையாரானு
முணர்க. மாயவனுக்கு மொளித்த மாயவனென்பாள் கண்ணற்கொளித்தவக்
கள்வனென்றாள். (சுங)

[மறம். அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

வையமுழுதொருங்கீன்றவிடப்பாகராதவனத்தில்வாமும், வெய்
யதறுகண்மறவாருலக்கொடியைவேட்டரசன்விடுத்ததுதா, கையில்
வன்றிருமுகமோகாட்டிருகண்டொட்டுமுட்டைகதையிறுக்கிச்,செய்
யகொடியுடைத்தகல்வாய்கிழித்தரிவோநாசியொடுசெவியுந்தானே.

(இ-ள்.) வையம் முழுது ஒருங்கு ஈன்ற - உலகமுழுவதையும் ஒரு தட
வையிலே பெற்ற, இடப்பாகர் - இடது பாதியையுடைய சிவபெருமானது,
ஆந்தவனத்தில் - ஆனந்தமென்னும்வனத்தில், வாமும்-வாழ்கின்ற, வெய்யத
றுகண்மறவர் - உக்கிரமான அஞ்சாமையையுடைய வேட்களுடைய, குலம்
கொடியை - குலத்திற் பிறந்த பெண்ணை, வேட்டு - விரும்பி, அரசன் விடுத்த-
அரசனால் விடப்பட்ட, தூதா - தூதனே! கையில் அவன் திருமுகம் ஒகாட்டு-
(உன்) கையில் உள்ள அவனது திருமுகத்தைக் காண்பி; இருகண்டொட்டு -
இரண்டு கண்களையுந் தோண்டி, முட்டைகதையில் தாக்கி - முள்ளைத் தைத்
திருக்கின்ற கதாயுத்ததினால் அடித்து, செய்யகொடியு உடைத்து - நல்ல கன்
னத்தைப் பிளந்து, அகல்வாய் கிழித்து - அகன்றவாயைக்கிழித்து, நாசி
யொடுசெவியும் அரிவோம் - மூக்கையுங் காதையுமுறுப்போம், (எ-று.)

பார்வதியை யுடைத்தாயிருத்தலால், வையமுழுதொருங் கீன்றவிடப்
பாகரென்றார். குலக்கொடி - சிறந்தபெண்ணென்றுமாம். கொடி-ஆகுபெயர்.
வேட்டுவிடுத்தவென இயையும். திருமுகம் - ஒலையைக் குறிக்கும்போது
குழுஉக்குறியாகிய தகுதிவழக்கு. ஒலையைத் தொட்டுத் தாக்கி யுடைத்துக்
கிழித்து அரிவோமென்க. (சசு)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

தாக்குபடைவேள்கணைமழைக்குத்தரியாதிருகண்மழையருளி
தேக்குமிவட்காந்தவனத்திருந்தாருள்ளந்திருந்தாரகொல்
காக்கவரியவிளவாடைக்காற்றுக்குடைந்துகாந்தவச்சை
மாக்கொனவேமுடவலவன்வளைவாயடைக்குமழைநாளே.

(இ-ள்.) காக்க அரிய இளவாடை காற்றுக்கு - தடுத்தற்கு முடியாத
இளையவட்காற்றுக்கு, உடைந்து - ஆற்றாதனவாய், காந்து - மறைந்து, வச்
சைமாக்கள் எனவே - லோபிகள்போல, முட அலவன் - வளைவையுடைய

நண்டுகள், வளைவாய் அடைக்கும் - தமது துழைவளையின் வாயிலே மூடிகின்ற, மழைநாள் - மழைகாலத்தில், தாக்கு படைவேள்களை மழைக்கு - மோதுகின்ற ஆயுதத்தையுடைய மனமதனது பாணவர் ஈத்திற்கு, ஸாரியாது - ஆற்றமல், இருகண்மழை அருவி - தனது இரண்டுகண்களினின்றும் பெருகுகின்ற கண்ணீராய் மழையருவியை, தேக்கும் இவட்கு - நிறைக்கின்ற இப்பெண் விஷயத்தில், ஆனந்தவனத்து இருந்தார் - ஆந்தவனத்திலிருக்குஞ் சிவபெருமான், உள்ளம் திருந்தார்கொல் - மனமிரங்காரோ? (௭-று.)

கண்ணுங் காரும் மழைபொழிந்தன. காலம் காராயிற்று. இருகண்ணு மென்னும் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, யாக்கை, இளமை, செல்வ முதலியவற்றின் நிலையாமையையறிந்து தானஞ்செய்யாமையால் ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயரார் கூறினர். வச்சைமாக்கள் இரப்போர் வரும்போது தம் வீடுவாயிற் கதவை மூடுதலால், ஈண்டு அலவனுக்கு உவமையாயினர். அலவன் - சாதிபொருமை. (௪௩)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

மழைவளைக்கும்பொழிற்காசிப்பிரான்வெற்பில்வண்டறைபூந்
தழைவளைக்கைக்கொடுத்தேன்கண்ணிலொற்றித்தளரிடைநன்
இழைவளைக்குங்கொங்கையூட்டிணைத்தாளிந்தழையினுள்ளே
கழைவளைக்குஞ்சிலைவெளையாயிதைக்கண்டுகொள்ளே.

(இ-ள்.) மழைவளைக்கும் பொழில் காசிபிரான் - மேகங்கள் சூழ்ந்து தங்குகின்ற சோலைகளையுடைய காசி நாதனது, வெற்பில் - மலையிலுள்ள, வண்டு அறைபூதழை - வண்டிகள் மொய்த்தொலிச்சின்ற மலர்களையுடைய இலைத்தழையை, வளைக்கொடுத்தேன் - (இப்பெண்ணினது) வளையக்கூடிய யணிந்த கையில் தந்தேன்; தளர் இடை - மெல்லிய இடையையுடைய இப்பெண், (அதனை) கண்ணில் ஒற்றி - (தனது) கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு, தன் இழை வளைக்கும் கொங்கையூடு - (தனது) ஆபரணங்கள் பொருந்திய தனங்களிலே, அணைத்தாள் - சேர்த்தினாள்; இத்தழையினுள்ளே - இத்தத்தழையிலே, கழைவளைக்கும் சிலைவேள் அனையாய் - கரும்பாகிய வளைந்த வில்லையுடைய மனமதனையொத்தவனே! இதை கண்டுகொள் - இதனைப் பார்த்துக்கொள் [அறிந்துகொள்ளென்படி], (௭-று.)

தளரிடை - அன்மொழித்தொகை. வளைக்குஞ்சிலை - காழகமையாற்றா மையார் றேற்கச்செய்கின்ற சிலையென்றுமாம். (௪௪)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

கண்ணிருக்குந் திருநுதுவனுகனவிருக்குந் திருக்கரமுங் கலந்தோர்
பேதைப்பெண்ணிருக்குமிடப்பாலும்பிறையிருக்குமவுலியுமாய்ப்பிரிக்
கலாகா, எண்ணிருக்குங்கனத்தொடொந்தவனத்திருப்பாபாபெங்கே
காண்பார், பண்ணிருக்குமறைகளுமென்கண்ணனுங்கண்ணுமமார்
பலருந்தானே.

(இ-ள்.) கண் இருக்கும் திருநுதுவும் - கண் இருக்கப்பெற்ற அழகிய நெற்றியும், கனல் இருக்கும் திருக்கரமும் - மழுப்படை இருக்கப்பெற்ற அழகியகையும், கலந்து - பொருத்தப்பெற்று, ஓர் பேதைபெண் இருக்கும் இடப்பாலும் - ஒரு இளமையையுடைய பெண்ணாகிய பார்வதி இருக்கப்

பெற்ற இடதுபாகமும், பிறை இருக்கும் மவலியும் ஆய் - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன் இருக்கப்பெற்ற சிரசமாகி, பிரிக்கல் ஆகா - பிரிக்கமுடியாத, எண் இருக்கும் கணத்தொடும் - பலவாயிருக்கின்ற பிரமதகணத்தோடும், ஆந்த வனத்து இருப்பானா - ஆந்தமென்னும் வனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனா, பண் இருக்கும் மறைகளும் - இசைபொருந்திய சாமமுதலிய வேதங்களும், எண் கண்ணனும் - பிரமனும், கண்ணனும் - விஷ்ணுவும், அமரர்டலரும் - மற்றைத் தேவர் பலரும், எங்கேகாண்பார்? [காணுரென்றபடி], (எ-று.)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பல்லாண்டுதம்மைப்படைத்தவந்தேவரைப்பார்ப்பைம்பொன்
வில்லாண்டதோள் கொட்டியெந்தையர்கோலவிடம்பழுத்த
அல்லாண்டகண்ட கடமும்மாதிப்பிரானிமுத்தத்திலே
சில்லாண்டிருந்துசிவமாய்ச்செலுஞ்சிறுசெந்துக்களே.

(இ-ள்.) பல்லாண்டு தம்மைப்படைத்த அத்தேவர் - தம்மைக்குறித்துப் பல்லாண்டு பாடப்பெற்ற அப் பிரமன்முதலிய தேவர்கள், பாரம்பைம் பொன் வில் ஆண்டதோள்கொட்டி - கனமாகிய பசிய பொன்மலையாகிய வில் லைத்தாங்கிய புசத்தைத் தட்டுபவரும், எந்தையர் - எமது தந்தைபோல்பவ ரும், கோலவிடம் பழுத்த அல் ஆண்டகண்டத்து எம் ஆகிரான் - அழகிய விடம்பொருந்திய காளகண்டத்தையுடைய எமது தலைவருமாகிய சிவபெரு மானது, அவிமுத்தத்திலே - காசியில், சில ஆண்டு இருந்து - சில வருஷங் கள் தங்கியிருந்து, (பின்பு), சிவம் ஆய்செலும் - சிவரூபத்தை (ச்சாரூப்பியத் தால்) அடைந்து (நற்கதியிற்) போயின்ற, சிறு செந்துக்கள் ஏ-அற்பமாகிய சிவப்பிரானிகளே, (எ-று.)

பல்லாண்டு - வாழ்த்து. தேவரை, ஐ-அசை. செந்துக்களோடொப்பா வர்; உயர்ந்தவரல்லவென்பார், செந்துக்களையென உபசரித்தார். இனி, சிறு செந்துக்கள், பல்லாண்டு தம்மைப்படைத்த அத்தேவரைக்குறித்துத் தன் பெருமைவிளங்கப் பார்ப்பைம்பொன் வில்லாண்டதோள் கொட்டிக்கோல விடம்பழுத்த அல்லாண்ட கண்டத்தெம் மாதிப்பிரான், எந்தையரது அவி முத்தத்தில் சில்லாண்டிருந்து சிவமாய்ச்செலும் எனக்கூட்டிக் காசிமுத்தி தரு நகரமேழனு ளொன்றென்பதைச் சிறப்பித்த தாகவுரைத்தல் நேர். முன், கொட்டி - பெயர்; இப்பொழுது, கொட்டி - விளையெச்சம். இருபொருளி லும் பொன்-ஆகுபெயர். (சஅ)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

செந்தேனொழுகும்பொழிற்காசிச்சிறுதுண்ணுசுப்பிற்பெருந்தடங்கண்
பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர்படைவீடென்பதுணராய்கொல்
வந்தேன்வளைந்தாயெமைப்பாவிமதனுவீனையேவீனேந்தபெர்
உயந்தேகுவிதங்கரிதனற்கணுடையார்மழுவாட்படையாரே.

(இ-ள்.) செந்தேன் ஒழுகும் பொழில் காசி - சிவந்த தேன்பெருகுந் தசோலையையுடைய காசினகரம், சிறு துண்ணுசுப்பின் - மிகவும் சிறிய இடை யையும், பெருதடகண் - மிகவும் பெரிய கண்களையுமுடைய, பைந்தேன் - பசிய மதுப்போலினிய பார்வதிதேவி, ஒழுகும் - பொருந்திய, இடப்பாகர் - இடது பக்கத்தையுடைய சிவபெருமானது, படை வீடுஎன்பது - ஆயுதசாலை யென்பதனை, உணராய்கொல் - அறியாயோ? பாவமதன - பாவத்தொழி

லைச் செய்பவனாகிய மன்மதனே! வந்தேன் - (இக்காசியிற்) போந்தேன்; எமை வளைத்தாய் - எம்மை (ப்போரிற்)காகச் சூழ்ந்துகொண்டாய்; வினையே விளைந்த - அத் தீவினைப்பயன் கிட்டியது; (எவ்வாறெனில்) போர் உய்ந்து ஏகுவது இங்கு அரிது - யுத்தத்தில் உயிர் தப்பிப்போவது இவ்விடத்திலில்லை; (எனென்றால், இச்சிவபெருமான்) அனல்கண் உடையார் - அக்நிநேத் திரத்தையுடையவர்; மழுவாள்படையார் - மழுவென்னும் ஒளிபொருந்திய ஆயுதத்தையுடையவர், (எ-று.)

சிறுநுண், பெருந்தட, என்பன - ஒருபொருட்பன்மொழி. பைந்தேன், பசுமை - புதுமை யுணர்த்துகின்றது. பைந்தேன் - ஆகுபெயர். உணர்ந்தாயாயின் இவ்வாறு தைரியமாய் வளையையென்பதாம். கொல்-அசை. அக்கடவுளி னாழக்கிரகம்பெற்ற என்னையெனச் சிறப்பிப்பான், எம்பையெனப் பன்மையார் கூறினான். விளைந்த - விளைந்தது என்பதன் விகாரம்; இனிப் பெயரெச்சமாக்கித் தொழிலோடுண்டாகிய போரென்றுபாம். (சுரு)

[மதங்கி, அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

படலை நுங்கடுக்கைமுடிப்பரஞ்சுடராரிசைபாடிப்பசந்தேன்பில்கி, மடலவிழ்ப்பும்பொழிந்காசிமணிமறுகிலவ்ளையாடுமதங்கியாரே, உடலுமெமக்குயிருமொன்றே யோடரிக்கண்வாளிரண்டு மொழியவென்னே, தொடலைவளைத்தடக்கையின் வாளிரண்டெடுத்துவிடநீர் தொடங்குமாறே.

(இ-ள்.) நறு கடுக்கை படலை முடிபரம் சுடரார் - மணங்கின்ற கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த திருமுடியையுடைய பரஞ்சோதியருவமாயிருக்கின்ற சிவபெருமான் விஷயமாகிய, இசை - இராகத்தை, பாடி—, பசந்தேன்பில்கி மடல் அவிழ் பூபொழில் - புதியதேனைத் துளித்துப் பூவிதழ்கள் விரியப்பெற்ற பொலிவையுடைய சோலையையுடைய, காசி - காசியின், மணிமறுகில் - அழகிய வீதிகளில், விளையாடும் - பொழுதுபோக்குகின்ற, மதங்கியாரே - பெண்களே! எமக்கு உடலும் உயிரும் ஒன்றே - எமக்குச் சரீரமும் ஆத்துமாவும் ஒன்றுதான் (பலவல்ல), நீர்—, ஒடு அரிகண்வாள் இரண்டும் ஒழிய - (காதளவும்) ஒடுகின்றரேகையையுடைய கண்களாகிய வாள்கள் இரண்டுந் தவிர, தொடலை வளைதடக்கையின் - பொருந்துதலையுடைய வளையல்களையணிந்த பெரிய கையினாலே, வாள் இரண்டு எடுத்து - வாள்களைத் தூக்கி, வீசிட - ஏறிய, தொடங்கும் ஆறு - முயலும்விதம், என்னே - என்ன? (எ-று.)

பரஞ்சுடரினது பொருந்திய இசையென்றும், பரஞ்சுடரார் காசியென்றுமாம். பூம்பொழில் - பூஞ்சோலையுமாம். பூமடலெனினுமமையும். மதங்கி - பாடுவிச்சி. (சுரு)

[கவித்தாழிசை.]

தொடங்காமேபணிமலருந்துவாமேநல்குங்
கடங்கால்களிற்றுரியார்காசிவளம்பாடி
விடங்கான்றகன்றுகுழைமேற்போய்க்குடங்கைக்
கடங்காதவுண்கணீராகுபொன்னூசல்
அம்பொன்மலர்க்கொம்பன்னீராகுபொன்னூசல்.

(இ-ள்.) தொடங்காமே - முயலாமல், பனி மலரும் - பனிபோற் றேன் றுகின்ற, தூவாமே நல்கும் - துளித்துளியாகச் சிந்தாமற் பெய்கின்ற, கடம் - மத ஜலத்தை, கால் - வெளிப்படுத்துகின்ற; களிறு உரியார் - யானைத்தோலை ஆடையாக உடையவரது, காசி - காசியினது, வளம் - வளப்பத்தை, பாடி—, விடம் கான்று - விடுத்தை உமிழ்ந்து, அகன்று - பரந்து, குழைமேல் போய் - காதனியளவும் நீண்டு சென்று, குடங்கைக்கு அடங்காத - உள்ளங்கை களுக்குள் அடங்காத, உண்கண்ணீர் - மையுண்ட கண்களையுடைய நீங்கள், பொன் ஊசல் ஆடுக - அழகிய ஊஞ்சலில் விளையாடுக; அம்பொன் மலர் கொம்பு அன்னீர் - அழகிய பூக்களையுடைய பொன் மயமான கொம்பை யொ த்த நீங்கள், பொன் ஊசல் ஆடுக - அழகிய ஊஞ்சலில் விளையாடுக, (எ-று.)

கடங்கால் களிறு - மதயானை. ஆடவர்க்குக் காம வேதனையை யுண்டாக் குதலால் விடங்கான்றென்றும், காதளவு நீண்டதென்பார் குழைமேற்போ யென்றுங், கூறினார். உண்கண்ணீர், கொம்பன்னீர், என்பவற்றை விளியாக்கி, நீர் எனத் தோன்றா முழுவரைய வருவித்தலுமாம். பொன் ஊசல் - பொன்றைச் செய்த ஊசலுமாம். அம்பொன் - பொன் அழகாக ஒருபொருட் பன்மொழி யுமாம். (கூக)

[நேரிசைவென்பா.]

பொன்னந்தாதென்னமலர்ப்பூந்துறையிற்புண்டரிகத்

தன்னந்தாநாடுமவி முத்தர்—இன்னமிர்தா

முன்னங்கடுக்கைமுந்நுண்டார்நல்காரே

இன்னங்கடுக்கையிவட்டு.

(இ-ள்.) பூதுறையில் - அழகிய நீர்த்துறையில், புண்டரிகத்து மலர் - வெண்டாமரைப் பூவில், பொன் தாது என்ன - பொந்துகள்போல (விளங்கு கின்ற), தாது - மகரந்தங்களில், அன்னம் ஆடும் - அன்னப் பறவைகள் விளை யாடுகின்ற, அவிமுத்தர் - காசியிலெழுந்தருளியிருப்பவரும், முன்னம் - பாற் கடல் கடைந்த காலத்தில், இன் அமிர்த ஆம் - இனிய தேவாமிர்தத்தை யொத்த, கடு - விடுத்தை, கை முகந்து - கையினால் மொண்டு, உண்டார் - குடித்தவருமாகிய சிவ பெருமான், இன்னம் - இவ்வளவு நாள் சென்றும், இவட்டு - இப்பெண்ணிற்கு, கடுக்கை நல்காரே - கொன்றை மாலையைக் கொடுத்திலரே, (எ-று.)

பொன்னம், அம் - அசை. நல்காரே, ஏ - இரக்கத்தைக் குறிக்கின்றது. கடுவுண்டார் - இதனை “எண்ணுங்காலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவ றையருளாயா னுணர்க. (கூஉ)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

குன்றிரண்டுசுரந்தொசியுங்கொடியன்னீர்வி முத்தங்குடி கொண் டாகம், ஒன்றிரண்டுடிவாணாநிள்புயத்துமார்பகத்துமுமிழ்தேன்பி ல்கி, மின்றிரண்டதெனப்புரளும்பொலங்கடுக்கைத்தாமத்தின்விநாத் தாதாடிப், பொன்றிரண்டதெனவிருக்கும்பொறிவண்டுசெய்தவமென் புகலுவீரே.

(இ-ள்.) குன்றுஇரண்டு சுமந்து ஓசியும் கொடி அன்னீர்-இரண்டு மலைக ளைத் தாங்கிக்கொண்டு தளர்கின்ற பூங்கொடியை யொத்த தோழியே ! அவி

முத்தம் குடிக்கொண்டு - காசியை இருப்பிடமாகக்கொண்டு, ஆகம் ஒன்று இரண்டு வடிவு ஆனார் - தமது ஒரு சரீரத்தில் இரண்டு ரூபத்தை உடைத்தாயி ருக்கின்றவரது, திரள் புயத்தும் - திரண்ட திருத் தோள்களிலும், மாப்பு அகத் தும் - திருமாப்பி னிடத்திலும், மின் திரண்டது என புரளும் - மின்னல் திர ண்டி வீழ்ந்ததுபோல உருளுகின்ற, உமிழ் தேன்பில்கும் - அரும்புகின்ற தே னைத் துளிக்கின்ற, பொலங்கடுக்கை தாமத்தின் - பொன்னிறமாகிய கொண் றை மாலையினது, விளைத்தாது ஆடி - வாசனை வீசுகின்ற மகரந்தத்தில் விளையாடி, பொன் திரண்டது என - பொன் திரண்டதுபோல, இருக்கும் - இருக்கின்ற, பொறி வண்டு - புள்ளிகளையுடைய வண்டானது, செய் தவம் - செய்த தவம், என் - யாது? புகலுவீர் - சொல்லுங்கள், (எ-று.)

அர்த்த நாரீச்வர னென்பார், ஆகம் ஒன்றிரண்டு வடிவானு ரென்றார். பொறிவண்டு - வண்டின் சாதி பேசும்; இதற்குச் சுரும்பென்றும் பெயர், புயத்தும் ஈர்பகத்தும் புரளும் தாமத்தில் தாதாடியிருக்கும் பொறிவண்டு அவ் வாறாட்செய்த தவமென்றோ? அதனை அறிந்தருள்கூர்ந்து சொல்வீராயின் யானும் அத்தவத்தைச்செய்து அவ்வின்பத்தைப் பெற்றுத் துன்பநீங்குகுவேன் என்றிரங்கினபடி. (௫௬)

[கொச்சகக்கலிப்பா.]

புகுமேமநிக்கொழுந்தும்பொன்மலைப்போது
நகுமேகிளையுநகைத்தாமைக்கென்ன
உகுமேலுயிர்காசியுத்தமனைக்காணர்
தகுமேயப்போதுழித்தாரும்பெறலாமே.

(இ-ள்.) மதி கொழுந்தும் - பிழைச் சந்திரனும், புகுமே - உதிப்பான்; பொன்மலைபோதும் - ஆழகிய மலைக் காலமும், நகுமே - விளங்கும் [தோ ன்றும்]; கிளையும் நகைத்தால் - சுற்றத்தாருள் சிரித்தால், நகுக்கு என்ன - நமக்கு அதனால் வரும் இகழ்வென்ன? உயிர் உகுமேல் - ஆத்துமா உடலைவிட் டுச் செல்லுமானால், காசி உத்தமனை - காசி நாதனை, காணதகுமே - (நம்மாற்) பார்க்கலாம்; அப்போது—, இதுழிதாரும் பெறலாமே - கொன்றை மலர் மாலை யையும் அடையலாம், (எ-று.)

கிளையுமென்ற எச்ச வும்மையால் தோழியனாயும், தாருமென்ற எச்சத் தால் அவரின்பத்தையுங் கொள்க. இனிச்சந்திரனோ உதியா நின்றான், மலைப்பொழுதோ வாராநின்றது, நானோ வாடாநின்றேன், எனது வாட்டத் தைக்கண்ட சுற்றத்தாருந் தோழியருமோ பெறத்தகாத பொருளில்வைத்த எனதாசையை நகையா நின்றார், அங்ஙன நகைப்பார் நகைப்பாராக, அதுறத் போந்த குற்றமென்ன? யானோ அவ்வவாவை விடுவேனல்லென், உயிர் உட லோடிருக்குங் காலத்து அவ்வவா நிறைவேறுதாயினும், உடலை நீத்தபின் சாபீப்பியத்தையுஞ் சாருப்பியத்தையும் பெறுங் காலத்தாயினும் அதனை நிறை வேற்றிக்கொள்வேனெனத் தனது காதலை வெளிப்படுத்தினபடி. (௫௭)

[இதுவுமது.]

ஆமோவயிமுத்தத்தையரேபெண்பழிவின்
போமோவயிரவர்தஞ்சாதனமும்பொய்யாமோ
தேமோதுகொன்றைச்செழுந்தாமல்காரீர்
தாமோதருவீருமதுபார்தாமமே.

(இ-ள்.) அவிழுத்தத்துஜயரே - காசிநாதரே! பெண்பழி - பெண் நிமித்தமாகிய பழிச்சொல், ஆமோ-கூடுமோ? வீண்போமோ - (அது) வீணாகி விடுமோ? வைரவர் தம் சாதனமும் - வைரவக் கடவுளின் ஆஜ்ஞையும், பொய் ஆமோ - அசத்தியமாகுமோ? தேன் மோது கொன்றைசெழுதாமம் - மதுப்பொருந்திய கொன்றை மலரினாற் செய்த செழித்த மாலையை, நல்கா-கொடாத, நீர்தாம் ஒ - நீரோ, உமது பரந்தாமம் - உம்முடைய வீட்டுலகத்தை, தருவீர் - கொடுப்பீர், (எ-று.)

பெண்பழி - பெண்ணை வருத்துவதினாலாகும் பழி. பெண்பழி யென் பது மத்திம தீபமாய் முன்னும் பின்னுங் கூடிற்று. வயிரவர் - ஓர் கடவுள் ; பிரமனுமாம். சாதனமும் - உயர்வு சிறப்பு. தேன் - தேமென ஈறுதிரிந்தது ; தேன்மொழி மென்மை மேவ இறுதி அழிந்த தென்றலுமாம். தாம் - அசை. வெறுந் தாமத்தைக் கொடாத நீரோ பரந்தாமத்தைக் கொடுப்பீரென்றபடி. நீர் தருவீரோ என ஓகாரத்தை மாறலுமாம். (௫௫)

[கலிநிலைத்துறை.]

பரந்தாமத்தைப்பல்லுயிர்கட்குப்பாலிப்பார்
வரந்தாமத்தைத் தருவதைநீர்பின்வழங்காரோ
புரந்தாமத்திற்பொலிநுகாசிப்புரமானார்
திரந்தாமத்தையெனப்புகலீரேந்திழையீரே.

(இ-ள்.) ஏந்து இழையீர் - அணிந்த ஆபரணங்களையுடைய மாதர்களே ! பரந்தாமத்தை - வீட்டுலகத்தை, பல் உயிர்கட்கு - பல ஆத்துமாக்களுக்கு, பாலிப்பார் - கொடுப்பவராகிய சிவபெருமான், தாமத்தைத் தருவது - தமது கொன்றை மாலையைக் கொடுப்பதாகிய, வரத்தை - விருப்பத்தை, வழங் காரோ - கொடாரோ? (அவ்வாறு கொடாராயினும்) புரம் தாமத்தின் பொலி தரு காசி புரம் ஆனார் - தமது இருப்பிடம் ஒளியால் விளங்குகின்ற காசி நகரமாக்கொண்ட அவரது தாமத்தை - மாலையை, பின் - பின்பு, (பெறுவது) திரம் என - உறுதியென்று, நீர் புகலீர் - நீங்கள் சொல்லுங்கள், (எ-று.)

மக்கள், தேவர், நகரர், விலங்கு என்னும் நால்வகைச் சாதியிலும் பிறக் கும் உயிரென்பார், பல்லுயிரென்றார். வரத்தை யென ஐகார உருபைமாறுக. பெறுவது - சொல்லெச்சம். (௫௬)

[பாண். நேரிசை ஆசிரியப்பா.]

இழுமென் மழலையின்னமுதுறைப்பப்
பிழிதேனொழுக்கொழுமுகுமின்னரம்பின்
வள்ளுகிர்வடிமபின்வரன்முறைவருடத்
தெள்ளினியெடுக்குஞ்சிறியயாழ்ப்பாண
வாழியகேண்மதிமாற்றமொன்றியானும்
ஏழிசைப்பாணன்மற்றிறைமகனலனே
பலவுடன்பழிச்சுவதொழிகமற்றம்ம
சிலபகல்பானுநின்னிலைமையனாகி
நலம்பாடறியாவிலம்பாடலைப்ப
நீர்வாய்ச்சிதலையுநூல்வாய்ச்சிலம்பியுஞ்
சிலவிடமேய்நுகிதுபுன் குரம்பையின்

மசகமுழுலங்கும்வாய்ப்படைக்குடவனுர
 பசையின்பாக்கைத்தசைகறித்துண்ண
 வரும்பசிக்குணங்கியும்பெரும்பிணிக் குடைந்துள்
 சாம்பல்கண்டறியாவாம்பிபூத்த
 எலிதுயிலெப்பிற்றலைமடுத்தோதுங்கிச்
 சிறுசிறுரலறப்பெருமனைக்கிழத்தி
 குடங்கையிற்றங்கியகொடிற்றினள் குடங்கைக்
 கடங்காவுண்கணைநலைத்தொழுது
 அழுகூல்செவிசுடவிழுமநோய்மிக்குக்
 களைகண்காணுதலமருமேல்வையிற்
 கடவுணல் லாழ்பிடர்பிடித்துந்தக்
 குரைபுனற்கங்கைக்ககாவழிச்சென்றாங்குத்
 தேம்பழுத்தழிந்தபூம்பொழிற்படப்பையிற்
 கடவுட்கற்பகக்கொடிபடர்ந்தேறி
 வான்றொடுகமுகின்மடற்றலைவிரித்து
 நான்நனதிசைதொறுநறுநிழற்கதவித்
 தேங்கனிபழுத்தபூங்குலைவளைப்ப
 அம்மலர்க்கொடியிற்செம்முகமந்தி
 முடவுப்பலவின்முட்புறக்கனியைப்
 புன்றலைசுமந்துசென்றிடுங்காட்சி
 குடமிசைக்கொண்டொருகன்மிடைகிழவன்
 நெடுநிலைக்கம்பத்தின்வடமிசைநடந்தேன்
 இறும்பூதுபயக்குறும்பனைமருதக்
 கன்னிமதினுத்தகாசிமாநகரம்
 பெருவளஞ்சூக்கவாசுவீற்றிருக்கும்
 மழுவலனுயர்த்தவழனிற்சுடவுள்
 பொன்னடிவணங்கியின்னிசைபாடலும்
 அந்நிலைக்கண்ணையகல்விசம்பொரீஇச்
 சூபியுந்தருவும்பெருவளஞ்சூப்ப
 இருமையும்பெற்றனன்பானேநீயுமத்
 திருநகர்வளமைபாடியிருநிலத்
 திருநிதிக்கிழவனேக்கறுப்பத்
 திருவொடும்பொலிகபெருமகிழ்சிறந்தே.

(இ-ள்.) பிழிதேன் ஒழுக்கின் - பிழிந்த தேனினது பெருக்குப்போல,
 ஒழுகும் - நேராக வாய்கின்ற, இன் நரம்பின் - இனிய வீணை நரம்பின,
 வள் உகிர் வடிப்பின் - கூர்மையான நகத்தினுடைய துனியால், முறை - மு
 றைப்படி, வருட - தடவுவதனால், இழுமென்மழலை இன் அமிர்து உறை
 ப்ப - இழுமென்கின்ற [இனிய] குதலைச்சொல்லையும் இனிய அமிர்தத்தையும்
 ஒக்கும்படி, தெள் விளி எடுக்கும் - தெள்விளியென்னும் ஒரிராகத்தை எழு

ப்புகின்ற, சிறிய யாழ் பாண - சிறிய வீணைப்பாடகனே! வாழிய - நீ வாழ் வாயாக; கேண்மதி மாற்றம் ஒன்று- (யான் சொல்லும்) ஒருவார்த்தையைக் கே ட்பாயாக; (அது எதுவெனில்) யானும் ஏழ் இசை பாணன் - நானும் ஏழ்பா ட்டிசைகளையும் பாடும் ஓர் பாடகன்; மற்று இறைமகன் அலனே - பின்னே யான் அரசனல்லன்; மற்று பல உடன் பழிச்சுவது ஒழிக - பின்னைப் பலவா ராகவும் புகழ்வதை (நீ) நீக்குக; சிலபகல் யானும் நின் நிலைமையன் ஆகி-நானுஞ் சிலகாலம் உன்னுடைய நிலைமை போன்ற நிலையை யுடையவனும், நலம்பாடு அறியா இலம்பாடு அலைப்ப - நன்மையை அறியாது வறுமையானது வருத் தும்படி, நீர்வாய் சிதிலையும் - ஜலத்தை வாயிலுடைய கதையானென்னும் பூச்சியும், தூல்வாய் சிலம்பியும் - தூலவாயிலுடைய சிலந்திப்பூச்சியும், சில இடம் மேய்ந்த - சில இடங்களையுண்ட, சிறு புன் குரம்பையில் - மிகவுஞ் சி ரியகுடிசையில், மசகமும் உலங்கும் வாய் படை குடவனும் - மசகமும் கொசுகும் வாயாகியஆயுதத்தையுடைய குடவுண்ணியும், பசை இல் யாக்கை தசை - ஈரபில்லாத உடலிலுள்ள சதையை, கறித்து உண்ண - கடித்துத் தின் ன, வரும்பசிக்கு உணங்கியும் - மேன்மேலும் வளருகின்ற பசியினால் வாடியும், பெரும்பிணிக்கு உடைந்தும் - மிகுந்த வியாதிகளால் தளர்ந்தும், சாம்பல் க ண்டு அறியா - சாம்பரைப்பார்த்தும் அறியாத, ஆம்பிபூத்த-காளான் நிறைந்த, எலி துயில் அடுப்பில் - எலி தூங்கப்பெற்ற அடுப்பிலே, தலைமடுத்து ஒதுங்கி- நிறைந்து விலகி, சிறு சிறுர் அலற - மிகவுஞ் சிறியமக்கள் அழவும், பெரும னைகிழத்தி - பெரியமனைவி, குடங்கையில் தாங்கிய கொடிற்றினன் - உள் ளங்கையில் வைத்த கதுப்பை யுடையவளாய், குடங்கைக்கு அடங்கா உண் கண் - உள்ளங்கைக்கு அடங்காத [பெரிய] மையுண்டகண்களினின்றும், ஆ றுஅலைத்து ஒழுக - (கண்ணீராகிய) நதியானது அலைப்பெற்றுப் பெருகும் படி, அழுகால் - அழுகின்ற ஓசை, செவிசுட - காதுகளைச்சுடவும், (இவ்வா று) விழும் நேயம் மிக்கு - பெருந்துன்பம் மிகுந்து, களைகண் காணுது - ஓர் தஞ்சமநியாமல், அலமரும் எல்வையில் - வருந்துஞ் சமயத்தில், கடவுள் நல் ஊழ் - தெய்வத்தன்மையுடைய நல்ல விதியானது, பிடர் பிடித்து உந்த - பிடரியைப்பிடித்துத்தள்ள, குரைபுனல் கங்கை காவழி சென்று - ஒலிக் கின்ற நீரின்மையுடைய கங்காநதியினது களையின் வழியாகப்போய், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், தேன் பழுத்து அழிந்த - தேன் முகிர்ந்து வழிகின்ற, பூம்பொ ழில் படப்பையில் - அழகிய சோலையையுடைய நிலத்தில், கடவுள் கற்பகம் கொடி - தெய்வத்தன்மையுடைய கற்பகவல்லியானது, படர்ந்து - பரவி, ஏறி - மேற்போய், வான்தொடு கமுகின் - ஆகாயத்தை அளவுகின்ற பாக்கு மரத்தினது, மடல் தலை - மடலையுடைய தலையை, விரித்து - விரியச்செய்து, திசைதொறும் நான்மன - திக்குக்கள் தோறுந்தொங்குவனவாகிய, நறு - மணக் கின்ற, நிழல் - சாயையையுடைய, கதலி - வாழைமரத்தினது, தேங்கனிபழு த்த - இனிய பழங்கள் முகிர்ந்த, பூகுலை வளைப்ப - பூவோடு கூடியகுலையைச் சூழ்ந்திருக்க, அ மலர்கொடியில் - அப் பூங்கொடியில், செம்முகம்மந்தி - சிவந்த முகத்தையுடைய பெண்குரங்கு, முடவுபலவின் - வீணவையுடைய பலாமரத்தினது, முன்புறம்கணியை - முட்களைப் புறத்தேயுடைய பழத் தை, புந்தலைசுமந்து - சிறியதலையில் தாங்கி, சென்றிடும்காட்சி - போ கின்றதோற்றம், குடம்மிசைகொண்டு - குடத்தைத் தலைமேற் றுங்கிக் கொண்டு, நெடுநிலைகம்பத்தின் - உயர்ந்த தன்மையையுடைய கம்பத்திற் கட்டிய, வடம்மிசை நடந்தோன் - கயிற்றின்மேல் நடப்பவனாகிய, ஒருகூன் மிடைகிழவன் - கூன் பொருந்திய ஒருகிழவனது, இறும்புது பயக்கும் - அ

திசயத்தைத் தருகின்ற, நறுபனை மருதம் - மணக்கின்ற கழனிகளையுடைய மருதநிலத்தையுடைய, கன்னிமதில் உடுத்த - அழியாத மதிலினுற் சூழப்பெற்ற, காசிமாநகரம் - காசி யென்னும் பெரிய நகரத்தில், பெருவளம் சுரக்க - மிக்கவளங்கள் நிறைய, அரசவீற்றிருக்கும் - தலைமையாய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, மழுவலன் உயர்த்த - மழுப்படையை வலக்கையிலேந்திய, அழல்நிறம் கடவுள் - நெருப்புப் போன்ற [சிவந்த] நிறத்தையுடைய சிவபெருமானது, பொன் அடிவணங்கி - அழகிய திருவடிசை நமஸ்கரித்து, இன்னிசை பாடலும் - இனிய பாட்டைப் பாடின அளவிலே, அந்நிலைக்கண்ணே - அப்பொழுதே, அகல் விசம்பு ஓர் இ - பரந்த தேவலோகத்தைவிட்டு நீங்கி, சுரபியும் தருவும் பெருவளம் சுரப்ப-காமதேதாவும் கற்பகவிருக்கமும் வந்து மிகுந்த வளப்பத்தை நிறைக்க, யானே - (முன் அவ்வாறு வறியனான) நானே, இருமையும் பெற்றனன் - (இம்மை மறுமை) இரண்டையும் அடைந்தேன்; நீயும்—, அத்திருநகர் வளம்பாடி - அவ்வழகிய காசி நகரத்தினது வளத்தைப்பாடி, இருநிலத்து - (இவ்வளகம் மேலளகம்) இரண்டிலகத்திலும், இருநிதிநிழுவன் - மிகுந்த செல்வத்திற் குரியவனாகிய குபேரன், ஏக்கறுப்ப-அவமானப் படுப்படி, திருவொடும் - செல்வத்துடன், பெருமகிழ் சிறந்து - மிகுந்த ஆனந்தம் மேலாய், பொலிக - விளங்குவாயாக, (எ-று.)

இழுமெனல்-அதுகரணவோசை. உறைத்தல்-ஒத்தல். இனி, முழுவியினது இனிமை பொருந்த வென்றுமாம். வன் - நெருக்கமும், வலிமையுமாம். சிறிய என்பதைப் பாணனுக்குக் கூட்டிக்; யாழ்க்குக் கூட்டலுமாம். பாண் - பாட்டு; அதனை யுடையவன்-பாணன். வாழிய-வியங்கோள் வினைமுற்று; ய-விசுதி. மதி-முன்னிலை பசைச்சொல். ஏழிசை யாவன - குரல், தாத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன; இவையே யேழ்சுரமெனவும், வீணையிலேழ் நரம்பெனவுற்பெம். பற்று இரண்டும் - வினைமாற்று. அம்ம-இங்கே கட்டிகொக் கண் வருதலால், உளையசை. உடன் - ஈண்டுமுற்றுப் பொருளுணர்த்தி நின்றது. நலம்பாடு - நலம்படுத்தல்; நலப்பா டென்பதன் விகாரமுமாம். இலம் - வறுமையாகிய குறிப்புணர்த்துவதோ ருரிச்சொல்; இது பெரும்பான்மையும் பாடென்னுந் தொழில்பற்றியல்லது வாராது; இதனை “இலம்பாடொற்கமாயிரண்டும் வறுமை” என்னும் உரியியற் சூத்திரத்தானுணர்க. இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்; இதனை நெற்பாடு பெரிதென்றாற்போலக் கொள்க; இது நச்சினாக்கினியர் மதம். இலத்தாற்பற்றப்படுத வென்றுணர்ப்பது இளம் பூரணர் மதம். சிலவிடம் ஏய்ந்த எனவும் பிரிக்கலாம். பசகம், உலங்கு-இவைகொசுகின் சாதி பேதம். குடவன் - கோணலான உருவுள்ளது. சிறு புன் என்பன-ஒருபொருட் பன்மொழி. குரம்பை - சிறுவீடு. வாய் கூர்மையாய் இருத்தல்பற்றி, வாய்ப்படைக்குடவ னென்றார். யாக்கை - உடல்; தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களினாலும் உயிர்க்கு இடமாக யாக்கப்பட்டது; யாத்தல் - கட்டல். சதை தசையென எழுத்து நிலைமாறிப் போலியாய் வந்தது. அரும்பசி யெனப்பிரித்துப் போக்கற்கரிய பசியுமாம். ஒருபோதுஞ் சமையல் செய்யாத தென்பார், சாம்பல் கண்டறியா வாய்ப்பிழத்த எலிதுயிலடுப்பென்றார். காளான் - புற்றிற்கூ, சிறுசிறு - ஆண் பெண் இரண்டற்கும் பொது. பல மக்களைப் பெற்ற பெருஞ் சம்சாரி யென்பார் பெருமனைக் கிழத்தி யென்றார். மனைக்கிழத்தி-வீட்டிற் குரியவன். குடங்கையிற் றாங்கிய கொடிற்றினளாதல் - வருத்தக் குறிப்பு. கற்பகக் கொடி - கற்பகத்தருவின்கீழ் வளர்கின்றகொடி; ஈண்டு அதுபோன்ற கொடிக்கு உலம வாகுபெயர். கற்பகத்திற்குக் கடவுட் டன்மை - வேண்டிவார் வேண்டிவன

வேண்டியாங்கீதல். கமுகும் கதலியும், அவற்றிற் படர்ந்த கொடியும், அதிற் பாய்கின்ற குங்கும், முட்டறக் கனியும் இவை முறையே கழாயும், அதன் கீழிழிந்தாடுங் கயிறும், கூன்மிடை கிழவனும், குடமும் போன்றன; வடிவுந் தொழிலும் உவாபம். நான்நன, நால் - பகுதி. மந்தி - பெண் குரங்கு; “குரங்கு முசுவ மூகமு மந்தி.” நடந்தோ னிறும்புது - நடந்தவனா லுண்டாக்கப் படுங் வியப்பென்றபடி. வவன் - வலம், போலி. பொன்னென்பதனை ஆகு பெயராக்கிக் கழலையணிந்த அடி யென்றலுமாம். ஓர்இ - ஒருவி யென்னும் வினையெச்சந் திரிந்து அளப்பெடுத்தது. “இருமை வகைதெரிந்து” என் புழிப்போல இருமை யென்பது ஈண்டெண்ணின்கண் நின்றது. இருமை - கீழ் “சுரபியுத்தருவும் பெருவளஞ்சுரப்ப” என்பதனைப் பொருள் பெற்றமை பெறப்பட்டதனால், அறமும், இன்பமுமாம்; அன்றியும் பொருளும், இன்ப முமெனினுயிரிக்காது. மகிழ் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இதுபாண்; அஃதாவது அகவற் பாவால், விறலி, பாணர், கூத்தர், பொருநர் இந்நால் வரு ளொருவர் பரிசிற்குப் போவாளைப் பரிசுபெற்று வருவார் ஆற்றிடைக் கண்டு தலைவன்கீர்த்தியுங் கொடையுங் கொற்றமுஞ்சொல்வது; ஆற்றுப் படை யென்பது மிது. இருநிலம் - பெரிய நில உலகமுமாம். (௫௭)

[வண்டுவிடுவது. அதுசர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.]

சிறைவிரிக்குமதுகரங்காடேம்பிழிபூம் பொழிந்தகாசித்திருநாடா னும், மறைவிரிக்குஞ்சிலம்படியார் நிரள்புயத்துப் புளுநுமலர்ப்பூங் கொன்றை, நறைவிரிக்குமிதழங்கரத் தாலுட்டுமதுவிரிந்துண்டுநயந்து மற்றென், குறைவிரிந்தோரிருவரிசைகூட்டுண்ணுந்திருச்செவிக்கே கூறுவீரோ.

(இ-ள்.) சிறைவிரிக்கும் - சிறகுகளை விரிக்கின்ற, மதுகரங்கார் - வண்டு சளே! தேன்பிழி பூபொழில் - தேனைப் பொழிகின்ற அழகிய பூஞ்சோலைகளையுடைய, காசிதிருநாடு - காசியென்னும் திவ்விய தேசத்தை, ஆளும் - ஆட்சி செய்கின்ற, மறைவிரிக்கும் - வேதங்களால் விரிவாய்ப் புகழப்படுகின்ற, சிலம்பு அடியார் - சிலம்பென்னும் அணியையணிந்த திருவடிகளையுடையவருடைய, திரள்புயத்து - நிரண்டதோள்களில், புரளும்—, நறு - மணக்கின்ற, பூகொன்றை மலர் - அழகிய கொன்றைப் புஷ்பங்களினது, நறைவிரிக்கும் - தேனைப்பொழிகின்ற, இதழ் சுரத்தால் - இதழாகிய கைகளினால், ஊட்டும்—, மது - தேனாகிய, விருந்து - விருந்தை, உண்டு - குடித்து, நயந்து - விரும்பி, என்னுறை விரித்து - எனது குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி, ஓர் இருவர் இசைகூட்டுண்ணும் - ஒப்பற்ற இரண்டுபேர்களுடைய பாட்டைக்கொள்வோகொண்டு கேட்கின்ற, திருசெவிக்கே கூறுவீர் - அழகிய காதுகளிற் சொல்வீர், (எ-று.)

மதுகரம் - தேனைஉண்டுபண்ணுவது. இருவராவார் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகளும். செவிக்கு - உருபுமயக்கம்.

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

குற்றடிக்கஞ்சுக்குலையுநெஞ்செயஞ்சல்கோச்செழியன்
மாற்றடிக்கஞ்சமிடப்பாகனைமன்னர்கொன்றகருஞ்
சேற்றடிக்கஞ்சமலர்வயற்காசிச் சிவக்கொழுந்தைப்
போற்றடிக்கஞ்சவிசெய்பற்றுவேறுபுகவில்லையே.

(இ-ள்.) கூற்று அடிக்கு அஞ்சி ரூலையும் நெஞ்சே - யமனுடைய அடிக்குப் பயந்து கடுங்குகின்ற மனமே! அஞ்சல் - பயப்படாதொழிக; கோசெழியன் - பாண்டியராசனுடைய, மால்தடிக்கு - பெரியதண்டுக்கு, அஞ்சும்-பயப்படுகின்ற, இடப்பாகனை - பார்வதியை இடப்பக்கத்திற் கொண்டவனை, மள்ளர் கொன்ற கரு சேற்றடி - உழவர்களால் துவைக்கப்பட்ட கரியசேற்றில், கஞ்சம்மலர் - தாமரைகள் பூக்கப்பெற்ற, வயல் - கழனிகளையுடைய, காசி - காசியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற, சிவம் கொழுந்தை - பரமசிவனை, பேரற்று-புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்; அடிக்கு - (அவருடைய) பாத்தங்களுக்கு, அஞ்சலி செய் - ரும்பிடு; புகல் பற்று-அடைதற்கு உரிய பற்றுக்கோடு, வேறஇல்லை. சேற்றடி, அடி - ஏழனுருபு. கஞ்சம் - நீரினுண்டாவது. அடி-அறை.

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

இலைமுகங்குழைத்தபைம்பூணைநிளமுலையோடாடும்
மலைமுகங்குழைத்தகாசிவரதர்கண்டிலர்கொன்மாரன்
சிலைமுகக்கணைக்கெம்மாவிசெகுத்துணவிருந்தநிங்கட்
கலைமுகம்போழந்தகாயங்களங்கமாய்விளங்குமாரே.

(இ-ள்.) இலைமுகம் குழைத்த பைம்பூண் - இலையுருவமாகச் செய்யப்பட்ட பசிய ஆபரணங்களை யணிந்த, ஏந்து - உயர்ந்த, இளமுலையோடு - இளையதனங்களையுடைய பார்வதியோடு, ஆடும் - விளையாடுகின்ற, மலைமுகம் குழைத்த - மேருமலையினுருவத்தை (வில்லாக) வளைத்த, காசிவரதர்—, ஆவிசெகுத்து - உயிரழிந்து, மாரன்சிலைமுகம் கணைக்கு - மன்மதனுடைய வில்லிற் பொருந்திய அம்பிற்கு, உணவு இருந்த - ஆகாரமாகவிருந்த, நிங்கள் கலைமுகம் போழந்த - சந்திரனுடைய கலைகளாற் பிளக்கப்பட்ட, காயம் - உடல், களங்கம் ஆய் - (தனதுவெற்றிக்குக்) குற்றமாய், விளங்கும் ஆறு - தோன்றும் விதத்தை, கண்டிலர் கொல்-அறிந்திலரோ, (எ-று.)

வரதர் - வரங்களைக் கொடுப்பவர்; வரம் - அடியலர் விருப்பம். தனக்குத் தோற்றவன் மீண்டும் தன்னடியவரை வருத்துதலைக் களங்கமென்றான். கண்டாராயின், அதனைப் போக்குவரென்றபடி. (சு0)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

விளங்கனியொன்றெறிவெள்ளிடையோடும்விழிக்கணுழைர்
துளங்கனியப்புருந்தாய்விரகானலத்துற்றதென்னும்
வளங்கனிபண்ணைவயல்குழவிழுத்தவாணநறுங்
களங்கனியென்றுமைகைக்களிபார்க்குங்கறைக்கண்டனே.

(இ-ள்.) வளம் கனி பண்ணை வயல் சூழ் அவிழுத்தம் வாண - வளங்கள் மிகுந்த கழனிகளையுடைய நிலங்கள் சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளியிருப்பவனே! உமைகைக்களி - பார்வதியினது கையிலுள்ள கிளியானது, நறுகள்கனி என்று - மணக்கின்ற களாப்பழமென்று, பார்க்கும் - (உண்ண) நீனைக்கின்ற, கறைக்கண்டனே - கருமையை யுடைய கழுத்தையுடையவனே! விள்கனி ஒன்று எறி வெள்ளிடையோடும் - ஒரு விளாம்பழத்தை வீசின வெள்ளிய விருஷபத்தோடும், விழிக்கணுழைந்து - கண்களின் வழியாய்ப் புகுந்து, உளம் - நெஞ்சு, கனிய - உருகும்படி, புகுந்தாய் - (அதில்) பிரவேசித்தாய்; விரகானலத்து உற்றது - விரகமாகிய தீயாலுண்டாகிய துன்பம், என் ஆம் - யாதாகுமோ? (எ-று.)

திருமாலாதலால், விளங்கனி யொன்றெறி வெள்விடை யென்றார். விரகமாவது - பிரிவாற்றாமை; அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம் பொருளினப்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகனைப் பிரிந்துசெல்லும், செல்லு ஞான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாந்தன்மை; அது தீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுமுகலான், விரகானலமென்றார். விரகானலம் - (விரக + அநலம்) தீர்க்கசந்தி. பண்ணை - நீர் நிலையுமாம். திருப்பாற்கடலிற் பிறந்த விஷத்தைக்குடித்ததனால் கறுத்த கண்டத்தை நோக்கிக் கிளி களங்கனியென்று மயங்கினதாகச் சாத்தித்தலால் மயக்கவணி. யாதாருமோ அறியேனென்றபடி. வளங்கனிதல், கனிதல்-முற்றுப்பெறுதல். (கக)

[சந்தத்தாழிசை.]

கண்டமட்டுமிருண்பொதிபசந்துபாதிசிவந்துளார் காசிராதர்கரத் துவைத்தகபாலமொன் றலதில்லைபால், உண்டுகோடியின்மேலுமையர் பதம்பெறக்கடவாரவர்க்கொவ்வொருத்தர்கரத்திலொவ்வொருகபாலம் வேண்டுமதற்கெலாம், பண்டிருந்தவிரிஞ்சன்மார்தலைமாலையுஞ்செலவாய்விடிற் பாரமென்றலைமேல்வருங்கொலெனுகுவற்சிரிற்றபசங், கொண்டல்வண்ணர் துயில்கொள்ளவுந்துயிலார் பிதாமகனாரெனுங் கொள்கைகண்டும்விழைந்தவாவவர்பதஞ்சமீரகுமாரனே.

(இ-ள்.) கண்டம் மட்டும்-கழுத்துமாத்திரம், இருண்டு-கறுத்து, பாதி-இடப்பாதி, பசந்து-பசுமையாய், பாதி-வலப்பாதி, சிவந்து உளார்-சிவந்திருப்பவராகிய, காசிராதர்—, கரத்துவைத்தகபாலம் - (தங்) கையில் வைத்திருக்குந் தலையோடு, ஒன்று அலது இல்லை—; ஐயர்பதம்பெறக்கடவார்-சிவபதத்தை யடையத்தக்கவர், கோடியின் மேலும் உண்டு—, அவர்க்கு—, (சாஸுப்பியமடையுங்காலத்து) ஒவ்வொருத்தர் கரத்தில்—, ஒவ்வொருகபாலம் வேண்டும் - ஒவ்வொரு தலையோடுவேண்டும்; அதற்கு எலாம்—, பண்டு இருந்த - பழமை தொடங்கியிருந்த, விரிஞ்சன்மார் - பிரமர்களுடைய, தலைமாலையும்—, செலவு ஆய்விடில்—, எந்தலைமேல்—, பாரம் வருங்கொல் - (தலைவேண்டுவதாகிய) சுமை வருமோ? எனும் கவற்சியினால் - என்னுங்கவலையினால், பசங்கொண்டல் வண்ணர் - கறுத்த மேகநிறத்தையுடைய திருமால், துயில் கொள்ளவும் - நித்திரைபண்ணத் தொடங்கியும், பிதாமகனார் துயிலார் எனும் கொள்கைகண்டும். பிரமதேவன் கண்ணுறங்கொன்னும் கோட்பாட்டை யறிந்தும், சமீர குமாரன் - அதுமான, அவர்பதம் - பிரமபட்டத்தை, விழைந்த ஆறு - விரும்பும் விதம்(என்ன)? (எ-று.)

சத்திபாகம் - பசப்பு. சிவபாகம் - சிவப்பு, அதனை “வலப்பாகஞ் செழும்பவளச்சோதி யென்ன வாணிலச்சோதி யென்ன மற்றைப்பாகங், கலப்பான திருமேனி” என்பதனுமுணர்க. அதற்கெலாம்-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கொள்ள - கொண்டென்னும் வினையெச்சத்திரிபு. (சஉ)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

கும்பமிரண்டுகமந்தொசியுங்கொடி நுண்மருங்குலிறுமிறுமென்றம்பொற்பசங்கொம்பன்னுளையாகத்தனைத்தவகிலேசர் செம்பொனிதழித்தெரியலையேசிந்தித்திருப்பத்திரண்முலையும் பைம்பொனுவும்பீர்பூத்தபவளச்செவ்வாய்ப்பசங்குளிக்கே,

(இ-ள்.) சும்பம் இரண்டு சமந்து ஓசியும் - (முலைகளாகிய) இரண்டு குடங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு தளர்கின்ற, கொடிதுணை மருங்குல் - பூங்கொடி போல் துண்ணிய இடை, இறும் இறும் என்று-ஓடியும் ஓடியுமென்றெண்ணி, அம்பொன் பசுங்கொம்பு அன்னாளை - அழகிய பொன்மயமானபசிய[இளைய] பூங்கொம்பையொத்த பார்வதியை, ஆகத்து அனைத்து அங்கிலேசர் - தேசத்தில் (ஒருபாகத்தில்) தழுவிக்கொண்ட விச்வநாதரது, செம்பொன் இதழிதேரியலையே - செம்பொன் னிறமான கொன்றைமாலையையே, சிந்தித்துஇருப்ப-நினைத்துக் கொண்டிருத்தலால், பவளம் செவ்வாய் பசுங்களிக்கு - பவளம் போற் சிவந்த அதரத்தையுடைய பசிய கிளிபோன்ற இப் பெண்ணிற்கு, திரள் முலையும் - பருத்த தனங்களும், பைம்பொன் உருவும் - பைம்பொன்னிறமான மேனியும், பீர்பூத்த - பசுலை நிறம் பூக்கப் பெற்றன, (எ-று.)

சும்பம், கிளி - உவம வாசுபெயர்கள். இறுமிறும் - அச்சத்தாலிரண்ட டெக்கிறு. பவளச்செவ்வாய் - பவழத்துக்குச் செம்மையைக் கொடுக்கும் வாயென்றுமாம். (சுரு)

[இரந்தல். கட்டளைக்கவித்துறை.]

கிள்ளைக்கமிர்தமொழிசாற்றிடுங்கஞ்சகவிதழ்ப்பெண்
பிள்ளைக்கிடந்தகாசிப்பிரான்பிறையோடுமுடிச்
கொள்ளைச்சிறைவண்டுக்கூட்டுணுங்கொன்றையுங்கூடவைத்தார்
வள்ளக்கலசமுலைக்கங்கையாளுயிர்வாழ்வதற்கே.

(இ-ள்.) கிள்ளைக்கு - கிளிக்கு, அமிர்தம்மொழி - தேவாமிர்தம் போன்ற பேச்சை, சாற்றிடும் - கற்பிக்கின்ற, கஞ்சகம்இதழ் - முருக்க மலர்போன்ற அதரத்தை யுடைய, பெண்பிள்ளைக்கு - பார்வதிக்கு, இடம் தந்த - (தன்திருமேனியில்) இடங்கொடுத்த, காசிப்பிரான்—, வள்ளம் கலசம் முலை கங்கையான்-வட்டிலையுங் குடத்தையு மொத்த தனங்களுையுடைய கங்காதேவி, உயிர்வாழ்வதற்கு-உயிரோடுகூடி யிருந்து சீவித்தற்காக, முடி - திருமுடியில், பிறையோடு - சந்திரனாடன், கொள்ளை சிறை வண்டு கூட்டுணும் - மிருத்த சிறகுகளையுடைய வண்டுகள் (மதுவைக்) கொள்ளையிட்டுண்கின்ற, கொன்றையும் - கொன்றைமாலையையும், கூடவைத்தார்—, (எ-று.)

கொள்ளைவண்டென இயையும். கொன்றையைக் கூடவையாராயின், அவளும் இவள்போல விரகவேதனையால் வருந்துவனென்றபடி. அவ்வாறு இவளுக்கும் பகஷ்பாதமின்றிக் கொன்றைமலை தருவாராயின், இவளும் அதனைக்கண் டாற்றி வருந்தாதிருப்பாளென்பது கருத்து. இது நற்றாயிரங்கல்.

[கலிவிருத்தம்.]

வாட்டடங்கண்மழைப்புணன்மூழ்கியே
சேட்டிளங்கொங்கைசெய்தவமோர்கிலார்
தோட்டிளங்கொன்றைசூழப்பொனம்பலத்
தாட்டுவந்தவவிழுத்தவாணரே.

(இ-ள்.) தோடு இளங்கொன்றைசூழ - இதழ்களையுடைய கொன்றை மலர் மாலையைச்சூழி, பொன் அம்பலத்து - பொன்மயமானசபையில், ஆட்டு - நர்த்தநத்தை, உவந்த - விரும்பின, அவிழுத்தவாணர் - காசிநாதர், வாள் தட கண் மழைப்புணல் மூழ்கியே - வாள்போன்ற [கொடிய] விசாலமானகண்

களினின்றும் வழிகின்ற (கண்ணீராகிய) தண்ணீரில் அமிழ்ந்தே, சேடு இளங் கொங்கை - மிகவும் இளைய தனங்கையுடைய இப்பெண், தவம் - தவத்தை, செய் - செய்வதை, ஓர்கிலார் - அறியார், (ஏ-று.)

அறிவாராயின், முன் தவஞ்செய்தபார்வதியை மணந்ததுபோல இவளையும் மணப்பாரென்றபடி. சேட்டிள - ஒருபொருட்பன்மொழி. சேடு - இளமை; அழகுமாம். (சுரு)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

நரைமுதிர்ந்தனகண்கள் பஞ்சார்ந்தன நமன்றமர்வழிக்கொண்டார்
திரைமுதிர்ந்து டிரங்கின திரங்குலையெலி துமடநெஞ்சே
உரைமுதிர்ந்தவர் குழாத்தொடுமடைதியாலொழுக்கொளிமுடிக்கங்கைக்
கரைமுதிர்ந்திடாககலைமதிமுடித்தவர்காசின்னகர்தானே.

(இ-ள்.) நரைமுதிர்ந்தன - நண்கள் முதிர்ச்சியடைந்தன; கண்கள் பஞ்சார்ந்தன - கண்கள் பஞ்சடைந்தன; நமன்றமர்வழிக்கொண்டார் - யமனாதர் பிரயாணப்பட்டார்; திரைமுதிர்ந்து உடல் கிரங்கினது - திரைதல் முதிர்ச்சி பெற்றமையால் உடம்புகுநுழிற்று; மடநெஞ்சே - அறியாமையையுடைய மனமே! இரங்குல - (இப்பொழுதும்) பரிதபியாதிராநின்றாய்; செயல் - செய்ய வேண்டிய தொழில், இது - (அது எதுவெனில்) ஒழுகு ஒளிமுடி - வளர்கின்ற காந்தியையுடைய திருமுடியில், கங்கைகரை - கங்காநதியினதுகரையில், முதிர்ந்திடா கலைமதி - கலைகள் முதிர்ச்சிபெறாத [மூன்றும்பிறைச்] சந்திரனை, முடித்தவர் - சூடியசிற்பெருமானது, காசி நல் நகர் - காசியென்னுந் திருப்பதியில் வசிக்கின்ற, உரைமுதிர்ந்தவர் குழாத்தொடும் - புகழ்முற்றின அடியார் கூட்டத்தோடும், அடைதி - சேர்வாயாக, (ஏ-று.)

உடல் நரைத்தல், மயிர்நரைத்தல் முதலாகப் பல வாதலால், முதிர்ந்தன வென்ப பன்மையாகக் கூறினார். நமன் - யமனென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

[வஞ்சித்துறை.]

நகரமாயமறைச், சிகரமானதான்

மகரமாயினான், நிகரில்காசியே.

(இ-ள்.) நகரமாய் - சத்தியாய், மறைச்சிகரமான - சிவமாகிய, தான் - தானே, மகரமாயினான் - பிரபஞ்சருபியாயிருப்பவனுடைய, நிகர் இல் காசி - ஒப்பற்ற காசிப்பதியது, (ஏ-று.)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

இல்லொன்றெனவெனியதம்புக்காய்மதனெய்களைகள்
வல்லொன்றுபூண்மூலைமார்பகம்போழ்வனமற்றென் செய்கேள்
அல்லொன்றுகூந்தலணங்காசோடுமொராடகப்பொன்
வில்லொன்றுகொண்டவிழுத்தத்திலேநின்றவிண்ணவனே.

(இ-ள்.) அல்லொன்றுகூந்தல் - இருட்சிபொருந்திய திருக்குழையுடைய, அணங்கு அரசோடும் - மங்கையர்க்கரசியாகிய பார்வதிதேவியுடன், ஓர் ஆ

டகம் பொன்வில் ஒன்றுகொண்டு - ஒப்பற்ற ஆடகமென்னும் பொன்மயமான தனுமொன்றை [மேருவை] க்கையிற்கொண்டு, அவிமுத்தத்திலே நின்ற - காசியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற, விண்ணவனே - சிவபெருமானே! இல்லன்று எனஎன் இதயம் புக்காய் - ஒருவீடென்றெண்ணி என்மனத்திற் புருந்தாய் ; மதன்எய்கணைகள் - மன்மதன்எய்கின்ற பாணங்கள், வல்லன்று பூண்முலை - சூதாடுகருவியை யொத்த ஆபரணங்களுையுடைய தனத்தினையுடைய, மார்பு அகம் - என்மார்பினிடத்தை, போழ்வன - பிளப்பன; மற்று என்செய்கேன் - நான் (அதற்கு) என்னசெய்வேன், (எ-று.)-இது தலைவி இரங்கல். (சுஅ)

[மருட்பா.]

விண்ணமிர் துநஞ்சாம்விடமுமமிர் தமாம்
உண்ணமிர் தநஞ்சோடுதவலால்—தண்ணென்
கடலொடுபிறந்தனபோலுந்தடமலர்க்
கடிநதர்க்காசியுண்மேவு
மடலவிழ்கோதைமதநர்நெடுங்கண்ணே.

(இ-ள்.) கழ. காசிகர் - காவலையுடைய காசியென்னும் நகரத்தில், மேவும் - எழுந்தருளிய, மடல் அவிழ்க்கோதை பூவிதழ்கள் மலரப்பெற்ற கூந்தலையுடைய இப்பெண்ணினது, தடமலர் - பெரிய தாமரைப் பூப்போன்ற, மதர் நெடுகண் - களிப்பையுடைய விசாலமான கண்கள், உண் அமிர்தம் நஞ்சோடு உதவலால் - உண்ணத்தக்க அமிர்தத்தையும் விஷத்தையும் கொடுத்தலால், தண்ணென் கடலொடு - குளிர்த்த (திருப்பாற்) கடலுடன், பிறந்தனபோலும் - உண்டாயினபோலும்; (இக்கண்களுதவுகின்ற அமிர்த விடங்களுக்கு முன்) விண் அமிர்தம் நஞ்சு ஆம் - தேவாமிர்தமும் விஷமும்; விஷமும் அமிர்தமாம் - ஹாலாஹலமும் தேவாமிர்தமாம், (எ-று.)

“மாண்பினஞ்சு மமிர்தமுமே, போல்குணத்த பொருகயற்கண்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். பார்த்தகடலிலுள்ள உண்ணமிர்த நஞ்சோடு தவந்தன்மை கண்ணினிடத்து மிருத்தவின், கடலொடு பிறந்தனபோலு மென்றார். (சுஆ)

[வஞ்சிவிருத்தம்.]

கண்ணொடாவிருத்தமாய், உண்ணிறைந்ததொரொண்பொருள்
நண்ணுமாநகரானதால், அண்ணலாரளிமுத்தமே.

(இ-ள்.) அண்ணல் ஆர் - பெருமை பொருந்திய, அவிமுத்தம் - காசி, கண்ணொடு - கண்ணும், ஆவி - உயிரும், கருத்தும் - எண்ணமும், ஆய்—, உள் நிறைந்தது - (அந்தர் யாபியாய்) உள்ளே நிறைந்ததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஓள் - ஒளி பொருந்திய, பொருள் - வஸ்துவாகிய பரமசிவம், நண்ணும் - எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, மா - பெருமையையுடைய, நகர் - நகரமாக, ஆனது—.

கண்ணிலு முயிரிலும் மனத்திலும் நிறைந்திருப்பதென்பார் “கண்ணொடாவி கருத்தமாய், யுண்ணிறைந்ததொ ரொண்பொருள்” என்றார். (௭௦)

[அறுசர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

முத்தாடிமடித்தலத்தோரிளஞ்சேயையுலகின்றமுதல்வியோடும்
வைத்தாடுவீர்பொதுவினின்றமுமக்கிந்தவாரமென்னே
கொத்தாடுசடையொடுமாந்தவனத்தேருறுந்தானெடும்பூத்தோ
டொத்தாடுவீரடிக்கட்கல்லோமும்பிள்ளைகளென்றுணர்ந்திடோ.

(இ-ள்.) உலகுசன்ற முதல்வியோடும் - லோகமாதாவாகிய பார்வதியாருடன், ஓர் இளஞ்சேயை - ஓரிளம்பிள்ளையை [ஒப்பற்ற குமாரசுவாமியை], முத்தாடி - முத்தமிட்டு, மடித்தலத்துவைத்து - மடியிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஆடுவீர் - விளையாடுகின்றவரே! பொதுவில் நின்று ஆடும் உமக்கு—, இந்தவாரம் - இந்தப்பட்டப்பாதம், என்னே - என்ன? ஆந்தவனத்தே - காசியில், கொத்து ஆடு சடையோடும் - திரளாகஅசைகின்ற சடையுடன், குறுந்தாள் நெடும்பூத்ததோடு - சிறியகால்களையுடைய பெரிய பூதகணங்களோடு, ஒத்து—, ஆடுவீர் - நர்த்தனஞ்செய்பவரே! அடிகட்கு - சுவாமியாகிய உமக்கு, எல்லோமும் - யாங்களெல்லோங்களுமும், பிள்ளைகள் என்று உணர்ந்திடீர்—.

விநாயகனாவிடச் சிறிபவராதலின், இளஞ்சே யென்றார். பொதுவில் என்பதற்குத் திருச்சிற்றம்பலத்திலென்றும், நெடுநிலைமையாயென்றும் பொருள் கொள்க. எல்லாவயிரும் அக்கடவுளருளார் படைக்கப்பட்டவையாதலின், அடிகட்கெல்லோமும் பிள்ளைகளென்றார். உணர்ந்திடீர் - அறிவீர்; அறியீர் என்றமாம். பிள்ளையிடத்துள்ள வளவு அன்பை அடியராகிய எம்மிடத்தும் வைத்தருள்வேண்டுமென வேண்டியபடி. (எக)

[சம்பிரதம். பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

உண்டகிலகோடியுமுமிழந்திலன் முகிலேழுமொக்கப்பிழிந்துகடலேழுடன்வாய்மடுத்திலன் வடமேருமூலதொடும்பிடுங்கிச்சுழற்றி, அண்டபகிரண்டமுமடித்துடைப்பன்புவனமவையேழுபிலமேழுமாயடைவடைவடுக்கியவடுக்கைக்குலைப்பனியைபுத்தனையும்வித்தைபலவாங், கொண்டன்மணிவண்ணனும்முண்டகக்கண்ணனுக்குஞ்சிதச்செஞ்சரணமுங்குடிலகோடாமுந்தேடியதலமுமண்டகோளமுந்துருவியோடப், பண்டைமறையோலமிடவெளியினடமாடும்பாஞ்சுடர் பொலிந்தகாசிப்பதியிலடையாமலிப்பல்லுயிர்த்தொகுதியும்பரமபதமடைவிப்பனே.

(இ-ள்) அகிலகோடியும்-எல்லாஉலகங்களையும், உண்டு உமிழ்ந்திலன்—; முகில்எழும் - ஏழுமேகங்களையும், ஒக்க - ஒன்றாக, பிழிந்து—, கடல்எழ்உடன் - ஏழுசமுத்திரங்களுடன், வாய்மடுத்திலன்-வாயாலுட்கொள்வேன் ;வடமேரு - வடக்கின்கணுள்ள மேருபர்வதத்தை, மூலத்தொடும் - அடியோடு, பிடுங்கி சுழற்றி—, அண்டபகிரண்டமும் - இவ்வண்ட பித்தியையும் பேரண்டங்களையும், அடித்து உடைப்பன்—; புவனம்அவை ஏழு - மேலுலகங்களேமும், பிலம்எழும்ஆம்-கீழுலகங்களேமுமாய், அடைவு அடைவு-முறைமுறையாய், அடுக்கிய - ஒன்றின்மேலொன்றுவைத்த, அடுக்கை - ஒழுங்கை, குலைப்பன்-கலையச்செய்வேன்; இவை அத்தனையும் - இவைகளெல்லாம், வித்தை அலவாம் - ஜாலமல்லவாம்; கொண்டல் மணிவண்ணனும் - மேகமும்மாணிக்கமும் போற் கரு நிறத்தையுடைய திருமாலும், முண்டகக்கண்ணனும் - தாமரையிடத்திலுள்ளவனாகிய பிரமனும், குஞ்சிதம் செய்சரணமும் - தூக்கிற்றிகின்ற சிவந்த திருவடிகளையும், குடிலகோடாமும் - சடையையுடைய திருமுடியையும், தேடி - தேடக்கருதி, அதலமும் - பாதாளலோகத்திலும், அண்டகோளமும் - அண்டகோளத்திலும் [மேலுலகத்திலும்], துருவிஓட - தேடிக்கொண்டுவிணாந்துசெல்லவும், பண்டைமறை-அநாதியாகிய வேதங்கள், ஒலமிட-(துதித்து) ஒலிக்கவும், வெளியில் - அம்பலத்தில், நடம் ஆடும் - நர்த்தனஞ் செய்கின்ற, பாஞ்சுடர் - பாஞ்சோதி ஸ்வரூபமாகிய பரமசிவம், பொலிந்த - (எழுந்

தருளி) விளங்குகின்ற, காசிபதியில் - காசியில்—, அடையாமல்—, இப்பல் உயிர் தொகுதியும் - பலவேறு வகையாகிய ஆத்துமாக்களுடைய கூட்டத்தையும், பரமபதம் - மோகூத்தை, அடைவிப்பன் - சேரச்செய்வேன், (எ-று.)

முகிலேழாவன— சம்பவர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம் என்பனவாம். மேலுலகேழுங் கீழுலகேழுமாக அடுக்கப்படுதலால், அடைவடை வடுக்கியவென்றார். கோமரம் - கிரீடம்; அஃதின் டாகுபெயர் - குழலம் - வளைவுமாம். காசியிலடைந் தோர்க்கே முத்தியென்பது கருத்தாதலின், காசியிலடையாமற் பரமபதமடை விப்பென்னப்பட்டது. (எஉ)

[அறுசீர்க்கழிநெழல் ஆசிரியவிருத்தம்.]

விராகுழைக்குமழைமுகில்காள்விண்டலர், தண் டிழாய்ப்படலைவி டலையென்ன, விராகுழைக்கும்பொழிற்காசியணிநகருக்கேகுதிரோல நன்மென்கூந்தல், விராகுழைக்குமுலைகுழைப்பக்குழைதிரோளமு குழுடிவணங்கியென்ன, கிராகுழைக்குமுலைகுழைத்தகண்ணுதற்கெ ன்பேதைதிருங்கழறுவீரோ.

(இ-ள்.) மழைமுகில்காள் - குளிர்த்த மேகங்களே! விராகுழைக்கும் - வாசனை பொருத்திய, விண்ட அலர் - விரிந்து மலர்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சி யாகிய, துழாய் படலை - திருத்துழாய் மாலையையுடைய, விடலை என்ன - திருமால்போன்ற, பொழில் - சோலையையுடைய, காசிஅணி நகருக்கு - காசியென்னும் அழகிய நகரத்திற்கு, ஏகுதிர் எல் - போருவீராயின், அறல்மென்கூந்தல் - கருமணல்போலுங் கரிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய பார்வையினது, அராகுழைக்கும் - இடையை வருத்துகின்ற, விராகுழைக்கும்-மலையைத் தோற்பிக்கின்ற, முலைகுழைப்ப-தனம் இளகுவித்தலால், குழை திரள்தோள்-இளகிய உருண்ட தோள்களது, அழகு - எழிலுக்கு, முடி வணங்கின்ன - தலைவணங்கிற்போல, கிராகுழைக்கும் - எல்லையைக் கடந்து வளர்ந்த, முலை - மேருபர்வதத்தை, குழைத்த - (வில்லாக்) வளைத்த, கண்டுதற்கு - நெற்றியில் நெருப்புக் கண்ணையுடைய சிவ பெருமானுக்கு, என் பேதைநிறம் - எனது இப்பேதைப் பெண்ணினது தன்மையை, கழறுவீர் - சொல்லுங்கள்.

விராகுழைக்கும் என்பதனை முகிலுக்கு அடையாக்கினால், வித்தை வளரச்செய்கின்ற வெனப்பொருள் கொள்க. நன்றாயலர்ந்த தென்பார், விண்டல ரென்றார். படலை - சுட்டியமலை. விடலை - ஆண்மகன், புருஷோத்தமன். விடலை என்றது இன்றொரு விளங்காததனாலே துழாய்ப்படலை யென்றது விளக்கிற்று. மலையினும் வலியதாயிருத்தலால், விராகுழைக்குமுலையென்றார். பேதைநிறம் - பெண்ணின் விரகவேதனை. இதுமேகவிதோது. இது நற்றாயிரங்கித் தூதுவிடுத்தாள். முடியாதகாரியத்திற் நெரியாது தலையிட்ட மையால், பேதையென்றார். (எக)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

கழைக்கரும்பைக்குழைத்தான்மகலேளக்கணத்திலம்பொற் குழைக்கரும்புங்குழைத்திட்டநத்தோருளிர்தூங்குதுளி மழைக்கரும்பும்பொழிற்காசிப்பிரான்மலையாண்முலைபோழ் முழைக்கரும்புந் தரவாடகின்முடியமுக்கணனே.

(இ-ள்.) மழைக்கு - மேகத்தினது, குளிர் தூங்குதுளி - குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துளிகள், அரும்பும் - துளிக்கின்ற, பொழில் - சோலையையுடைய, காசிப்பிரான் - காசி நாதனே! மலையான் - பார்வதியினது, முலைபோழ் - தனத்தாற் பிளக்கப்பட்ட, முழை - துளையாகிய, புற்று - வன்மீகத்தில், கரு அரவு - (ஆபரணமாகிய) பெரிய பாம்புகள், ஆட - அசைய, நின்று - நிலை பெற்று, ஆடிய - நர்த்தநஞ் செய்கின்ற, முக்கணனே - மூன்று கண்களையுடையவனே! மதவேள் - செருக்கினையுடைய மன்மதன், கழை கரும்பை - கரும்பாகிய வில்லை, குழைத்தான் - வளைத்தான்; அக்கணத்தில் - அக்காலத்தில், அம்பொன் குழை கரும்பும் - அழகிய பொன்னுலாகிய குழையை யணிந்த (இப்பெண்ணையி) கரும்பும், குழைந்திட்டது-தளர்ந்தது; அந்தோ - ஐயோ.

கரும்புக் கழையென மாறுக. மூங்கில் வில்லாக இருப்பதாதலின், அதற் குரிய கழைபென்னும் பெயரார் கூறினார். மழைக்கு - உருப மயக்கம். இனி, குளிர்ச்சி பொருந்திய தேன்றுளி மழைபோலரும்பும் பொழிலென்றுமாம். பிரான் - விளி. மலைமகளை மலையாளென்றார். தோள்கள் மலைபோலிருந்த லால்-அதிலுள்ள துளையை மலைக்குகைக்குரிய முழையெனக் கூறினார். (எசு)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

கண்ணஞ்சனத்தைக்கொத்தோடுநீர்கடல்செய்யநின்றான்
உண்ணஞ்சனத்துந்குமஞ்சவைத்தாரும்பரோட்டெடுப்ப
பண்ணஞ்சநச்சமிர்நாக்கொண்டகாசிப்பரமர்பச்சைப்
பெண்ணஞ்சநச்சாவார்த்துநின்றமடுப்பிஞ்ஞகோ.

(இ-ள்.) உம்பர் - தேவர்கள், ஒட்டு எடுப்ப - (பயந்து) ஒடுதலைச்செய்ய, பண் அஞ்ச - மிகவும் பயப்பட, (அதற்கிரங்கி) நஞ்சு - விடத்தை, அமிர்தா கொண்ட - அமிர்தம்போல உட்கொண்ட, காசி பரமர் - காசி நாதராகிய, பச்சை பெண் அஞ்ச-பசிய நிறத்தையுடைய பார்வதி பயப்படும்படி, நச்சரவு - விஷத்தையுடைய சர்ப்பங்களை, ஆர்த்து நின்று - (ஆபரணமாகக்) கட்டிக் கொண்டு நின்று, ஆடும் - நர்த்தநஞ் செய்கின்ற, அப்பிஞ்ஞகர் - அச்சிவபெருமான், அஞ்சனத்தை - (இட்ட)மையை, கரைத்து - கரையச்செய்து, ஓடும் - வழிகின்ற, கண்ணீர் - கண்ணீரானது, கடல்செய்ய - கடலை யுண்டாகும்படி, நின்றான் - நின்ற இப்பெண்ணினது, உண் அனத்துக்கும் - உண்ணுஞ் சோற்றிற்கும், நஞ்சு-விஷத்தை, அஞ்ச-பயப்படும்படி, வைத்தார்—.

இனி, தானுண்ணும் நஞ்சை நின்றாளாகிய அன்னத்திற்கும் வைத்தாரென்றுமாம். ஒட்டு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். பண் - மிகுதி. ()

[கட்டளைக்கலிப்பா.]

கருகுகங்குந்கரும்பகரீந்துவெண்
கலைமதிக் கொலைக்கூற்றங்கவர்ந்துயிர்
பருகு கற்குக்காத்தால்விரிநிலாப்
பாசமவிசிவனாத்ததிங்கென்செய்கேன்
முருகுநாறுகுழற்பொலங்கொம்பனீர்
முத்தர்வாழவிமுத்தமுநெக்குடைந்
துருகுபத்தர்தஞ்சித்தமுங்கோயிலா
வுடையநாதற்குரைத்திடுவீர்களே.

(இ-ள்.) வெண்கலேமதி கொலேகூற்றம் - வெள்ளிய கலேகளையுடைய (பூர்ண) சந்திரனாகிய கொல்லுதற்றொழிலையுடைய யமனானவன், கருகு கங்குல் கருபக்கி ஊர்ந்து - கறுத்த ராத்திரியாகிய கரிய எருமைக்கடாவை எறிக்கொண்டு, உயிர் கவர்ந்து பருகுதற்கு - எனது உயிரைப் பறித்துக் குடித்தற்கு, கரத்தால் - கிரணமாகிய கையால், விரிநிலா பாசம்வீசி - விரிந்த காந்தியாகின்ற பாசக்கயிற்றை எறிந்து, வளைத்தது - (என்னைச்) சூழ்ந்துகொண்டான்; இங்கு என்செய்கேன் - (இதற்கு) இவ்விடத்தில் (நான்) என்னசெய்வேன்? (இதனை) முருகு நாறுகுழல் பொலங்கொம்பு அனீர் - வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய பொன்னாகிய பூங்கொம்பையொத்த மாநீர்களை! முத்தர்வாழ் அவிமுத்தமும் - முத்திபெற்றற்குரியோர் வாழ்கின்ற காசியையும், நெக்கு உடைந்து உருகு பத்தர்தம் சித்தமும் - கனிந்துதளர்ந்து களாகின்ற அடியார்களுடைய நெஞ்சையும், கோயில் ஆ உடைய நாதற்கு - ஆலயமாக உடைத்தாயிருக்கின்ற (விச்சுவ) நாதருக்கு, உணாத்திடுவீர் - சொல்லுவீராக.

முத்திபெற்றற்குரியவரைத் தெளிவுபற்றிப் பெற்றவர்க்குரிய முத்தரெண்ணம்பெயராத் கூறினார்; இனி, இந்நகரின் பெருமைகோக்கி நிரதிகைய வின் பத்தைத் தருகின்ற மீளாநெறியாகிய முத்தியைப்பெற்றவரும் மீண்டுரை விரும்புகின்றரென்னுங் கருத்தாற் கூறினானுமையும்; இனிச் சீவந்முத்தருமாம். (எசு)

[அதுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

உரைத்தநான்மறைச்சீர்துமைந்தவித்தவருளத்தும்வண்டொரு கோடி, நிராத்தபூங்குமுனிநாவளையவளொடுநின்றவருறைகோயில், குரைத்ததெண்டினாக் கங்கையங்கையர்துணைக் கொங்கைமாண்மதச்சேற்றைக், கரைத்திருங்கடல்கருங்கடலாச்செயுங்காசுமாரநகராணை.

(இ-ள்.) உரைத்த நான்மறைசித்தம் - (தான்வெளிப்படுத்துக்) கூறிய நான்கு வேதங்களின் முடிவிலும், ஐந்து அவித்தவர் உளத்தும் - புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கின முனிவரது திருவுளத்திலும், வண்டு ஒருகோடி நிராத்த பூங்குழல் நிராவளையவளொடு - பல வண்டுகள் மொய்த்து நிறையப்பெற்ற மலர்களை முடித்த கூந்தலையும் வரிசையாகிய வளையல்களையு மணிந்த பார்வதியுடன், நின்றவர் உறைகோயில் - எழுந்தருளி யிருக்கின்ற விச்சுவநாதர் (திருவுள்ள முவந்து) எழுந்தருளியிருக்கு மாலயம் (யாதென்னில்), குரைத்த தென்திணை கங்கை - லலிக்கின்றதெளிவாய்ந்த அலையையுடைய கங்காநதி, மங்கையர் துணை கொங்கை மாண்மதம் சேற்றை - (அந்நகரத்துப்) பெண்களினது இணையிணையாகிய தனங்களிற் பூசிய கஸ்தூரிக் குழம்பை, கரைத்து - கரையச்செய்துகொண்டு போய், இரு கடல் - பெரிய கடலை, கரு கடலா செய்யும் - கறுத்தகடலாச்செய்தற்கிடமான, காசிமாநகர்—.

இது கடலினது கருமைக்கும், கங்கைமங்கையர் துணைக்கொங்கை மாண்மதச்சேற்றைக் கரைத்தற்குஞ் சம்பந்தமில்லா திருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவீற்சியணி; கடலின் கருமைக்குக் காரணமாகாததைக் காரணமாகச் சொல்லுதலால் கற்றோர்நவீற்சியணியுமாம். இனி, அந்நாட்டு மகளிரது செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலாகிய வீறுகோணரி சொனிக்கின்றது. ஐந்துமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. புலன்களைந்தாலால், அவற்றின்கட்செல்லும் அவாவும் ஐந்தாயின, புலனைந்து - சுவைமுதலியன. (எஎ)

[கட்டளைக்கலிப்பா.]

மானமொன்றுநிறையொன்றுநானெனென்று
 மதியமொன்றுகுயிலொன்றுதீங்குழற்
 கானமொன்றுகவர்ந்துணுமாமதன்
 கணைக்கிலக்கென்னுயிரொன்றுமேகொலாம்
 வானமொன்றுவழுவண்டகோளமே
 மவுலிபாதலமேழ்தாண்மலையெட்டும்
 நானமொன்றுபுழுச்சுடருமே
 நயனமாப்பொலியும்மகிலேசனே.

(இ-ள்.) வானம் ஒன்றுவழுவ - ஒப்பற்ற ஆகாயம் உருவமாகவும், அண்டகோளமே மவுலி - அண்டகோளமே சிரமாகவும், பாதலம் ஏழ்தாள் - கீழுலகங்களேமும் திருவழியாகவும், மலை எட்டும் நானம் ஒன்றுபுயம் - அண்டகுலபர்வதங்களும் கஸ்தூரிபூசிய தோள்களாகவும், முச்சுடருமே நயனம் ஆ - மூன்றுசுடருங் கண்களாகவும், பொலியும் - விளங்குகின்ற, அகிலேசனே - விசுவநாதா! மானம் ஒன்று நிறை ஒன்று நாண் ஒன்று - (என்னிடத்துள்ளது) ஒருமானம் ஒருநிறை ஒருநாணம்; (இவற்றை இலக்காக வுடையது) மதியம் ஒன்று குயில் ஒன்று தீங்குழல் கானம் ஒன்று - ஒருசந்திரன் ஒருகுயில் இனிய ஒரு வேயங்குழலினிசைப்பாட்டு (என்னுமிவை); கவர்ந்து உணும் மாமதன் கணைக்கு - பறித்துக்குடிக்குத் தொழிலையுடைய மன்மதனது மிகுந்த பாணங்களுக்கு, இலக்கு - எதிர், என் உயிர் ஒன்றுமேகொல் - எனதுபிராணன் ஒன்றுதானே? (எ-று.)

நிறை - தலைமகள் மனத்தடக்கற் பாலனவற்றை அடக்குதல்: “நிறையெனப்படுவது மறைபிறறியாயமை” என்றார் பிறரும்; இது நாணுள்ளதுணையும் அழியாதது. நாண் - மனமொழிமெய்கள தொடுக்கம்; இழிவாயின செய்தற்கண் விலக்குவது மதிமுதலியன காமோத்தீபகமாய் மானமுதலியவற்றைக் கெடுத்தலால். இவ்வாறுகூறினார். குயில் - அதனேசையைக் குறித்தலால் ஆகுபெயர். ஐங்கணைக் குயிரொன்றே இலக்கென்பார், இழிவுசிறப்புமமை கொடுத்துக்கூறினார். இனி, அந்நான்கிற்கும் இந்நான்கிலக்காதல் உன்பெருமைக்குத் தகுமோவென்றுமாம். (எ-அ)

[நேரிசைவெண்பா.]

அகிலாண்டமாயகண்டமானவகிலேசா
 முகிலாண்டசோலையவிழுத்தா—நகிலாண்ட
 சின்னவிடைப்பாகாநிருநயனஞ்செங்கமலம்
 அன்னவிடைப்பாகாவருள்.

(இ-ள்.) அகிலாண்டமாய் - எல்லா அண்டங்களுமாய், அகண்டம் ஆன - எல்லாமாகிய, அநிலேசா - விசுவநாதனே! முகில் ஆண்டசோலை - மேகங்கள் தவழ்கின்ற சோலைகளையுடைய, அவிழுத்தா - காசினாதனே! நகில் ஆண்ட சின்ன இடைபாகா - முலைகளேத்தாங்கிய சிறுத்த இடையினையுடைய பார்வையைக்கொண்ட (இடப்) பங்கையுடையவனே! திரு நயனம் செங்கமலம் அன்ன-அழகியகண்கள் செந்தாமரைப் பூவையொத்த, விடைபாகா - விருஷபத்தையூந்து நடத்துபவனே! அருள் - (நீ) கிருபைசெய், (எ-று) (எ-அ)

[இரங்கல். அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

அருகுமன்குழைத்தகழைதெறித் தமுத்தேறுண்டெழுவண்ட
ரற்றுமோசை, பெருகுசிறுநாணெலியென்றறிவழிந்துபேதுறுமிப்பே
தைக்கென்னும், உருகுபசும்பொன்னசம்புதசம்புவிசம்பிரவியெனவு
டைந்துகஞ்சம், முருகுயிர்க்கும்பொலங்குடுமிவிமானத்திற்பொலிந்த
வவிழுத்தனோ.

(இ-ள்.) உருகு-உருகின, பசும்பொன் - பசியபொன்னினது, அசம்பு -
மிருதியினுற் செய்யப்பட்ட, தசம்பு - கலசத்தை, விசம்பு இரவின - ஆகா
யத்திற்செல்கின்ற குரியனென்றெண்ணி, கஞ்சம் - தாபனாகள், உடைந்து-
பலந்து, முருகு உயிர்க்கும் - வாசனையை வீசுதற்குக் காரணமான, பொலங்
குடுமி - பொற்சிகரத்தையுடைய, விமானத்தில்-கோயிலில், பொலிந்த-எழுந்
தருளியிருக்கின்ற, அவிழுத்தனோ - காசினாதரே! அருகு - சமீபத்தில், மத
ன் - மன்மதனால், குழைத்த-வளைக்கப்பட்ட, கழை - (வில்லாகிய) கரும்பி
னினும், தெறித்த - சிதறின, முத்து - முத்துக்கள், ஏறுண்டு - மேலே
தைத்தலால், எழுவண்டு - கிளம்பினவண்டுகள், அரற்றும் - ஒலிக்கின்ற,
ஒசை - ஒலியை, பெருகு சிறு நாண் ஒலி என்று - நீண்டதுண்ணிய வின்ற
ணிஞ்சையென்றெண்ணி, அறிவு அழிந்து - புத்திகலங்கி, பேது உறும் -
மயங்கிவருந்துகின்ற, இப்பேதைக்கு - இப்பெண்ணிற்கு, என்னும் - என்ன
முடிவாகுமோ? (எ-று.)

இது தசம்பை இரவியென மயங்குதலாகிய மயக்கவணியும், தசம்பிற்
கும் கஞ்சம்முருகுயிர்த்தற்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக்கற்
பித்தலாகிய தொடர்புயர்வுநவீகியணியும் விரவிவந்த சேர்வையணி.

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

முத்திக்குவேட்டவர்மோட்டுடற்பாரமுடைத்தலையோ
டத்திக்குஞ்சாம்பற்குமோம்பினராலிவையன்றியப்பாற்
சித்திப்பதுமற்றிலையோலுங்காசிச்சிவபெருமான்
பத்திக்குக்கேவலமேபலமாகப்பலத்ததுவே.

(இ-ள்.) முத்திக்கு வேட்டவர் - மோகூத்தைப் பெறவிரும்பினவர்,
மோடு உடல்பாரம்-பெரிய உடம்பாகிய சமையை, முடைதலையோடு அத்திக்
கும் சாம்பற்கும் - நார்த்தத்தையுடைய கபாலத்தையும் எலும்பையும் விபூதி
யையும் பெறுதற்கு, ஒம்பினர் - வளர்த்தார்கள்; இவை அன்றி - கீழ்க்
கூறியவையல்லாமல், அப்பால் - பின்பு, சித்திப்பது மற்று இலையோலும் -
கைகூடுவது வேறென்று மில்லையோலும்; காசி சிவபெருமான் பத்திக்கு -
காசியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான் விஷயமான அன்பிற்கு, கேவ
லமே—, பலமாக - பயனாக, பலித்தது - வாய்த்தது. (எ-று.)

கேவலம் - பயனின்மையும், மோகூமுமாம். சாரூப்பியம் உண்டாவது
பற்றி, இவ்வாறுகூறினார். பெருமான்பத்தி - விஷயசம்பந்தம். இது நிக்தா
ஸதுதியலங்காரம். (அக)

[கலிநிலைத்துறை.]

பல்வேறுருவாய்கின்றருள்காசிப்பதியுள்ளீர்
விலவேறில்லைப்பூவலதம்பும்வேறில்லை

[அறசூர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.]

முத்துநிரைத்தகுறுநகையீர்முளரிக்கணையான்கணைகழிகைப்
பத்துநிரைத்தகானினித்தொடுக்கிற்பாவைக்கொருநிக்குலைபோலும்
ஒத்துநிரைத்தவுடுநிரையோடொன்றோபலவோவெனவரும்பூங்
கொத்துநிரைத்தபொழிற்காசிக்ருழகற்கொருவார்கூறீரே.

(இ-ள்.) முத்துநிரைத்த குறுநகையீர் - முத்துக்களை வரிசைப்படுத்தினும்
போன்ற பற்களையுடையவரே! முளரிகணையான் - தாமரைமுதலிய புஷ்பங்
களைப் பாணமாக உடைய மன்மதன், கணை - (தனது) பாணங்களை, கழிகை
பத்தும் - பத்துநாழிகை காலமாய், நிரைத்தான் - எய்தான்; இனி தொடுக்கில்-
இனிமேல் எய்தால், பாவைக்கு ஒருதிக்கு இலைபோலும் - இப்பெண்ணிற்கு
ஒருகுவியில்லைபோலும்; (ஆதலால்) ஒருவர் - (உங்களில் எவரேனும்) ஒருவர்,
நிரைத்த உடு நிரையோடு - குவியலாயுதித்த நகைத்திர சமூகத்தோடு, ஒன்
றோபலவோ என - ஒன்றுதானே அநேகமோ என்னும்படி, ஒத்துவரும் - சம
மாய் வளர்கின்ற, பூ கொத்து - புஷ்பக்கொத்துகளை, நிரைத்த - மிகுதியாகவு
டைய, பொழில் - சோலையையுடைய, காசி குழகற்கு - காசிநாதருக்கு, கூறீர்-
(இதனைச்) சொல்லுங்கள், (எ-று.)

முளரி - மற்றையவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். ஒருதிக்கிலைபோலும் - என்
பதற்கு, திக்விரம் [திசைதப்பியங்குதல்] உளதாம்போலும் என்றும் உரைக்
கலாம். இனி, ஒத்து நிரைத்த உடு நிரை என்றுங்கூட்டலாம். (அ-அ)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

கூற்றடிக்கஞ்சிமுறையோவெனக்குலநான்மறையும்
போற்றடிக்கஞ்சம்புகலடைந்தேமுனைப்போலவைத்தாற்
சேற்றடிக்கஞ்சவயற்காசினாதசெருப்படிக்கும்
மாற்றடிக்குற்றொண்டர்வில்லடிக்கும்புகன்மற்றில்லையே.

(இ-ள்.) சேற்றடி கஞ்சம் வயல் காசினாத - சேற்றினிடத்திற்குமனையை
யுடைய கழுநரிகளையுடைய காசித்தலைவனே! கூற்று அடிக்கு அஞ்சி - யம
னுடைய அறைக்குப்பயந்து, முறையோனென - குறைகூறிக்கொண்டு [அபய
மிட்டு], குலம் நால்மறையும் போற்று-சிறந்த நான்குவேதங்களுந் துதிக்கின்ற,
அடிக்கஞ்சம் - (உனது) திருவடித்தாமனையை, புகல் அடைந்தேம் - சரணமா
க அடைந்தேம்; உனைபோலவைத்தால் - (நீசாரூப்பியத்தால் அவ்வாறடைந்த
வகையையும்) உன்னைப்போலச் செய்வாயானால், தொண்டர்-பக்தர்களுடைய,
செருப்பு அடிக்கும் - செருப்பினதடிக்கும், மால்தடிக்கும் - பெரிய பிரம்படி
க்கும், வில் அடிக்கும் - விற்குறையாலடிக்கும் அடிக்கும், புகல்மற்று இல்லை -
வேறு சரணயில்லை, (எ-று.)

இது வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி; இதனைவடதூலார் வியாஜஸ்துதியென்ப.
ஓரடிக்குப்பயந்து வேறடைக்கலமகப்படாது உனதடியை யடைந்தால், நீ
பலவடியைக்கொடுப்பாயாகின், அவற்றைப் போக்க வேறியாவரைச் சரண்
புகுவோமென்றபடி. (அ-அ)

[கட்டளைக்கவிப்பா.]

இல்லையென்பதிலையோர்மருங்கிலே
யெவ்வறங்களுமுண்டோர்மருங்கிலே
கொல்லுகின்றதெழுதருங்கூற்றமே

கூறுமாற்றமெழுதருங்கூற்றமே
வில்லுமேற்றநொணும்பொன்னாகமே
விடுகணைக்குண்டுநொணும்பொன்னாகமே
மல்லல்மார்பின்மணிமுத்தமென்பதே
வாசமையர்க்கவிழுத்தமென்பதே.

(இ-ள்.) ஓர் மருங்கிலே - (உமது) ஒருபக்கத்திலே, இல்லை என்பது இலை - (இரப்பவர்க்கு) இல்லை என்று சொல்லுவதில்லை; ஓர் மருங்கிலே - (உமது) ஒரு இடையிலே, எவ்வறங்களுக்கும் உண்டு - எல்லாத் தருமங்களும் உள்ளன; கொல்லுகின்றது - (உம்மாற்) கொல்லப்படுவது, எழுதரு கூற்றமே - (பிறரைக்கொல்ல) எழுதின்ற யமன்றான்; கூறுமாற்றம் - (நீர்) பேசும்பேச்சு, எழுத அரு கூற்றமே - எழுதாக்கிளவியாகிய வேதங்கள்தாம்; வில்லும் ஏற்றிடும் நாணும் - (உமது) தனுவும் (அதில்) ஏறச்செய்கின்ற நாணும், பொன்னாகம் ஏ - பொன் மலையும் அழகிய வாசகியுமாம்; பொன் ஆகம் ஏ விடுகணைக்கு உண்டு நாணும் - (எனது) அழகிய சரீரமானது (மன்மதன்) விடுகின்ற (புதித) பாணத்திற்கு இலக்காய் வெட்கிவருந்தும்; மல்லல்மார்பில்மணி - (உமது) பெருமையையுடைய திருமார்பிற் பூணும் இரத்தினபரணம், முத்தம் என்பதே - முத்து மயமானதே; ஐயர்க்கு - தலைவராகிய உமக்கு, வாசம் - இரூபமீடம், அவிமுத்தம் என்பதே - காசி என்பதுவே, (எ-று.)

கடவுளினருளுடையபற்றி இல்லை யென்பதிலேயோர் மருங்கிலேயென்றும், முப்பத்திரண்டறங்களை யுஞ் செய்யும் பார்வதியைப் பாகத்திற்கொண்டமை பற்றி எவ்வறங்களுமுண்டோர் மருங்கிலேயென்றும், நன்னை யடைத்தவரை முத்தியிற் சேர்த்தலாலும், மார்க்கண்டேயுட்பக்காக உடைத்தமைமாலும் கொல்லுகின்ற செழுதருங் கூற்றமே யென்றும், மலையகம் உபதேசித்தமையார் கூறுமாற்ற மெழுதருங் கூற்றமே பென்றும், திரிபுரசங்கர காலத்தில் மேருவை வில்லாகவும் வாசுுகியைக் காணுகவும் கொண்டமையால் வில்லுமேற்றிநொணும் பொன்னாகமே யென்றுங் கூறப்பட்டது. கூற்றம் - சொல். பொன்னாகம் - பொல்த்நாகம் எனப்பிரித்துத் துடிசுப்பழமாம். கணைக் குண்டெனப் பிரித்து வில்லுண்டையுமாம். இனி, ஐயர்க்கென்பதைப் படர்க்கையாக்கிப் பலவிடத்துங் கூட்டலுமாம்.

(296)

[கலிவிரத்தம்.]

என்பணிக்கும்பணியென்றிரந்தபோது
என்பணிக்கும்பணித்குமேக்கென்றார்
என்பணிக்கும்பணியாயிருந்ததோர்
என்பணிக்குமின்பாமகிலேசர்க்கே.

[இப்பாட்டிற்குப் பொருள் நன்குவிளங்கவில்லை; விளங்கினவுடனே வெளியிடப்படும்.]

[நேரிசைவென்பா.]

கேயூழாக்கினர்தோளகிலேசர்

மாயூழாமுருமொ நுமைந் தற்குத்—நீயுரும்

அவ்வேலையீந்தாரடித்தொழும்புசெய்கொழுகும்

இவ்வேலையீந்தாரெமக்கு.

(இ-ள்.) கேயூரம் ஊர - கேயூரம் பொருந்த, கிளர் தோள் - விளங்குகின்ற தோள்களையுடைய, அகிலேசர் - விசுவநாதர், மாயூரம் ஊரும் - மயிலை வாகனமாக நடாத்துகின்ற, ஒரு மைந்தர்க்கு - ஒப்பற்ற குமாரக் கடவுளுக்கு, தீ ஊரூம் - நெருப்புப்போற் கொடுமை பொருந்திய, அவ்வேலை - அந்தவேலை, ஈந்தார் - கொடுத்தார் ; அடிதொழும்புசெய்து ஒழுகும் இவ்வேலை - (தமது) திருவடிகளுக்கு அடிமைசெய்து வருகின்ற இவ்வேலையை, எமக்கு ஈந்தார் - எங்களுக்குக் கொடுத்தார், (எ-று.)

கேயூரம் - தோளணி. மாயூரம் - மயூரமென்பதன் விகாரம். (௬௧)

[அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

குருகைவிடுத்தானென்குருகேசுரூபச்சுதத்தைவிடுத்தானென்ற குருவளருஞ்சுகமேசென்றறையாய்கிறைநீர்தெரிந்துபால் பருகுமனமேயனவ்வித்தபடிசென்றுரையாப்படிவருளந் துருகுபசம்பொன்மநிற்காசியுடையார்வரித்தோ லுடையார்க்கே.

(இ-ள்.) படிவர் - முனிவர்களுடைய, உளத்து - திருவுள்ளம்போல, உருகு - உருகின, பசம்பொன் - பசிய பொன்மயமான, மதில்-அரணையுடைய, காசி - காசியை, உடையார் - (திருப்பதியாக) உடையவரும், வரிதோல் உடையார்க்கு - கோடுகளையுடைய (புலித்) தோலாகிய ஆடையை யுடையவருமாகிய சிவ பெருமானுக்கு, குருகே - குருகே ! [நானாயே], குருகை விடுத்தானென கூறாய் - (இப்பெண்) குருகை [கைவலையை] விட்டாளென்று சொல்வாய் ; அருகுவளரும் சுக்மே - (அந்நாளையின்) பகந்திற் பொருந்திய சுக்மே ! [கிளியே], சுக்ந்தை விடுத்தாள் என்று சென்று அறையாய் - சுக்ந்தை [இன்பத்தை] விட்டாளென்று போய்ச்சொல்வாய்; நிறை நீர்தெரிந்து பால்பருகும் அனமே - (பாலையு நீரையுங் கலந்துவைத்தால்) அதில் நிறைந்த சலந்தை இன்னதென்று ரிச்சயித்து நீக்கிப் பாலொழிந்திரங் குடிக்கின்ற அனமே ! [ஹ்மனமே], அனம் வித்தபடி சென்று உரையாய் - அனனத்தை [சோற்றை] விட்டதன்மையைப் போய்ச்சொல்வாய், (எ-று.)

இது தன்னைப் பிறன்போற் கூறித்துறு விடுத்திரங்கினுள் ; நற்றாயிரங்க ளுமாம். இனி, குருகைவித்தானென்பதற்கு அழகைக் கைவிட்டாளென்று மாம். அன்னமென்னும் வடமொழிச் சிதைவுகள் விகாரமாயின. படிவருளந் தையுங் காசியையும் இடமாகவுடையவ ரென்றமாம். அருகு - தன்பக்கமுமாம்.

[இதுவுமது.]

உடுத்தகலையுமேகலையுமொழுகும்பணியும்னிரும்பணியும்
தொடுத்தவளையுங்கைவளையுந் துறந்தாளா விதுறந்தாளும்
அடுத்ததுமதுபரந்தாமமநாவிதழிப்பரந்தாமம்
விடுத்துவிவொளவெனப்போய்விளம்பீர்காசிவேதியர்க்கே.

(இ-ள்.) உடுத்த கலையும் - (அணையில்) உடுத்துக்கொண்ட சேலையையும், மேகலையும் - மேகலாபரணத்தையும், ஒழுகும் பணியும் - நிகழுஞ் செய்கைகளையும், விரும்பு அணியும் - விரும்புகின்ற ஆபரணங்களையும், தொடுத்தவளையும் - பூக்களாற் றொடுத்த மாலையையும், கைவளையும் - கையிலணிந்த வளையல்களையும், துறந்தாள் - விட்ட இப்பெண், ஆவி துறந்தாளும் - உயிரை விட்டாளும்,

அடுத்தது உமது பரந்தாமம் - பொருந்த வருவது உம்முடைய பரம்பதம்; அத்தால் - ஆசலால், இதழி பரந்தாமம் - கொன்றை மலராற்செய்த சிறந்த மாலையை, விடுத்தவிடுவாள் அலன் - விட்டுவிடுபவ எல்லன், என - என்ற, காசி - காசியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற, வேதியர்க்கு - வேதங்களாற் புகழப்படுமவருக்கு, போய்—, விளம்புவீர் - சொல்லுங்கள், (எ-று.) (௬௯)

[நேரிசைவெண்பா.]

வேதத்தூரகர்விரகவகிலேசர்

பாதத்தூரகப்பரிபுரத்தார்—நாதரிவர்

சேவடிக்கண்டாரே திறம்மிறைத்துத்தென்புலத்தார்

கோவடிக்கண்டாரேகுலைந்து.

(இ-ள்.) வேதத்தூரகர் - வேதங்களாகிய குதிகளையுடையவரும், விரக அகிலேசர் - உபாயத்தையுடைய விசுவநாதரும், பாதத்து உரகம் பரிபுரத்தார் - காலிற் பாம்பாகிய சிலம்பை யணிந்தவருமாகிய, நாதரிவர் - தலைவருடைய, சேவடி - சிவந்த திருவடிகளை, கண்டாரோ - பார்த்தவர்களே, திறம் பிறைத்து - (தமது) சாமர்த்தியத்தினால் தப்பி, குலைந்து - ஒழுங்குகெட்டு, தென்புலத்தாரகோ - பிறருக்குத் தலைவனாகிய யமனை, அடிக்கண்டார் - கீழே கண்டவர் [வென்றவனென்றபடி], (எ-று.)

வேதங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்படுதலால் வேதத்தூரக ரென்றும், அடியவர்க்கெளிமையு மமரர்கட் கருமையுமாகிய உபாயத்தை யுடைமையால் விரக வகிலேச ரென்றும், சர்ப்பாபரண முடைமையாற் பாதத்தூரகப் பரிபுரத்தாரென்றுங் கூறினார். பித்ருபதி யென்னும் வடமொழிப் பெயர்க்கெற்பத்தென்புலத்தாரகோ வென்றார். உலகத்தானா யடிக்காணு மவனைத் தாமடிக் காண்டலால், திறம் பிறைத்தென்றுங் குலைந்தென்றுங் கூறினார். சேவடிக் கண்டார், காண்டல் - இடைவிடாது நினைத்தல். (௬௯)

[கட்டளைக்கவித்துறை.]

குலைவளைக்கும்பழுக்காய்முழுத்தாறுகொழுங்கமுகின்

தலைவளைக்கும்பொழிற்சாசிப்பிரான்றடங்கோட்டுப்பைம்பொன்

மலைவளைக்கும்புயத்தாண்மையென்றதெவ்வளைந்துகழைச்

சிலைவளைத்துத்தன்படைவீடமர்க்களஞ்செய்திறனை.

(இ-ள்.) தெவ்வளைந்து - பகைவனாகிய மன்மதன் சூழ்ந்துகொண்டு, கழைசிலை வளைத்து - கருப்பு வில்லைவளைத்து, தன்படை வீடு - தன்னுடைய ஆபுத சாலையை, அமர்களம் - யுத்த ஸ்தானமாக, செய்திழை - செய்தால், குலைவளைக்கும் - குலை தள்ளின, பழுக்காய் முழுத்தாறு - பழுக்காய்களையுடைய பெரிய குலைகன், கொழு கமுகின் - செழித்த பாக்கு மரத்தினது, தலை வளைக்கும் - முடிசைய வளையச்செய்கின்ற, பொழில் - சோலைபயுடைய, காசி பிரான் - காசி நாதரது, தடகோடு பைம்பொன் மலைவளைக்கும் புயத்து - பெரிய சிகரங்களையுடைய பசிய மேருமலையை (வில்லாக) வளைத்த தோள்களினது, ஆண்மை - வீரம், என் ஆம் - யாது பயனுடைத்தாகும்? (எ-று.)

நெற்றிக் கண்ணும், புன்னகையுமிருத்தலால், படைவீடென்றார். தனது நெற்றிக் கண்ணெருப்பால் உடல் நீருக்கப்பட்டு வெல்லப்பட்டு அநங்க னாக

கப்பட்டவன், மீண்டும் அச்சமின்றி முன்போலத் தனது ஆயுத சாலையைச் சார்ந்து தன்னையடைந்தவர்க்குத் தனக்கும் வேதனையை யுண்டாக்கி அதனைப் போர்க்களமாகச் செய்வானாயின், அவனை அவ்வாறு வென்றதனாலாய் பயனென்கொ லென்றபடி. தடங்கோட்டுப் பைம்பொன் மலேச்சிலைக்குக் கழைச் சிலையோ நிகொன்க. ஆயிரங் கொடுமுடியை யுடைத்தாயிருத்தலால், தடங் கோட்டு மலையென்றார்.

[சந்தத்தாழிசை.]

இடமருங்கினின் மருங்கிலாதவன்குடியிருக்கவுமுடியில்வேறிவனொருத்தியையிருத்திவைத்தும் திமோகமோகினிருபமாய், நடமிடிங்கிவண்மேலுமவைத்து நாயந்தொர்பிள்ளைபயந்தநீர்நங்குலத்திருவைமருவினின்னுபிறநரவளைக்கிடமாகுமோ, குடமுடைந்ததெனவானினங்கண்மடிமடைதிறந்துபொழிபாலொடுங் கொழுமடற்பொதிபவிழ்ந்துகைதெசொரிசோறுமிட்டனிதிரைக்கையாற், கடல்வயிற்றினைநிரப்புகின்றசாகங்கைகுண்டகழிபா நெடுங்ககனநீன்குடுமிமதில்களேமுடையகாசிமேவும்கலெசேரே.

(இ-ள்.) ஆன் இனங்கள்-பசுக்கூட்டங்கள், குடம் உடைந்து என-குடமுடைந்தாற்போல, மடிமடைதிறந்து - மடியாகிய மடையைத்திறந்து, பொழிபாலொடும் - சொரிகின்ற பாலுடனே, கைதை - தாழையானது, கொழுமடல் - பொதி அவிழ்ந்து - செழித்த இடங்களின் கட்டுவிநிந்து, சொரிசோறும்-பெய்கின்ற பராகமாகிய சோற்றையும், இட்டு - விருந்தாகக்கொடுத்து, அணிதினாகையால் - அழகிய அலைகளாகிய கைகளினால், கடல்வயிற்றினை நிரப்புகின்ற - சமுத்திரத்தினது வயிற்றை நிறைக்கின்ற, சுரங்ககை - தேவகங்கையானது, குண்டு அகழியா - ஆழ்த்தையுடைய அகழியாக, நெடு ககனம் நீன்குடுமி மதில்கள் ஏழு உடைய - உயர்ந்த ஆகாயம் வரையிலு முயர்ந்திருக்கின்ற சிகரத்தையுடைய ஏழு மதில்களையுடைய, காசி - காசியில், மேவும் - ஏழூர்தருளியிருக்கின்ற, அகிலேசரே - விசுவநாதரே! இடமருங்கினில் - இடப்பக்கத்தில், மருங்கு இலாதவன் - இடையில்லாத பார்வதி தேவி, குடி இருக்கவும் - இருப்பாய்வசிக்கவும், முடியில் - சீலையில், வேறு இவன் ஒருத்தியை - (அவளினும்) வேறாகிய இக்கங்கையாகிய பெண்ணை, இருத்திவைத்தும் - இருக்கச்செய்தும், அதிமோக மோகினி ரூபமாய் - மிக்க மோகத்தைத் தருகின்ற மோகனப் பெண்வடிவமாய், நடம் இடி இவன்மேலும் - கூத்தாடுகின்ற இப்பெண்ணினிடத்தும், இங்கு உளம் நயந்துவைத்து - இவ்வாறு திருவுள்ளமுகந்துவைத்து, ஓர் பிள்ளையந்த நீர் - ஒருபிள்ளையைப் பெற்ற நீவிர், இன்ன நம் குலம் திருவை - இப்பொழுது நம் வம்சத்திற்பிறந்த இப்பெண்ணை, மருவின் - தழுவினால், பிறர் - அயலார், நாவளைக்க - நாக்கைவளைத்து ஒருபழிச் சொல் பேச, இடம் - காரணம், ஆகுமோ - உண்டாகுமோ? [ஆகாது], (எ-று.)

உளம்வைத்து நயந்தென மாறுக, நாவளைத்தல் - காரணவாகுபெயர். பராகம் - பூந்துகள். அணிதினைக்கையாலிட் டெனக்கூட்டுக. சுற்பு நிறைந்த மனைவி தன் கணவனுக்குப் பாலுஞ்சோறு மன்போடிமொறுபோலக் கங்காநதி தன் கணவனாகிய சமுத்திர ராஜனுக்குப் பாலுஞ்சோறுமிட்டு வயிற்றினை நிரப்புகின்றனளென்றார். குண்டு அகழி - தாழ்ந்த அகழி. “குண்டுகிருகை கோளர்,” “குண்டுகினைபூத்த வண்டு படுகண்ணி” என்றார் பிறரும். (100)

[மடக்கு. பன்னிருசேர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.]

சரியோடொழுதுங்கவனையேசரக்கோடொழுதுங்கவனையேதை
யற்கனமேதினிடமேநவமுங்கனமேதினிடமே, சொரிவதடங்காக்கண்
னீரே துளிக் குத்தடங்காக்கண்ணீரே துயரேவதிதனந்தினமே குறற்கமு
த்தினந்தினமே, கருகப்புலர்த்தநாவமேகனாவந்தியுநாவாயேகனாக
ஹமங்காக்கமுநீரேகடலேகழியேகமுநீரே, அரிவையிவனாக்குருகீரே
யனத்தோடுநெங்குங்குரு கீரையளியாரிதழிவனத்தாரையாளுநந்தவன
த்தாரே.

(இ-ள்.) சரக்கோடு ஒழுதும் கரவனையே - (முத்தாகிய) வியாபாரப்
பொருளோடு ஒளிகின்ற கிரணத்தையுடைய சங்கமே ! கரவனையே சரியோடு
ஒழுதும் - கைவனையானது நேராய் [தடையின்றி] கீழேசின்தும்; தவமும்
கனமே - செல்கின்றமேகமே ! தீவு இடமே - தீவுகளினிடமே ! தையற்கு
அனமேதினிடமே - இப்பெண்ணிற்குச் சொறு கொடியவிஷத்தோடு பொப்பா
கும்; தடம் காக்கண் துளிக்கும் நீரே - விசாலமான சோலைகளிற்றுளியாய்
விழுகின்றசலமே ! கணநீர் - எ அடங்காசொரிவது - (சோக) பாஷ்பமானது
(தடைக்கு) அடங்காமல் வறிகின்றது; குறல் கழுத்தின் ஈந்து இனமே -
பிரம்புபொற் சிறிய கழுத்தையுடைய சங்கங்களின கூட்டமே ! துயரேவ
தி தனந்தினமே - முலைகள் நாடோறுந் துன்பமுகிரிக்கப்பெறுவன்; கனா
வந்து இழியும் நாவாயே - கடற்கனையில் வந்து தங்குகின்ற மரக்கலமே ! நாவா
யே கருகிபுலர்த்த - நாக்கும் வாயும் கறுத்து உலர்ந்தன; கடலே - சமுத்திர
மே ! கழியே—! கமுநீரே - ஆம்பலே ! கண்கள்கமுநீர் உறங்கா - கண்
களாகிய செங்கமுநீர் மலர்கள் (ஒருபோதும்) தூங்கமாட்டாவாம்; அனத்
தோடு உறங்கும் குருகீரே - அன்னப்பறவைகளோடு தூங்குகின்ற நாகை
ளே ! அரிவை இவனாக்கு உருகீர் - இப்பெண்ணின் விஷயமாய் மனமுரு
குங்கள்; அருள் ஆந்தவனத்தாரே - கிருபையைுடைய காசியிலெழுந்தரு
ளியிருப்பவர், இதழிவனம்தார் அருளாரே - அழகினையுடைய கொன்றைமலர்
மாலையைக்கொடார், (எ-று.)

வனே, நந்து - இவை சங்குகளின் சாதிபேதம். பொருள்களை யிறக்குத
லால், இழியுநாவாயென்றார். உறங்கா - பெயரெச்சமாய், கண்கள் இரவும்
பகலும் குவியாத கமுநீரிருந்தால் அவற்றை யொக்குமென்றமாம். இது இ
ரங்குதல் நெய்தற் றிணைக்குரிப்பொருளாதலால் அங்குள்ள பொருள்களைக்
குறித்துச்சொல்லுதல். தையற்குஎன்பதைப் பலவிடத்துங் கூட்டுக. (௩௭)

[எழுசேர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.]

வனத்தினுமொர்பொற்பொதுமுகப்பினுநினைப்பவர்தினுந
டித்தருள்செய்வார், சினக்கயல்விழிக்கடைகருக்கொள்கருணைக்கொடி
தினோத்தமருமத்தார்தமதிடமா, நனைக்கமலநெக்குடைதாக்குடைதுறை
ச்சுரநதிக்கரையின்முட்டைகொலெனாக், கனத்தபருமுத்தினையணைத்த
னமினத்தொடுகளிக்குமவிழுத்தநகர்கருநீரே.

(இ-ள்.) சுரநதிதுறை - தேவகங்காநதியிடத்தில், கமலநனை - தாமரைய
ரும்புகள், நெக்கு உடைதர - நெகிழ்ந்துமலர, குடை அனம் - அதனைத்துளை
த்து வடிகின்ற அன்னப்புள், கனையில் கனத்த பருமுத்தினை - களையிலுள்ள

மிகப்பருத்த முத்துக்களை, முட்டைகொல் ஏன - தனது முட்டையோ வென்றுமயங்கி, அணைத்து - அவற்றைத்தழுவி, இனத்தொடுகளிக்கும் - தன்சுற்றத்தோடு மிழுகின்ற, அவிமுத்தநகர் - காசநகரத்தை, வனத்தினும் - ஆந்தவனத்திலும், ஓர் பொன்பொது முகப்பினும் - ஒப்பற்ற பொன்னம்பலத்திலும், நினைப்பவர் மனத்தினும் - அன்பால்நினைவாரது உள்ளத்திலும், நடித்து அருள் செய்வார் - நடநஞ்செய்தருளுபவரும், கருகொள் கருணைகொடி - கருமைநிறத்தைக்கொண்ட அருளையுடைய பார்வையினது, சினம் கயல் விழிகடை - கோபத்தை யுடைய கெண்டைமீன்போன்ற கண்களின் துளி, தினைத் தமருமத்தர் - அமுந்திய மார்பையுடையவருமாய் சிவபெருமானது, இடமா - திருப்பதியாக, கருத்தர் - நினைபுகள், (எ-று.)

ஒவ்வொன்றுந் தனித்தனி இவ்வாறு செய்தலால் இனத்தொடுகளிக்கு மென்றார். அவ்வன்னங்கள் முத்துக்களைத் தம்முட்டைகளென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. இனி, விழிக்கடைக் கொடி தினைத் த வென்றுந்குதலாம். கருக்கொள் என்பதனை விழிக்கு அடையாக்கவு மொன்று. இது விருத்தி யதுப்பிராசம்.

[இதுவுமது.]

கருமுகிவ்வுருப்பவறவிருந்நாகத்தினிவள் கதிர்முலைமுகட்டணையவணைமீதே, வருகிலரென்றிற்செவியிலொருமொழிசொலச்சமையம்வருகெனவமைக்கிலுடன்வருவார்கான், சுரநதிசுருட்டும்விரிதிரைகளொருமுத்திமகடுணைமுலைநீளேக்குமவர்மணநாளின், முரசொடுமுழக்குகுடமுழவெனவிரைக்கவளை முரலுமவிமுத்தநகருடையாரே.

(இ-ள்.) சுரநதி - தேவ கங்கையினது, சுருட்டும் விரிதிரைகள் - சுருட்டுகின்ற பரந்த அலைகள், ஒரு முத்திமகள் - ஒப்பற்ற வீட்டுலகமாகிய செல்வியினுடைய, துணைமுலை - இரண்டாகிய தனங்களை, தினைக்குமவர் - அமுந்தத் தழுவு மவர்களுடைய, மணநாளில் - கல்யாண காலத்தில், முழக்கு - முழங்கச்செய்கின்ற, முரசொடு - முரஜ வாத்தியத் தோலியோடு, குடமுழவு என - குடமுழாவினொலிபோல, இறைக்க - ஒலிக்க, வளை முரலும் - சங்குகள் ஒலிக்கின்ற, அவிமுத்த நகர் உடையார் - காசி நாதர், கருமுகில் - கருமையை யுடைய மேகம், வெளுப்ப - (தன் கருமைக்கு முன்) வெண்மை நிறத்தையடையும்படி, அற இருளும் - மிகவுங் கறுத்த, அளகத்தின் - கூந்தலையுடைய, இவள் - இப்பெண்ணினுடைய, கதிர் முலை - ஒளியமைந்த தனங்களினுடைய, முகடு - துனியை, அணைய - தழுவ, அணைமீதே - படுக்கையின் மேலே, வருகிலரெனின் - வராமற் போவாரானால், செவியில் - காதில், ஒரு மொழி சொல - ஒரு பேச்சைச்சொல்ல, சமையம் - (இப்பொழுது வாய்த்த) காலம்; வருகென - வருவீராகவென்று, அழைக்கில் - (தந்திரமாய்) அழைத்தால், உடன் வருவார் - உடனே வருவார், (எ-று.)

குடமுழா - கட வாத்தியம்.

(௬௬)

[நேரிசையாசிரியப்பா.]

உடைதிரைக்கங்கைநெடுநதித்துறையின்
வலம்புரியென்னவாங்கிடம்புரிதிங்கள்
வெள்ளிவீழென்னவிரிநிலாப்பரப்பும்
பொன்வீழென்னபுரிசடைக்கடவுள்

முடவுப்படத்தகடவுட்பைம்பூண்
கறங்கெனச்சுழலுங்கால்விசைக்காற்று
துமிழ்தருகுருத்திரடெறித்தாங்குத்
திசைதொறுந்தெறித்தநீரண்மணிக் குலங்கள்
வானேறுகடுப்பவெரிநிறுக்கலுங்
கையெடுத்தெண்டிசைக்கவரிஅம்வீரிடந்
தெய்வநாடதஞ்செய்வவிகுக்கூந்தன்
வரைபதப்பாயும்வானாக்ருமாத்தொரு
கருமுகமத்திகால்விசைத்தெழுந்து
பழக்காய்க்கமுகன் விழுக்குலைபறித்தான்
படந்தருதோற்றஞ்சுடரோன்செய்யல்
தசமுதத்தொருவன்றிசண்முடிபிடுங்கி
விசையிற்பாய்ந்தெனவிம்மிநமவினைக்குக்
தடமலர்ப்படப்பைத்தநண்டலைக்காசிக்
கழநகர்புரக்குங்கண்ணுதற்செல்வன்
வெம்புங்கடுவுந்தேமபிழிபாகர்
செஞ்செவிகைப்பயான் தெறித்தகின்மொழி
அஞ்செவிமடுத்தாங்கவரித்தனனதனால்
வேத்தவைவியப்பவினாத்தேதொலிக்கும்
தேந்தமிழ்தெளிக்குஞ்செநராப்புலவீர்
மண்மகள்சுவிசைத்தநண்ணிழறுஞ்சாய
புப்புழண்டிந்திடுவெனும்பெயலிதது
முடிவினுமுடியமுழுநலங்கொடுங்குஞ்
செநநெறிவினவுகிராயினின்விசைப்
பாத்தொடுத்தித்தபாஞ்சுடரை
நாத்தமும்பிருக்கவேத்துமினீரே.

(இ-ள்.) திரை உடை - அலைகளையுடைத்தாகிய, நெடு - நீண்ட, கங்கை
நதி - கங்காநதியினது, துறையின் - கரையில், வலம்புரிஎன்ன - வலம்புரிச்
சங்குபோல, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், இடம்புரிநிலங்கள் - இடத்தைச்செய்து
கொண்டிருக்கின்ற சுந்திரனாவன், வெள்ளியீழென்ன - வெள்ளியினாலா
சம்பியைப்போல, விரிநிலா - பரந்த காந்தியை, பரப்பும் - விரிக்கப்பெற்ற,
பொன்வீழ் அன்ன - பொற்கம்பியை யொத்த, புரிசடை - கட்டிய சடையினை
யுடைய, கடவுள் - தேவன், முடவுபடத்த - வளைவினையுடைய படத்தை
யுடைய, கடவுள் - தெய்வத்தன்மையையுடைய, பைம்பூண் - பரிய ஆபரண
மாகிய சர்ப்பங்கள், கறங்கென - காற்றாடிபோல, சுழலும் - சுழலுவது
ண்டாகிய, கால்விசைக்கு - காற்றினது வேகத்திற்கு, ஆற்றது - பொறு
க்க மாட்டாமையால், உமிழ்தரு குருதிதிரள் - கக்குகின்ற இரத்தக்கூட்
டம், தெறித்தாங்கு - சிதறினாற்போல, திசைதொறும் - இக்குக்கள் தோறும்,
தெறித்த - சிதறின, திரள் மணிகுலங்கள் - திரண்ட மாணிக்கங்களினது கூ
ட்டங்கள், வானேறுகடுப்ப - சிறந்த இழையையொக்க, வெரிநிலாந்நிலம் -
முதுகிற்பட்டவுடனே, என் திசைகளிலும் - அந்நிதிக்கணங்களும், கை

யெடுத்து - (சுமது) துதிக்கையைத் தூக்கி, வீரிட - பிரித, தெய்வநாடகம் செய் - தெய்வத் தன்பையையுடைய திருநடந்தைச் செய்கின்ற, வைதிகச் கூத்தன் - வேதங்களின் முடியி லடிவைத்தாடுகின்ற கூத்தினையுடையவன், நாபாபகபாயும் மலை பிளவுபடும்படி தாவுகின்ற, வானரக்குழாத்து - குரக்குக் கூட்டத்தில், ஒரு கருமுகமந்தி - ஒரு கரிய முகத்தினையுடைய பெண் குரங்கு, கால் விசைத்து எழுந்து - கால்களால் உதைத்துக்கொண்டி, பழக்காய் முகன் - பழத்த காய்களையுடைய பாக்கு மரத்தினது, விழு குலை - பெரிய குலையை, பறித்து - கொய்து, படர்தரு தோற்றம் - செல்லுகின்ற காட்சி, கூடரோன் செம்மல் - சூரியனது புத்திரனாகிய சக்கிரவன், தச முகத்தோருவன் - பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனது, முடித்திரன் - கிட்ட சமூகக் கை, பிடுங்கி - பறித்து, விசையின் - வேகத்தோடு, பாய்ந்தென-பாய்ந்தாற்போல, விம்மிதம் விளக்கும் - அதிசயத்தை யுண்டாக்குகின்ற, சுடமலர் - பெரிய பூக்களையுடைய, தண்டலை படப்பை - சோலையையுடைய நிலங்களை யுடைய, காசி கரநகர் - காசியெண்ணங் காவலையுடைய நகரத்தை, புரக்கும் - காக்கின்ற, துசல்கண் செல்வன் - நெற்றிக் கண்ணையுடைய செல்வத்தையுடையவன்; [சிவ பெருமான்], வேம்பும் கடுகும் தேன்பழியாக - வேப்ப மரத்தினது இடமும் விடமும் தேனினது சாரம்போலத் தித்திப்பினையுடைய வாக, செம் செவிகைப்பட - அழிய திருச்செவிகளுக்குக் கசக்கும்படி, யான் தெரித்த சில் மொழி - அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்தசிலபேச்சுக்களை, அம்செவி மடுத்த - அழிய காதுகள் நிறையக்கேட்டு, ஆவகு - அவ்வாறு, அயித்தான் - அருள் செய்தான்; அதனால், வேந்து அவை வியப்ப - அரசர் கூட்டம் அதிசயிக்கும்படி, வினாதேன் பில்கும் - வாசனையினையுடைய தேன்போன்ற இனிமை யிருந்த, தேம்தமிழ் - இனிய தமிழ்ப் பாஷையை, தெளிக்கும் - புள்ளியச் செய்வன்ற, செம்நாபுலவர் - நல்ல நாக்கினையுடைய பண்டிதர்களை ! நீர் - நீவிர், மண் மகள் - பூமி, கவிகை தண்ணிழல் துஞ்சுவெண்ணொற்றக் குலையினது குளிர்த்த நிழலில் தங்கும்படி, புரவு பூண்டு - (சிலகாலங்) காவலைச்செய்து, (பின்) இந்திர திருவொடும் - இந் திரனுடைய செல்வம்போன்ற செல்வத்தோடு, பொலிந்து- விளங்கி, (பின்) முடிவிறும் - யுகாந்தகாலத்திறும், முடியா-அழியாத, முழுநலம் - பேரின்பத்தை, கொடுக்கும் - தருகின்ற, செம்நெறி - நன்னெறியை, வினவுதிராயின்-கேட்பீரானால், இன்னுசைபா தொடுத்து - இனிய ராகத்தையுடைய பாமாலை யைத்தொடுத்து, அடித்தரஞ்சுடரை - பொருந்திய பரஞ்சோதிஸ்வரூபியாகிய சிவபெருமானை, நடதழும்பிருக்க-நாக்குத் தழும்பேறும்படி, ஏத்துமின் - துதியுங்கள், (எ-று.)

உடைதிரை - வினைத்தொகையாய், சிதறுகின்ற திரையென்றுமாம். கடுப்ப-உவமவுருபு. முழக்காய்-முதற்கேற்றஅடை. ரிக்ஷஜஸு- என்கிற வா நரராஜனுக்குச் சூரியம்சமாகப் பிறந்த பிள்ளையாதலின், கூடரோன் செம்மலென்றார்.

காசிக்கலம்பகம்முற்றிற்று.

